

பல்சுவை

தமிழ்நெஞ்சம்

www.tamilnenjam.com

டிசம்பர் 2023

இசை இளவரசர்,
தீரு. லிழயன் நாதஸ்வரம்

சாதிக்கப் பிறந்தவர்

மன அலைகள்

கடலின் ஒலிகள் கவிதைகளாய்ப் பாடும்
தடக்கென்று உளமோ தனியே - நுடங்கும்
வெடுக்கென ஓடி விழுகின்ற நீரில்
கடக்கின்ற காட்சி கவின்

கவின்கலையை நெஞ்சம் களிக்கும் இயற்கை
குவித்திருக்கும் பேரெழில் கூதல் - தவித்திருக்கச்
செய்யும் அதிரும் சிதறடிக்கும் பேரலைகள்
உய்யும் உணர்வை ஒளித்து

ஒளிந்துயர்ந்து ஆழி உயரலைகள் ஆட
களித்த செயல்கள் கடிதாய் - அளிக்கும்
திறக்கும் மனக்கதவும் தீர்க்கும்? கவலை
தினந்தினமும் வாரும் திறந்து

திறந்த வழிகள் சிறக்கும்? சிறகுகள்
மறந்தும் பறக்கும்? வலிதான் - நிறைந்திருக்கும்
காரணங்கள் ஏதேதோ கற்பிக்கும் சற்றேனும்
காரம் அதிகமாகும் ? காண்

காண்கின்ற காட்சி கடவுள் அருளாகும்
வேண்டுகின்றேன் கந்தன் விளையாட்டு - தூண்டிலிடும்
துன்பம் விலக துயர்துடைப்பான் நம்புகின்றேன்
இன்பம் அளிப்பான் எனக்கு.

தென்றல் கவி

(குமிழ்ச்சிட்டு)

பல்சுவை

தமிழ்நெஞ்சம்®

உதயம் 1972 – டிசம்பர் 2023

ஆசிரியர் / வெளியிடுபவர் :

அமின் மொஹமெட்

இணையாசிரியர் :

முனைவர் பெண்ணியம் செல்வக்குமாரி

நிரீவாக ஆசிரியர் :

சஃபி மொஹமெட்

ஆசிரியர் குழு :

ஹிப்ஸூர் ரஹ்மான்

பாவேந்தல் பாலமுனை பாறூாக்

கவிஞர் நெல்லை உலகம்மாள்

பாவலர்மணி இராம வேல்முருகன்

பாவலர்மணி தென்றல் கவி - தமிழ்ச்சிட்டு

வெண்பா வேந்தர் ஏடி வரதராசன்

கவிஞர் பொன்மணிதாசன்

கவிஞர் ஈழபாரதி

ஆலோசகர்கள் :

பாட்டரசர் கி. பாரதிதாசன்

கவிதாயினி சக்தி ஜோதி

624

நன்மக்கள் உள்ளமெலாம்
நல்லொளியால் நிரம்பட்டும்,
நன்னெறிபால் எல்லோரும்
ஒருங்கிணைந்து திரும்பட்டும்!

எழுத்தாளர்கள், நன்கொடையாளர்கள்,
புரவலர்கள் மற்றும் நூல்கள் விமர்சனம்,
மதிப்புரை, அறிமுகத்திற்கு நூல்கள் அனுப்ப
மற்றும் அஞ்சல் தொடர்புகளுக்கு...

இராம வேல்முருகன்

எண் 12 புங்கஞ்சேரி முதன்மைச் சாலை
வலங்கைமான் 612804

திருவாரூர் மாவட்டம்

தமிழ்நாடு, இந்தியா

தொடர்பு எண்

+91 9952529619 (கட்செவி)

web : tamilnenjam.com

email : editor@tamilnenjam.com

புதிய ஆக்கங்களும், விமர்சனங்களும்
எதிர்பார்க்கப்படுகின்றன. படைப்பின் கீழ் படைப்
பாளர்கள் தமிழில் பெயரையும், மின்னஞ்சல்
மற்றும் தொடர்புக்கான தகவல்களையும் ஆக்கம்
தங்களால் எழுதப்பட்டது எனும் உறுதியையும்
தருதல் அவசியம்.

நூல் விமர்சனம் செய்திட நூலின் இரண்டு
பிரதிகளை அனுப்ப வேண்டும். படைப்புகளுக்கு
ஆசிரியர் பொறுப்பல்ல. படைப்பாளிகளே
பொறுப்பாவார்கள். ஆக்கங்களை
செவ்வைப் படுத்த ஆசிரியர் குழுவுக்கு
உரிமையுண்டு.

இலங்கையில் இவ்விதழை தபாலில் பெற்றுக் கொள்ள அணுகவும் ... 07710 20030

நெஞ்சோடு நெஞ்சம்

அன்பான வாசக நெஞ்சங்களுக்கு வணக்கம்!

எல்லோரும் நலமாக இருப்பீர்கள் என்ற நம்பிக்கையுடன் இம்மாதமும் உங்களை நாடி வந்திருக்கிறேன். காலமரத்தின் இவ்வருடத்துக்குரிய பதினொரு மாதங்களின் இலைகள் மிகத் துரித கதியில் உதிர்ந்து, இவ்வருடத்தின் இறுதி மாதத்தில் பாதம் பதித்திருக்கிறோம். நாம் கடந்து வந்த பாதையைக் கொஞ்சம் திரும்பிப் பார்த்தால், நாம் செய்த நற்காரியங்களும் நாம் அறிந்தோ அறியாமலோ செய்த தீயகாரியங்களும் நம் ஞாபகத் தெருவைக் கடந்து போகலாம். அதில் நாம் செய்த நல்லனவற்றை நினைத்து புளங்காக்கிதம் அடைவதும், தீயவற்றை நினைத்து கைசேதப் படுவதும் மனித இயல்புதான். ஆனால் இனி வரும் காலங்களில் தீயவை தவிர்த்து வாழ திடசங்கற்பம் பூண்டால், மனதின் மகிழ்ச்சி இரட்டிப்பாகும். மனதில் குடிகொண்டிருக்கும் துளியளவு காழ்ப்புணர்ச்சியையும் தூக்கித் தொலைவில் எறிந்து, எண்ணங்களை தூய்மையாக்கி, செயல்களை இனிதாக்கிக் கொள்வோம். அதுவே நம் மன அமைதிக்கும், ஆத்மதிருப்திக்கும் வழிகோலும்.

நாம் என்னதான் நல்லவைகளை செய்தாலும், சிலர் அவற்றை மறந்து வழிமாறிச் செல்ல வாய்ப்பிருந்தாலும், நாம் நிலை தடுமாறாமல் நம் இலக்கை நோக்கிய பயணத்தில் எம் கவனத்தை செலுத்தி வெற்றி காண்போம். காலம் என்பது கனிகையில், எமது பொறுமை எம்மை ஆள்கையில் எல்லாமே கைகூடி வரும். இந்த நம்பிக்கை மன உறுதியைத் தரும். எம்மை வழி நடத்திச் செல்லும். முயற்சி நம் கையில். முடிவு இறைவன் கையில்.

மலர்ப் போகும் நத்தார் தினம், கொண்டாடும் அனைவருக்கும் மகிழ்ச்சியையும், நிறைவையும் கொண்டு வரட்டுமென வாழ்த்துகிறேன்.

இனிய நத்தார் தின நல்வாழ்த்துகள்!

நன்றி!

என்றென்றும் அன்புடன்

ஆர்ச்சுமன் அர்ச்சு
(ஆசிரியர்)

பட விநயம் : கூகுள்

இயேசுவும் நீங்களும் புதிய மானிடமும்

வன்முறை உலகிற்கு அன்பின் பதல் : இயேசு

நம் சகோதரர் நம் தலைவர் நம் ஆண்டவர் இயேசுவின் பிறப்பு உலகிற்கு மகிழ்ச்சியூட்டும் நற்செய்தி. வெறுப்பும் வன்செயலும் கோலோச்சும் உலகில் அது ஓர் இறைவாக்கினரின் பிறப்பு. உண்மை விளம்பியவரின் பிறப்பு. இறைவனைத் தவிர வேறு எவருக்கும் மண்டியிடாத மாவீரத்தின் பிறப்பு இயேசுவின் பிறப்பு உலகையே கிமு என்றும் கிபி என்றும் பிரிக்கச் செய்தது. அத்தகைய பேராளுமைக்கும் பேரன்பிற்கும் முன்னெடுத்துக்காட்டாக அவர் விளங்கினார். தனக்கென வாழாமல் பிறர்க்கென வாழ்ந்தார். வையத்தில் வாழ்வாங்கு வாழ்ந்து வானுறையும் தெய்வமானார்.

எது நடந்தாலும் அவர் இறை நம்பிக்கையில் தளர்வுறாதிருந்தார். வன்முறைக்கு அன்பினால் பதிலிறுத்தார். தீமை புரியும் பகைவரையும் நேசிப்பது எப்படி என்று நமக்குக் கற்றுத் தந்தார். கெஞ்சமனித தோட்டத்தில் நாம் வன்முறையகற்றி வாழ்தலின் தேவையை வலியுறுத்தினார்.

நம் கடவுள் அன்பின் கடவுள். சுதந்திரத்தின் கடவுள். வாழ்வின் கடவுள். மன்னிப்பின்

கடவுள் என்பதைத் தெளிவு படுத்தினார்.

தன்னலம் துறத்தலே சிறந்த செயல். வாழ்வின் வரம் என்றார்.

இன்று புதிதாகப் பிறக்கும் ஒவ்வொரு வரிலும் இயேசு பிறக்கிறார். வணிகமயமாகும் உலகில் வாழ்கிறோம். வாழ்க்கை வணிக மயமாகும்போது கிறிஸ்தம் மட்டும் தப்புமா? இயேசு பிறப்பை நாம் உண்மையாகக் கொண்டாட வேண்டும். அவர் எதற்காக மனிதனாகப் பிறந்தார் என்று சிந்திக்க வேண்டும். அவர் வாங்கவும் விற்கவுமான உலகில் பிறந்த வணிகப்பண்டமல்ல. விலையுயர்ந்த குடில்களில் அவர் பிறக்க மாட்டார். வானுயர்ந்த கோபுரங்களில் அவர் பிறப்பதில்லை. மாடமாளிகையில் அவர் பிறப்பதில்லை. மாட்டுக் குடிலில் ஏழை எளியோரிடையே அவர் பிறந்தார்.

அவர் ஏழைகளின் பங்காளர். இயேசுவை வைத்து வியாபாரம் கொடுக்கப்பட்ட பறக்கிறது. வண்ணவண்ணஉடைகளிலும் காகிதங்களிலும் பொருட்களிலும் அவர் இல்லை. எனினும் அவைகளே விற்பனையாகின்றன. ஒரு

குழந்தையின் புன்முறுவலை நீங்கள் விலை கொடுத்து வாங்க முடியுமா? குளிரில் நடுங்கும் ஏழைக்குக் கொஞ்சம் உணவிட மறுக்கும் நீங்கள் இயேசுவிற்கு பிறப்பு விழா காண்பதில் பொருள் உள்ளதா? உங்களின் ஆடம்பரங்களில் அவர் பிறப்பதற்கு நம்புகிறீர்களா? உங்கள் அலங்காரத் தோரணங்கள் அந்தப் பாலகனைப் பரவசப்படுத்துமா? உயிரற்ற பொருட்கள் அவருக்கு உகந்தவைதானா? பணம் இருந்தால் தான் கிறிஸ்து பண்டிகை என்றால் அதில் இயேசு பாலகனுக்கு இடமிருக்கிறதா? சத்திரத்தில் இடம் மறுக்கப்பட்டவருக்கு நட்சத்திர உணவகங்களில் இடம் கிடைத்திருப்பது நாம் வணிகமயமாகியுள்ளோம் என்பதற்கான எடுத்துக்காட்டல்லவா? படைப்பிற்கெல்லாம் நற்செய்தி சொல்ல வந்தவரைக் குடில்களின் வேலிக்குள் முடக்கலாமா? கோபுர உச்சியா அவரின் குடியிருப்பு? வைக்கோலும் புல்லும் ஆடும் மாடும் விண்மீன்களும் பாலகன் இயேசுவும் பிளாஸ்டிக்கில்! போதுமா? பிளாஸ்டிக் கிறிஸ்துமஸ் நம்மை நிறைவுப்படுத்துமா? நமக்கு உயிரளிக்கவே உலகிற்கு வந்தார். அவரை உயிரற்ற முறைகளிலும் பொருளற்ற நுகர்வுப் பண்பாடுகளிலும் வரவேற்றல் முறையா? நம்மை வெளிச்சத்திற்குக் கொண்டுவரவேண்டி நானே உலகின் ஒளி என்றவரை இருட்டுக்குள் தள்ளலாமா? உலகை மீட்க வந்த மெசியாவை அழிவின் வணிகவெறிப் பண்பாட்டில் மூழ்கடிக்கலாமா?

இயேசு உங்களுக்கு யாராக இருக்கிறார்?

உண்மையின் வடிவமானவர் இயேசு. இயேசுவை மீட்பதாக ஏற்கும் நாம் எத்தனை பேரை மீட்டுள்ளோம்? எத்தனை பேருக்கு உதவிக்கரம் நீட்டியுள்ளோம்? ஒரு கிறிஸ்தவன் என்று யாரும் இருக்க முடியாது. இருந்தால் அவர் கிறிஸ்தவன் கிடையாது என்றார் மார்ட்டின் லூதர். இயேசு ஒரே மனமும் ஒரே வாழ்வும் கொண்டுள்ள ஒரு சமுதாயத்திற்கு உரியவர். தனித்தனியே வந்து தனித்தனியே சாமி கும்பிட்டுவிட்டுத் தனித்தனியே சென்று விடுவதற்குப் பெயர் கிறிஸ்துமஸ் அல்ல.

மோயீசனையும் எலியாவையும் எசயாவையும் ஆமோசையும் எரோமியாவையும் உண்மை

பேசிய இறைவாக்கினர்கள் என்கிறோம். கடவுள் நமக்கு யாராக இருக்கிறார் என்பதை எடுத்தியம்பியவர்கள் என்று இவர்களைக் கொண்டாடுகிறோம். இவர்கள் மானுடத்தின் மகத்தான பக்கங்கள். வாழ்வின் சிக்கல்களுக்கு விடை தேடியவர்கள். நேற்றைய சிக்கல்கள் இன்றும் தொடர்கின்றன. வறுமையும் ஏழ்மையும் சுரண்டலும் இன்றும் எங்கும் கொடி கட்டிப் பறக்கின்றன.

இயேசுஓர் இறைவாக்கினர். என்றும்வாழும் எரிதழல். என்றும் நம்மோடு இருக்கிறார். எந்த அதிகாரத்தில் அவர் அனைத்தையும் செய்கிறார் என்பதே ஆள்வோரின் முணுமுணுப்பு. நம் ஒவ்வொருவரையும் பார்த்து இயேசு இன்று கேட்கிறார் : “இறைவாக்கினருக்கு இன்று செவிமடுக்கிறீர்களா? என்னோடு இருக்கிறீர்களா?”

இயேசு நம்மிடையே இருக்கிறார் என்றால் குருடர் பார்க்க வேண்டும். முடவர் நடக்க வேண்டும். தொழுநோயர் குணமடைய வேண்டும்.

தேவைக்கு மேல் அதிகமாக நீங்கள் வைத்திருக்கும் உணவு பசித்திருப்போருக்குரியது. பயன்படுத்தாமல் நீங்கள் அடுக்கி வைத்துள்ள ஆடைகள் ஆடையின்றி இருப்போருக்குரியன. வீணே இடத்தை அடைத்துக் கிடக்கும் உங்கள் காலணிகள் வெறுங்காலோடு நடப்போருக்குரியன. யாருக்கும் பயன்படாமல் நீங்கள் பதுக்கி வைத்துள்ள பணமும் மறைத்து வைத்துள்ள செல்வமும் ஏதுமின்றி வாடும் ஏதிலிகளுக்குரியவை. சுருங்கச் சொல்வதென்றால் தேவையில்லாமல் நீங்கள் வாங்கிக் குவிக்கும் உங்களின் தேவைகள் யாவும் எங்கோ யாருக்கோ அடிப்படைத் தேவையாகப் பயன்படக்கூடியவை. அந்த “யாரோ”தான் நமக்கருகில் நமக்காகக் காத்துக் கிடக்கும் கடவுள். மனுவுரு எடுத்தார் கடவுள் என்றால் மனிதர் ஒவ்வொருவரும் கடவுள் உருவில் இருப்பவர்தான். எனவேதான் நாம் அனைவரிடமும் நீதியோடும் இரக்கத்தோடும் இருந்தாக வேண்டும். இதுவே நம்மோடு இருக்கும் கடவுளோடு நாம் இருப்பதற்கான அடிப்படைத்தகுதி. செவிடர் கேட்க வேண்டும்.

இறந்தோர் வாழ்விற்கு உயிர்த்தெழ வேண்டும். ஏழைகளுக்கே நற்செய்தி அறிவிக்கப்பட வேண்டும். இதெல்லாம் நடந்தால் இயேசு நம்மோடு. இல்லையெனில் நாம் கடவுளுக்கும் இயேசுவிற்கும் வெகுதொலைவில் இருக்கிறோம். நாம் கோவிலுக்கு வருவதே கோவிலுக்கு வெளியில் நமக்காகக் காத்துக் கிடக்கும் கடவுளைத் தரிசிக்கத்தான். அமைதி உண்டாகுக என்ற நற்செய்தியோடு இவ்வலகிற்கு வந்தவரைப் பின்பற்றுவோர் யாராக இருந்தாலும் அவர் போரை நிறுத்த வேண்டும். உலகைத் தூய்மைப்படுத்த வேண்டும். வறுமைக்கு வறுமை உண்டாக்கப் பாடுபடவேண்டும். செல்வச் செழுமையால் அழியும் உலகைக் காக்க வேண்டும். வருத்தப்பட்டுப் பாரஞ்சு சும்போர் சமை நீங்க வேண்டும். திக்கெட்டும் மகிழ்ச்சி பரவிட வேண்டும். வாழும் கடவுளை நாம் ஒவ்வொருவரிலும் ஒவ்வொரு இடத்திலும் காண வேண்டும்.

உண்மையில் இயேசுவின் பிறப்பு பற்றி நமக்குத் தெரிந்ததெல்லாம் ஒன்றும் தெரியாது அல்லது சிறிதளவே தெரியும் என்பதுதான். மற்றதெல்லாம் நமது இறையியல் நம்பிக்கைகள்தான். இயேசுவின் தலைமுறை அட்டவணைப் பதிவில் இடம் பெறுவோர் அனைவரும் ஆண்கள்தான். பெண்கள் சேர்க்கப்படவில்லை. தாமரும் ரெகாப்பும் ரூத்தும் உரியாவின் மனைவியும் (பெயர் தெரியாது) ஒரு வகையில் இயேசுவை ஈன்றெடுத்த மரியாளோடு சில பொதுவான அம்சங்களைப் பகிர்கின்றனர். இவர்கள் யாவரும் கடவுளைப் பற்றிய சில குறிப்புகளை நமக்கு வெளிப்படுத்துகின்றனர். இவர்களில் ஒருவர் சமுதாயத்தின் கரடுமுரடுச் சட்டங்களால் விபச்சாரியாக ஆக்கப்பட்டவர். மற்றொருவர் வியாபார உலகின் அடிமைச் சந்தையால் வேசி நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டவர். இரண்டு பேர் இசுராயல் வட்டத்திற்கு வெளியில் பாவிகளாகக் கருதப்பட்டோரைச் சேர்ந்தவர்கள். இன்னும் ஒருவர் தனது நிலையை உறுதிப்படுத்திக் கொள்வதற்காகக் கொலைச்சதியில் ஈடுபட்டவர். கடைசியாக மரியாள். இவர்கள் யாவரும் அயலவர்கள். பாவிகள். ஓரங்கட்டப்பட்டவர்கள். ஆனால்

இவர்கள் மூலம்தான் கடவுள் இரக்கமுள்ளவர் என்பதையும் யாவரையும் மன்னித்து ஏற்றுக் கொள்பவர் என்பதையும் நாம் அறிந்து கொள்கிறோம். அமைதியும் நீதியும் அன்பும் பிரிக்க முடியாதவை என்பதை இவர்கள்தான் நமக்குக் கற்றுத் தருகின்றனர். தலைமுறை அட்டவணையில் கடைசியாக இடம் பெறுபவர் யோசேப்பு, மரியாளின் கணவர், யூதர். மனசான்றுள்ளவர். நீதிமான். மரியாளை ஏற்றதால் தனக்குள்ளிருந்த யூத ஆணாதிக்கப் போக்கிற்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்தவர். பொறுப்பும் கடமையுணர்வும் கடவுள்ச்சமும் நிரம்பியார். ஆம். கடைசி மனிதர். ஆனால் நம்பிக்கையோடு வாழ்வதில் நமக்கு முன்பாக எட்டி நடை போட்டவர். இமயத்தைத் தொட்டவர்.

கடவுள் நம் ஒவ்வொருவருக்கும் வைத்துள்ள கணவை நாம் நிறைவேற்றுவோமா? விண்ணரைசைச் கொண்டுவருவோமா? மண்ணுலக மாந்தருக்கெல்லாம் மகிழ்ச்சியைக் கொணர்வோமா? தேவைப் பட்டோருக்கெல்லாம் உப்பாகவும் ஒளியாகவும் உரமாகவும் வரமாகவும் இருப்போமா? ஏழைகளின் தோழமையிலும் ஏதிலிகளின் புன்முறுவல்களிலும் நமது சாயல் வெளிப்படுமா? கடவுளிடமிருந்து தப்பித்து ஓடுவதற்குப் பெயர் செபம் அல்ல. அவரைச் சந்திப்பதே செபம். அவரோடு இணைந்து அனைவரையும் அனைத்தையும் மீட்கப் போராடுவதும் மாற்றங்களைக் கொண்டுவரும் தான் செபம் என்பதை உணர்வோமா? யூதர்கள் யூத மெசியாவை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தபோது அனைவரின் இதயங்களையும் அன்பால் நிரப்பிட உலக மெசியாவாக அவர் உருவெடுத்ததை நாம் உணர்கிறோமா? மனுவுரு என்பதையும் மனுமகன் என்பதையும் நாம் மானுடத்தின் மகுடங்களாகப் பார்க்கிறோமா? மனிதராகப் பிறந்தும் மனிதராக வாழ முடியாத ஏழைகளோடு வாழ்வதற்காகப் பிறப்பெடுத்தவரே இயேசு என்ற எளிய உண்மையை நம் நெஞ்சில் தாங்கி நிற்போமா? இன்று புதிதாகப் பிறக்கும் ஒவ்வொருவரிலும் இயேசு பிறக்கிறார்.

இயேசு பிறந்தார் என்பது மட்டுமே விவிலியத்தில் பதிவாகியுள்ளது. நாள் குறிப்பி

டப்படவில்லை. பிறகு எப்படி டிச. 25 இயேசு பிறப்பு விழாவிற்கான நாளாகியது?

கி.பி. நான்காம் நூற்றாண்டில் (306-337) உரோமைய அரசன் கான்ஸ்டாண்டின் கிறிஸ்தவ சமயத்தை அரச மதமாக்கினான். டிசம்பர் 25 இயேசு பிறப்பு நாள் என் அறிவித்தான். ஆனால் கான்ஸ்டாண்டின் மதம் மாறவில்லை. மரணப் படுக்கையில் இருந்த கடைசிக் காலத்தில்தான் திருமுழுக்குப் பெற்று கிறிஸ்தவன் ஆனான்.

டிச 25 உரோமையின் மிகப் பெரிய தேசியத் திருவிழா. அந்த நாளில் புவியை விட்டு சூரியன் மிகத் தொலைவிற்குச் சென்றுவிடுகிறான். குளிர்காலத்தின் முதல் நாள் தொடங்குகிறது. ஆண்டின் மிக நீண்ட இரவு, மிகக் குறைவான பகல் என்று டிச 25 அமைகிறது.

மக்கள் அந்தநாளை சூரிய வணக்கநாளாகக் கொண்டாடினர். அறுவடை நாளாகவும் கொண்டாடினர். எல்லாப் பண்பாடுகளிலும் இந்த நாட்களில் அறுவடை விழா கதிரோணை மையப்படுத்தி கொண்டாடப்படுகிறது. நெருப்பையும் ஒளியையும் வெளிச்சத்தையும் கொண்டாகிற பண்பாடு உலகெங்கிலும் இருக்கிறது. நமது தமிழ்ப் பண்பாட்டிலும் அறுவடைத் திருநாள் பொங்கல் இதே காலத்தில் கொண்டாடப்படுகிறது.

வெகுவேகமாய்ப் பரவிய கிறிஸ்தவத்தையும் உரோமையின் கதிரோன் வணக்கத் திருவிழாவையும் இணைத்த அரசன் இயேசு பிறந்தது டிச 25 என்றறிவித்தான். ஆனால் கீழைத் தேசங்களில் கிறிஸ்துமஸ் சனவரி 7 ல் கொண்டாடப்படுகிறது.

கிறிஸ்துமஸ் கொண்டாட்டங்கள் இன்று பெரிதும் மாறிவிட்டன. உலகின் மாபெரும் நுகர்வு வணிகத் திருவிழாவாகக் கிறிஸ்துமஸ் மாற்றப்பட்டுள்ளது. அன்புப் பரிசுகளை அனைவருக்கும் வழங்குகிற சாந்தா கிளாஸ் பொருட்களை அறிமுகம் செய்கிற நபராகக் கடைகள் தோறும் வெளியே நிற்கிறார். அவரின் சிவப்புக்குல்லாயை அரசியல்வாதிகளும் விரும்பி அணிந்துகொண்டுகிறிஸ்துமஸ்வாழ்த்துகளைத்

தெரிவிக்கின்றனர். குடும்பத்தினர் ஒன்றுகூடுகிற நாளாகவும் உள்ளது.

இயேசுவைப் பற்றி மற்றவர்கள் எப்படிச் சொன்னாலும் அவர் தன்னை மனுமகன் என்றே குறிப்பிடுகிறார். தன்னைப் புதிய மனிதராக்கிக் கொள்கிறார். இதோ மனிதன் என்றே அவர் இறக்கும்போதும் மற்றவர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர்.

மனித மாண்பையும் மனித நேயத்தையும் காற்றில் பறக்கவிட்ட அதிகார கோபுரங்களைத் தனது சாட்டைச் சவுக்குச் சொற்களால் தகர்த்தெறிந்தார். முடை நாற்றம் வீசுகிற பழமைவாதக் கூடாரங்களையும் மனிதகுலத்தைப் பின்னோக்கி இழுக்கிற பிற்போக்காளரையும் வெளிவேட முகமுடிகளையும் கேள்விக்குட்படுத்தி நிலைகுலையச் செய்தார்.

கலகம்செய். ஞாயம் பிறக்கும் என்றுகையில் சாட்டை எடுத்தார். அவர் அனல் தெறிக்கும் நெருப்பு முகத்திற்குச் சொந்தக்காரரான அவரை அமைதியின் முகத்தோடு மட்டும் காட்சிப்படுத்துவது உள்நோக்கமுடையது. அழுவாரோடு அவர் அழுதார். சிரிப்பாரோடு சிரித்தார். எல்லோருக்கும் எல்லாமுமானார்.

பிழைத்தலையே வாழ்வாக்கி வாழ்தலின் பொருளை அறியாத மனிதப் பதர்களிடையே வாழ்ந்து காட்டலைப் பிறப்பின் நோக்க மாக்கினார். அவர் கலகக்காரர்.

மனிதரை மனிதர் வெறுத்தொதுக்கும் பகைமைப் பண்பாட்டை ஏற்க மறுத்தார். ஆதிக்கரை கதிகலங்கச் செய்தார்.

கலைஞரின் பராசக்தி வசனம் 'கோயிலில் குழப்பம் விளைவிக்கிறேன் என்று கூறுகின்றனர். கோயில் கூடாது என்பதல்ல. அது கொள்ளையரின் கூடாரமாகிடக் கூடாது'.

கையில் சாட்டையெடுத்து இயேசு கோயிலில் வணிகம் செய்தோரை விரட்டியடித்தார். 'இது அனைவருக்குமான வீடு. இதை ஏன் கள்வர் குகை ஆக்குகிறீர்கள்?' என்று சீறினார்.

சாமானியரிலும் சாமானியராகத் தனது வாழ்வைத் தொடங்கினார். சத்திரத்திலும் கூட இடம் மறுக்கப்பட்டவரைச் சாமானியரே தாங்கிநின்றனர். இறுதிவரை அவர்களுடனான தோழமையைத் தொய்வின்றித் தொடர்ந்தார்.

தோழர் என்ற சொல்லை வரலாற்றில் முதன் முறையாக உச்சரித்தவர் இயேசு. பொதுமை வாழ்க்கை என்ற இவர் தொடங்கிய பயணம் முன்னூறு ஆண்டுகளுக்கேனும் நீடித்தது. இன்றைய நவீன சிந்தனையாம் பொருள் குறைப்பு வாழ்வின் ஊற்று (மினிமலிசம்) இவரிடமிருந்து உருவெடுத்தது.

இயேசு ஒரு புயல். நம்மை அடிமைப் படுத்தும் அனைத்து வகையான விதிகளையும் ஒழுங்குகளையும் சடங்குகளையும் வேலிகளையும் அடியோடு ஒழிக்க முடியும் என்பதற்கு வரலாற்று ஆவணமானார்.

இயேசுவின் கலகத்தை அடக்க முடியாதவர்கள் அவரைப் பேசாத படமாக்கினர். கிளிப் பிள்ளை போன்று அவரின் கலகச் சொற்களைத் திரும்பத் திரும்பச் சொல்லி நீர்த்துப் போகச் செய்தனர். புரட்சிக்குப் தொடர்பற்ற வர்களின் பெயருக்கு முன்னொட்டாகப் புரட்சி என்ற சொல்லைச் சேர்க்கின்றனர்.

- ◆ பசி வந்தால் சாப்பிடு!
- ◆ தூக்கம் வந்தால் தூங்கு!
- ◆ இயல்புக்கு மாறான எதையும் கேள்விக்குட்படுத்து!
- ◆ சமயம் சொல்கிறது என்று உன்னையே நீ சங்கடப்படுத்திக் கொள்ளாதே!
- ◆ பொருள் குவிப்பு மனித முன்னேற்றமாகாது!
- ◆ பகிர்தலே வாழ்தல்!
- ◆ நீதிக்குத் தலைவணங்கு!
- ◆ அமைதியை வாழ்வாக்கு!
- ◆ அறிதலையும் புரிதலையும் உனது மூளையாக்கு!
- ◆ பெண் உனது அடிமையல்ல. ஆணியேவர்!
- ◆ புதையும் முன்பு புயலாகு!
- ◆ விழுந்தாலும் விதையாகு!
- ◆ வீரத்தின் விளைநிலமாகு!

◆ சூரியனாய் முளைத்தெழு!

இயேசு என்ற வரலாற்று நாயகனின் நெருப்புக்குரல் சமூக உணர்வுள்ள யாவரையும் புதிய உலகின் புதிய தோழர்களாக்குகிறது. இவரது பெயருக்கு சாதி கிடையாது. மதம் கிடையாது.

இவரின் இயற் பெயர் மனிதம்.

தனது வாழ்நாள் முழுவதும் இரண்டே ஆடைகள் வைத்திருந்த, தலை சாய்க்கவும் இடமில்லாத இவரின்மீது போர்த்தப்பட்டவையாவும் போலிப் புனைவுகள். பொய்யான கற்பனைகள்! சாகடிக்கும் சடங்குகள்!

உலகின் மிக உயர்ந்த இடம் ஏழையின் குடிசையும் எளிய மனத்தோரின் இதயமும் என்றவர்க்கு பிறப்பு உண்டு. இறப்பு இல்லை.

ஆயிரம் கைகள் தடுத்தாலும் அடர் இருட்டு மறைத்தாலும் உடனிருந்து உண்டவன்காட்டிக்கொடுத்தாலும் சூரிய ஒளியாகச் சுடரெழுப்பும் இந்த வெளிச்சத்தை எவரும் எக்காலத்திலும் தோற்கடிக்க முடியாது.

எனவேதான் காயங்களாலும் சிலுவைகளாலும் காணாமல் போவார் தோற்றுப் போவார் எனக் கருதப்பட்டவர் இன்றுவரை வென்றவராகிறார்! உதைத்து வெளியேற்றப்பட்டவர் உலகின் ஒளியாய் உப்பின் சாரமாய் உழல்வோரின் உயிர்ப்பு விடுதலையாய் வித்தின் வீரியமாய் விளங்குகிறார்!

அருள்பணி. முனைவர்.

சோ. பிலிப் சுதாகர்.

இளைஞர் மற்றும் தொழிலாளர் நலப் பணி, திண்டுக்கல் மறைமாவட்டம் பேசி +91 8668129645

மனிதநேயம்

மனிதன் என்பவன் தெய்வமாகலாம். வாரி வாரி வழங்க போது வள்ளல் ஆகலாம். தன்னையே தியாகம் செய்யும்போது தியாகியாகலாம். உலகத்தை புரிந்து கொள்ளும்போது ஞானி ஆகலாம்.

மனிதன் பாதி மிருகம் பாதி என வாழ்பவரும் உண்டு. சந்தர்ப்ப சூழ்நிலை வாழும் விதம் இவைகளே மனிதனை உருவாக்குகிறது. புத்தன், இயேசு, காந்தி இவர்கள் தனக்கென்று சுயநலமாய் வாழாமல் மற்றவர்களுக்கு உதவி செய்து வாழ்ந்ததால் தான் உலகத்தில் மிகச்சிறந்த முதல் இடத்தைப் பிடித்தார்கள்.

அன்னை தெரசாவும் வெளிநாட்டில் பிறந்து வளர்ந்த பெண்மணி. அங்கே அவர் வாழ்ந்திருக்கலாம். ஆனால்... இந்தியாவில் அதிக வறுமையான இடமான கொல்கத்தாவை ஏன் அவர் தேர்ந்தெடுத்தார்?

அங்கே தான் இருக்கிறது மனித நேயம். தன்னைப் பற்றியும் தனது குடும்பம் பற்றியும் சுயமாக நினைக்காமல் பிறருக்கு உதவ வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் குஷ்டரோகிகளுக்கும் அனாதைகளுக்கும் ஏழைகளுக்கும் உதவி செய்தார்களே எவ்வளவு உயர்ந்த உள்ளம். மனிதநேயத்தில் இருந்து மனிதன் மனிதனை நேசித்தால் மட்டுமே மற்றவர்களுக்கு உதவ முடியும்.

ஒவ்வொரு மனிதனும் தன்னை தானே நேசிப்பது போல பிறரையும் நேசிக்க வேண்டும் என பைபிள் குறிப்பிடுகிறது. நேசம் இருந்தால் அந்த இடத்தில் குற்றம் தெரியாது. குற்றம் மட்டுமே தெரிந்தால்

அங்கே அன்பு இருப்பதில்லை. அன்பு இல்லாததினால் தான் இன்று உலகம் பூராவும் போர் நடைபெறுகிறது மதவெறி, நிறவெறி தான் என்கின்ற கர்வம் பழிவாங்கும் எண்ணம் இவைகள் தான் மனிதனை, கெட்டவனாக மாற்றுகிறது.

இப்போதெல்லாம் மனித நேயம் குறைந்தே வருகிறது.

பஸ், ரயில் பயணங்களில் வயதானவர்களுக்கு உட்கார இடம் தருவதில்லை. ரோட்டை கடப்பதற்கு யாரும் உதவுவது கிடையாது. பசித்தவர்களுக்கு உணவு, உடை தருவதும் குறைந்துவிட்டது. ஆனாலும், உலகத்தில் சில நல்லவர்களும் இருப்பதினால் தான் 'மனிதநேயம்' இருந்து வருகிறது.

சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு கும்பகோணம் தீ விபத்தில் தன் தங்கையோடு படித்த பிற பிள்ளைகளின் அழுகுரலை கேட்டு அவர்களை காப்பாற்றுவதற்காக தனது உயிரை துறந்த அந்த வீர இளைஞனை யாரும் மறந்திருக்க மாட்டார்கள்.

சுனாமி வந்த போது கடலோடு கடலாக போன நாகப்பட்டினத்தை சேர்ந்த மகாலட்சுமி என்ற பெண் உயிரோடு கிடைத்த போது, தனக்கு அரசாங்கம் அளித்த ஒரு லட்சம் ரூபாய் திருப்பிக் கொடுத்த உயரிய பண்பு நம்மை போன்றவர்களுக்கு ஒரு கலங்கரை விளக்கம்.

அண்மையில் 100 மீட்டர் ஓட்டப்பந்தயம் நடைபெற்றது. அதில் கலந்து கொண்ட 11 பிள்ளைகள் மனவளர்ச்சி குன்றியவர்கள்.

போட்டி துவங்க பிள்ளைகள்
ஓடத் தொடங்கினார்கள்.

ஒரு குழந்தை சிறிது தூரம்
ஓடிவிட்டு கீழே விழுந்து விட
மீதமுள்ள 10 குழந்தைகளும்
எல்லைக்கோட்டைதொட
போனார்கள்.

ஆனால், ஒரு நிமிடம் நின்று...

மற்றொரு குழந்தை
எங்கே என்று திரும்பி
பார்த்தார்கள். பரிதவித்த
பிள்ளைகள் திரும்பி வந்து,
கீழே விழுந்த பிள்ளையை
தூக்கி, கைகோர்த்து11
பேராக எல்லை கோட்டைத்
தொட்டார்கள். அரங்கமே
கைத்தட்டி ஆர்ப்பரித்தது.
நாட்டில் மனித நேயம்
கொண்ட சில நல்லவர்களால்
மழை பெய்கிறது போலும்.

யோவான் 4:7-10

அன்பாந்தவர்களே,
ஒருவர் மற்றவரிடம் அன்பு
செலுத்துவோமாக! ஏனெனில்
அன்பு கடவுளிடமிருந்து
வருகிறது. அன்பு
செலுத்தும் அனைவரும்
கடவுளிடமிருந்து
பிறந்தவர்கள். அவர்கள்
கடவுளை அறிந்துள்ளார்கள்.
அன்பில்லாதோர் கடவுளை
அறிந்து கொள்ளவில்லை.
ஏனெனில் கடவுள் அன்பாய்
இருக்கிறார். நாம் வாழ்வு
பெறும் பொருட்டு கடவுள்
தன் ஒரே மகனை உலகிற்கு
அனுப்பினார். இதனால்
கடவுள் நம்மீது வைத்த
அன்பு வெளிப்பட்டது. நான்
கடவுள் மீது அன்பு கொண்டு
உள்ளோம் என்பதில் அல்ல:
மாறாக அவர் நம் மீது அன்பு

கொண்டு தம் மகனை நமது
பாவங்களுக்கு கழுவாயாக
அனுப்பினார் என்பதில்
தான் அன்பின் தன்மை
விளங்குகிறது.

இயேசு மக்கள் மீது கொண்ட
பரிவின் காரணமாகவே,
அப்பம், மீன்களை பலுகச்
செய்து, மக்களின் பசியை
போக்கினார். இன்று
நாமும் ஏழைகளின் மீது
இரக்கமும், பரிவும் காட்டி,
பகிரும் உணர்வோடு
வாழ்ந்து மனிதநேயத்தை
வளர்ப்போம். 'தனி மரம்
தோப்பாகாது'

'மனிதனை எடை போட்டுக்
கொண்டே யிருந்தால்,
அவர்களை நாம் நேசிக்க
இயலாமல் போய்விடும்'என
அன்னை தெரசா கூறியது
போல, நாம் தான் பிறரை
நேசித்து, அனைவரும்
சகோதர, சகோதரிகள் என்ற
நல்ல எண்ணம் கொண்டு,
ஒற்றுமை வேண்டி உலகில்
மனித நேயம் வளரச்
செய்வோம். நாம்,நமது
அன்பான வார்த்தைகளால்,
உதவும் கரங்களால் நமது
மனித நேசத்தை காட்டினால்
போதும். கருணை
மனத்தினால் மனித நேயம்
உலகில் வாழும். மனிதன்
தெய்வமாக வேண்டாம்.
ஞானி, வள்ளலாக
வேண்டாம். மனிதன் பிறரை
நேசிக்கும், மன்னிக்கும்,
பொறுத்துக் கொள்ளும்
மனிதனாகவே வாழ்ந்தாலே
போதும்!

மனித நேயம்
நிலைத்திருக்கும்.

இறைவனின் ஆசீ என்றும்
நிலைத்திருக்கும்!

மெய்வருத்தம் பாரார்
பசி நோக்கார் கண் துஞ்சார்...
எவ்வெவ்வர் தீமையும்
மேற்கொள்ளார் செவ்வி...
அருமையும் பாரார்
அவமதிப்புக் கொள்ளார்...
கருமமே கண்ணாயினார்...
(நீதி நூல்)..

ஒரு வேலையை
செய்யும்போது உடல் மனம்
துன்பப்படுவதை பற்றி
கருநாது, பசி தூக்கம், மறந்து
வரும் இடையூறுகளைப்
பாராது.. இகழ்வுகளைப்
பொருட்படுத்தாது
செய்பவர்.. உறுதியான
மனம் கொண்டவர்,
சுயநலமில்லாதவர், 'உத்தமர்'
'என்கிறார் அவ்வையார்.
எனவே மனிதநேயத்தோடு
செயல்படும்
ஒவ்வொருவரையும் மனதார
வணங்கி வாழ்த்துவோம்!
மனித நேயம் தழைத்திட
உதவி புரிவோம்!

பாவவர்.

பத்ரிசியா பாப்பு ராயர்
ஃபிரான்ஸ்..

இறைதூதர்

கடுங்குளிர்
கார் இருள்
வைக்கோல் குழல்
பிறந்த குழந்தை

வையத்துள் மாந்தர்
பாவங்களை
தன் தோள்களில்
சீலுவைகளாக சுமக்க
உயிரையே கொடுக்கும்
இறைமகனுக்கு
இடம் இல்லாமல்
எளிய மாட்டுத் தொழுவம்
ஒன்றில்
இருள்நீங்க
ஒளி பெறுகின்றது உலகம்

மனித வாழ்வின்
பண்புகளை
வீழும்பங்களை
மறை உரைகளாக
ஒப்புமை
ஒவமைகளோடு
மனித மனங்களில்
மாற்றங்களை உருவாக்கிய
இறைதூதர்

இன்றும்
இவர் பிறப்பு தான்
வரலாற்றின் கணக்கு.

— ஈழபாரதி

கையிலொரு பூ ஒளிக் கீற்று

அபரிதமாய் விளைந்திருக்கிற
சாலையோர சின்னஞ்சிறிய
பூவிற்குள் அதிசயமாய்
'மடங்கல் டிஸைன்கள்'
யாரும் வேண்டாத யாருக்கும்
வேண்டாத இந்தப்புக்களுக்கு
இத்தனை மெனக்கெடல்கள்
எதற்கென்ற கேள்வியினை
இயற்கையின் முன்வைக்கிறேன்
நானெதிர் பார்த்ததுபோல
'தட்டானையோ
பட்டாம்பூச்சியையோ
நுண்ணுயிரியையோ'
இயற்கை குறிப்பிடவில்லை
அது அதன் போக்கில்
என் கையில் ஒரு பூவை
கொடுத்து அனுப்பிவைக்கிறது!

ரகுநாத் வ
மதுரை

ஓர் அடர் இருளில்
மெல்லிய ஒளிக் கீற்றாய்
இருந்தால் போதும்

அமாவாசை இரவில்
ஒற்றை நட்சத்திரம் போல
கவனிக்கப் படலாம்

ஓர் வளர்பிறை போல
அழகுறலாம்

பெளர்ணமி இரவின்
முழுமதி போல
ஒளி தரலாம்

வால்வெள்ளி போல
சுடர்விட்டு பிரகாசித்து
வலம் வரலாம்

உடுத்த தொகுதி ஒன்றினைப் போல
திசை காட்டி
வழி காட்டலாம்

நாமும் இலங்கி
எம்மோடு சார்ந்தோரையும்
இலங்கச் செய்யலாம்

— முபாரிஜ்
இலங்கை

சுமையில்லா சுகங்கள்...

செவ்வானம் விடிந்திட
வானுயர வட்டமிட்டு
பறந்தோடும் பறவைகள்
அந்தி மாலையில்
இரை தேடின களிப்பில்
கூட்டிற்குள் நுழைந்திட
பாரம் சிறிதுமின்றி
தலையாட்டி மகிழ்கிறது
தாயான பசுமரம்.

— சு.சந்தனம்.

நட்சத்திர சேலை

வாசலில் நுழையும் வரை
போடப்பட்ட கணக்குகள்
அனைத்தும் தகர்த்தெறியப்பட்டு
விரும்பிய ஒன்றின் விலையைப்
பார்க்கும் கண்கள்
சற்று மாங்கலாக தெரிகிறது
எத்தனை எத்தனை
முறை திருப்பி
பார்த்தாலும் ஒரு
பூஜியமது தெளிவாக
தெரிகிறது
அன்றிலிருந்து
இன்றுவரை நம்

பிரியங்களை
அள்ளும் சேலைக்கு
மவுஸ் குறைந்ததே இல்லை
பெண்களிடம்
எடுத்து பார்க்கும் போதெல்லாம்
எத்தனை விலைப்பட்டியல்
எத்தனை மனப்பட்டியல்
விற்கப்பட்ட போதிலும்
இன்னும் வீடு
திரும்பாத நிலையில்
கண்களுக்கு விருந்தளித்து
விலைக்காக விடப்பட்ட
சேலைகள் அனிச்சையாய் தொடர்கிறது
சேலையென்னும் நட்சத்திரம்...!

கன்னிக்கவிதை

சுற்றித் திரிந்து
விளையாடிய காலங்களில்
என்னையே நான்
சரியாக அறியாமல்
ஈரமான பிள்ளைமொழியில்
சொல்வீசி கவியாக்கினேன்!

ஆழமில்லா சிந்தனையில்
சின்ன கரம்தூக்கி
நான் நெய்த கவிதைக்கு
காலம் கடந்தே
பொருள் உணர்ந்தேன்!

தெளிந்த நீரோடையில்
ஒவ்வொரு நொடியும்
வினாவுக்கு விடைகிடைத்து
தலை நிமிர்ந்தேன்!

கருத்தில் உயிரோட்டம்
உண்மை உணர்வு
இரவின் தூக்கமற்று
எழுதிய எழுத்தில்
ஆன்மீகக் குரல்!

மிதந்துவரும் நீரில்
உருண்டுவரும் மணலாய்
நானும் என்கவிதையும்
கலந்து களிப்புற
வார்த்தையில் வனப்பு...
தெரியா தெனக்கு...

வினாவும் விடையும்
காலமே சொல்ல
அதில்மகிழ்ந்து சிறக்க
சுகமாய் மிதப்பேன்...

என்னை ஏற்றவர்யார்?
கவிதையின் மணத்தை
நுகர்வது யார்?
காலத்தின் பதிலுக்குக்
காத்திருந்து மகிழ்வேன்!

ஷிபானியா பௌசல்
நேகம

ச. சத்தியபானு

உள் பேசும் மொழி

9

“Large Hadron Collider - (LHC)”
பெரிய ஆட்ரான் மோதுவியின் ஒரு
பகுதியின் தோற்றம். இது 27 கிமீ
தொலைவு செல்லும் நீளக் குழாய்.

‘அவனின்றி ஓர் அணுவும் அசையாது’ என்ற திருமுலரின் வாக்குக்கேற்ப ஆதிமுல மின்றி இந்த அகிலத்தில் எதுவும் நடக்காது. இந்தக் கூற்றானது, இன்றைய நவீன அறிவியலின் முதன்மை கோட்பாடாக விளங்கும் அனைத்து வகையான உயிரினங்கள் மற்றும் பருப்பொருட்கள் அனைத்துமே அணுவின் சேர்க்கையினாலேயே உருவானது. அவ்வகையில் பார்த்தால், இப்புவிமையில் வாழும் அனைத்து ஜீவராசிகளும் வாழ்வதற்கு இன்றியமையாத நீர், நிலம், காற்று ஆகிய அனைத்தும் அணுக்களின் சேர்க்கையினாலாயே அமையப் பெற்றுள்ளது.

அணு என்பது என்ன? இதனை நாம், பள்ளி பருவத்தில் படித்திருக்கிறோம். அதனை இப்போது நினைவு கூறலாம் .

‘அணு என்பது எந்த ஒரு பொருளும் உருவாவதற்குக் காரணமான அடிப்படை ஆதாரமாக உள்ளது. ஒவ்வொரு அணுவானது ‘புரோட்டான்’, நியூட்ரான்’, மற்றும் ‘எலக்ட்ரான்’ போன்ற துகள்களால் ஆனது. புரோட்டான் என்பது நேர்மின்னூட்ட துகள், எலக்ட்ரான் என்பது எதிர்மின்னூட்ட துகள், நியூட்ரான் என்பது மின்னூட்டமற்றது. இதனை நாம் அனைவரும் அறிந்ததே! ஒவ்வொரு அணுவிலும் ஒரு மைய அணுக்கருவும், அதோடு கட்டுண்ட, ஒன்று அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட

எதிர்மின்துகள்களும் அமைந்துள்ளன.

இந்த எதிர்மின்துகள்கள் ஒவ்வொன்றும் ஒரு நீள்வட்டப்பாதையில் எப்பொழுதும் தொடர்ந்து இயங்கிக் கொண்டு இருக்கும். இந்த இயக்கத்தின் மூலம் ஒரு விதமான காந்த விசையனாது உருவாக்கப்படுகிறது. இந்த கோட்பாட்டின் அடிப்படையிலேயே நாம் அன்றாடம் பயன்படுத்தும் மின்சாரமானது தயாரிக்கப்படுகிறது. மின்சாரமானது நேர்திசை மின்னோட்டம் மற்றும் மாறு திசை மின்னோட்டம் என்று இரு வகையில் எடுத்துக் கொள்ளலாம். இதில் நேர்திசை மின்னூட்ட மின்சாரத்தின் சக்தியானது அளவிட முடியாத அளவுக்கு அபரிதமானது.

நாம் அன்றாடம் பயன்படுத்தும் மின்சாதன பொருள்களுக்குத் தேவையான மின்சாரமானது மாறுதிசை மின்னோட்டம் ஆகும். அதற்கு 230ல என்ற அளவு போதுமானது. ஆனால் இந்த மிகச்சிறிய அளவீடு கொண்ட மின்சாரமானது எந்த உயிரினங்களின் மீது கடத்தப்பட்டாலும் சில நொடிகளில் அதன் விளைவு விபரீதமாகும் என்பதனை நம் அனைவராலும் உணரமுடியும். இதிலிருந்து நேர்திசை மின்னோட்டத்தின் வலிமையானது மாறு திசை மின்னோட்டத்திலிருந்து பல மடங்கு சக்தியினைக் கொண்டிருக்கும் என்பதனை நம்மால் அறிய முடியும்.

நெல்லை க. சோமசுந்தரி

(கவிஞர், எழுத்தாளர் & தொல்லியல் ஆர்வலர்),
சென்னை, தமிழ்நாடு

இந்த வலிமை மிகுந்த சக்தியானது கண்ணுக்குப் புலப்படாத ஒவ்வொரு அணுவின் எதிர்மின்னோட்ட துகள்களின் இயக்கத்தினால் உருவானது. அவ்வகையில் அணுவின் சக்தியினை நம்மால் எளிதில் புரிந்து கொள்ள இயலும்.

இவ்வளவு அளவு கடந்த சக்தியினைக் கொண்ட எதிர் மின்னூட்டத் துகள்களானது, அணுவினுள் ஒரு ஒத்திசைவு கொண்ட இயக்கத்துடன் நீள்வட்டப்பாதையில் இயங்கி கொண்டிருக்கிறது. இந்த இயக்கமே நவீன இயற்பியலின் பிரபஞ்ச நடனம் (Cosmic Dance) என்றழைக்கப்படுகிறது. இந்த காஸ்மிக் நடனத்தின் போது, புதிய அணுக்களின் உருவாக்கமும் பழைய அணுக்களின் அழிவும் தொடர்ந்து நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கும். அவ்வகையிலேயே, உயிரினங்களின் பிறப்பும், இறப்பும் இப்பிரபஞ்சத்தில் தொடர்ந்து நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது.

இந்தப் பிரபஞ்சத்தின் நடனமே, ஆடல் வல்லான், நடராசரின் நடனத் தோடு ஒத்துள்ளதாக 'பிரிட்ஜாப் காப்ரா' என்கிற பிரபல அமெரிக்கா அணு விஞ்ஞானி "The Dance of Shiva - The Hindu view of Matter in the Light of Modern Physics" (சிவனின் நடனம் - நவீன பௌதீகத்தின் பார்வையில் பருப்பொருள்களை பற்றிய இந்துக்களின் நோக்கு) என்கிற தலைப்பில் "Main currents in Modern Thought" என்ற விஞ்ஞான

சம்பந்தப்பட்ட பத்திரிக்கையில் நடராசரின் நடனத்திற்கும் அணுக்களின் உபநடனத்திற்கும் இடையேயுள்ள இணக்கத்தை பற்றி மிக விபரமாக எழுதினார். அந்த கட்டுரையை விரிவுபடுத்தி 1975 ஆம் ஆண்டு "The Tao of Physics" என்கிற தலைப்பில் ஒரு புத்தகமாகவும் எழுதியுள்ளார். மேலும், உலகிலேயே அதிகம் விற்பனை செய்த புத்தகங்களில் இதுவும் ஒன்றாகும்.

பிரபஞ்சம் என்கிற தத்துவத்தின் அடிப்படையில் அணுக்களின் நடனம் அணுக்களின் பிறப்பினாலும், இறப்பினாலும் நிற்காமல் தொடர்கிறது. கோடிக்கணக்கான அணுக்களானது விநாடிகளில் உருவாகி, அழிகிறது. இந்த ஒத்திசைவு நிகழ்வான பிரபஞ்சத்தின் நடனமே ("Cosmic Dance") நடராசரின் நடனம் ஆகும் .

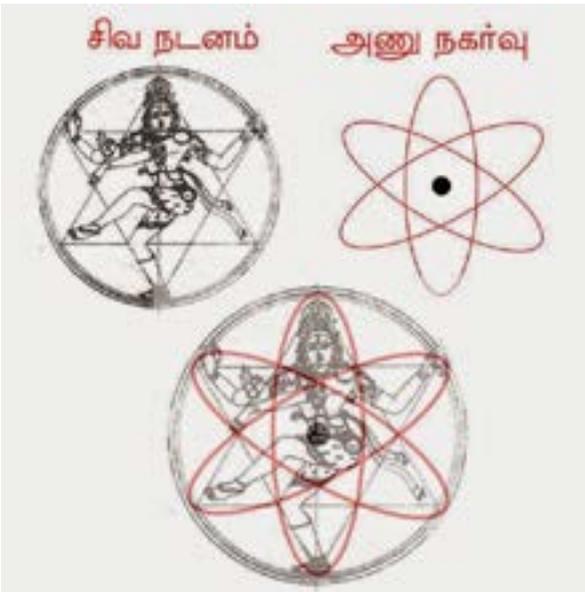
கடந்த நூற்றாண்டில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட இந்த கோட்பாடானது பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பே திருமூலர் திருமந்திரத்தில், ஒவ்வொரு உயிரினங்களிலும் உள்ள ஜீவனின் வடிவத்தை அழகாக ஒரு பாடலில் இவ்வாறு எடுத்துரைத்து உள்ளார்.

மேவிய சீவன் வடிவது சொல்லிடில்
கோவின் மயிர்ஒன்று நூறுடன் கூறிட்டு
மேவிய கூறது ஆயிரம் ஆயினால்
ஆவியின் கூறுநூ றாயிரத்து ஒன்றே

இந்த பாடலின் பொருளானது,

ஒரு மாட்டின் முடியை நூறு கூறாக்கி, அதிலிருந்து ஒரு முடியை எடுத்து 1000 கூறாக்கி, அதிலிருந்து ஒரு முடியை எடுத்து நூறு ஆயிரமாகக் கூறு இட்டால் கிடைப்பது தான் ஜீவனின் வடிவம் என்கிறார். இது அணுவைப் பிளப்பதற்கு ஈடானது. மற்றொரு பாடலில் அணுவிற்குள் அணுவாக இறைவன் இரண்டறக் கலந்திருப்பதை பாடி வைத்துள்ளார்.

அணுவில் அணுவினை ஆதிப் பிராணை
அணுவில் அணுவினை ஆயிரங் கூறிட்டு
அணுவில் அணுவை அணுகவல் லார்கட்கு
அணுவில் அணுவை அணுகலும் ஆமே.

இப்பாடலின் பொருளாக அணுவிற்குள் அணுவாகவும், அதற்கு அப்பாலும் இருப்பவர் இறைவன். அப்படி அணுவிற்குள் அணுவாய் உள்ளதை ஆயிரம் கூறு செய்து, அந்த ஆயிரத்தில் ஒரு கூறினை நெருங்கும் வல்லமை கொண்டவர்களுக்கு, அணுவிற்குள் அணுவாய் இருக்கின்ற இறைவனை அணுக முடியும். அதாவது உயிர் என்று சொல்லப்படும் ஆன்மாவை ஆயிரம் கூறுகளாக்கி கிடைப்பது இறைவனின் வடிவம் என்கிறார் திருமூலர்.

பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பு திருமூலரால் கண்டறியப்பட்ட அணுவானது, அகச் சிந்தனையின் மூலம் பெறப்பட்டது. இன்று நவீன அறிவியல் மூலம் ஆய்வுக் கூடங்களில் ஆராய்ந்து அணுவின் உட்பொருளைப் புறச்சிந்தனையின் வழியாக அறிய முற்பட்டுக் கொண்டு இருக்கிறோம். அவ்வழியே, ஜெனிவாவில் (சுவிட்சர்லாந்து) அமைந்துள்ள ஐரோப்பிய அணு ஆராய்ச்சி நிறுவனமான "CERN" அங்குள்ள பரிசோதனைக் கூடங்களில் அணுக் கருவினுள் இருக்கும் துகள்கள் பற்றியும், அவற்றிடையே நிகழும் அடிப்படை இயக்கங்களைப் பற்றியும் கண்டறிய மிகப் பெரிய ஆய்வுக் கூடத்தை நிறுவியுள்ளது. இந்த ஆய்வுக் கூடத்தில் உள்ள கருவியானது, பூமிக்கடியில் 574 அடி ஆழத்தில், நீள்வட்டத்தில் 27 கி.மீ நீளத்தில் அமைந்துள்ளது. அதிகளவு ஆற்றலைக் கொண்ட நேர்மின்துகள்களை ("Proton") எதிரெதிர் திசைகளில் முடுக்கி, அவற்றை மோதவிட்டு, அணுவினை மேலும் பிளந்து அதனுள் உள்ள துகள்களைப் பற்றியும், அவற்றிடையே நிகழும் அடிப்படை இயக்கங்களைப் பற்றியும் அறிய முற்படுகிறார்கள். இதன் மூலம், இந்த பிரபஞ்சத்தின் உருவாக்கத்திற்கான மூலக் கோட்பாடுகளை கண்டறிய முற்படுவதே இதன் நோக்கமாகும். இந்த ஆய்வுக் கூடத்தில் பல நாட்டினரைச் சார்ந்த இயற்பியலாளர்களும், பொறியியலாளர்களும் நூற்றுக்கணக்கான பல்கலைக் கழகங்கள் மற்றும் ஆய்வுக் கூடங்களும் இணைத்து இவ்வாராய்ச்சியில் ஈடுபட்டுள்ளனர். இந்த ஆராய்ச்சியின் அடிப்படையானது, பிரபஞ்ச நடனம் எனும் மின்னூட்ட துகள்களின் இயக்கத்தின் செயல்பாடுகளை கண்டறிவதே

ஆகும். இப்படிப்பட்ட சிறந்த ஆய்வினை மேற்கொள்ளும் அந்த நிறுவனத்தின் வெளிப்புற முகப்பில், நடராஜரின் நடனச் சிலையானது அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இச்சிலையானது நமது இந்திய அரசாங்கத்தால் அந்த நிறுவனத்திற்கு அன்பளிப்பாக அளிக்கப்பட்டது. நடராசரின் நடனத்துடன் அணுத்துகளின் பிரபஞ்ச நடனமானது ஒத்திசைந்து உள்ளதால் அதன் அடையாளமாக அச்சிலையானது காட்சியளிகிறது.

இந்தப் பிரபஞ்சத்தின் நடனமானது நமது பாரம்பரிய கலாச்சார நடனமான பரதநாட்டியத்தின் அடிப்படை அசைவுக் கூறுகளை ஒத்திருப்பதை நம்மால் அறிய முடிகிறது. அங்ஙனமே, பலநூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பே, இன்றைய நவீன அறிவியலின் அதிமுக்கிய கோட்பாட்டினை உணர்த்தும் வகையில், நடராஜரின் நடன அமைப்பிலான சிலையானது வடிக்கப்பட்டுள்ளது. அதன் வழியே, பரதநாட்டியத்தின் தெய்வீக தன்மையை நம்மால் உணரமுடியும். அதனாலேயே ஆடல் வல்லான் பரதநாட்டிய கோலத்தில் மூலவராகிய இத்திருக் கோவிலில் அமைக்கப்பட்டிருக்கலாம். இதன் மூலம் நமது முன்னோர்கள் ஒரு தெய்வ சிலையினை வடிவமைப்பதற்கு, ஆன்மீக சிந்தனையுடன், தெய்வ வழிபாட்டினை முன்னிறுத்தி, சிலைகளை வடித்துள்ளனர். அவ்வகையில் நடராசரின் நடன சிலையானது உருவாக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும்.

இவ்வளவு சிறப்பு வாய்ந்த தில்லை அம்பலத்தானின் நடனச்சிறப்பையும், அச்சிலை அமைப்பின் துல்லிய காரணங்களையும், அவைகள், இப்புவிவில் உள்ள ஒவ்வொரு ஜீவராசிகளின் இயக்கத்துடன் தொடர்புடையது என்பதனையும் அறியும் பொழுது, நமக்கு மிகவும் ஆச்சரியமாக உள்ளதல்லவா? அந்த அற்புத ஆச்சரியத்தினை அறிந்து கொள்ள உளியின் மொழியோடு தொடர்ந்து நாம் பயணிப்போம்.

- உளி தொடர்ந்து பேசும்.

குழாயடி சண்டை வெண்பா!

பெண் 1 :-

ஒத்தக் கொடம்புடிக்க
ஓடி எடம்புடிச்சா
கொத்தா நா லேந்திக்
குறுக்கவரே? - குத்தகைக்கு
நீயெடுத்தி ருக்கியாடி?
நீரொம்ப லக்கியாடி?
ச்சீ..!யெடுத்தக் காலிபண்ணு
டி!

பெண் 2 :-

ஓம்புருசன் போட்டதாடி?
ஓங்கொப்பன் விட்டதாடி?
ஓம்புருசன் காசலதான்
ஓடுதாடி? - எம்புருசன்
போராடி வாங்கினான்டி;
போலிஸடி தாங்கினான்டி;
நீர்வார ரைடஸ்இலையா
நேக்கு!?

பெண் 1 :-

அறுத்துப் புடுவேண்டி;
ஆம்பளைய வைதால்
பொறுத்துக் கிடமாட்டேன்;
பொட்டைச் - சிறுக்கிரீ
நிக்கும் வரிசையில்
நிக்காம முன்னால
நக்கவா வந்தே?
நகர்!

பெண் 2 :-

சின்னக் கொடமெடுத்து
சிங்காரி வந்திருந்தா
முன்னாடி வந்தேன்டி
முட்டவரேன்? - இன்னிக்குப்
பூரா புடிச்சாலும்
ஃபுல்லாகாக் கொப்பரைய
நீராளக் கொண்டுவரே
நீ!?

பெண் 1:-

சொம்பைச் சுமக்கவே
தெம்பில்லா நீயெல்லாம்
எம்பிக் குதிப்பதென்ன
எம்முன்னே? - எம்புருசன்
வாங்கிக் கொடுத்தகொடம்
வாங்கக் கடல்புடிக்கும்;
ராங்கிக் கிதிலேன்
ரவுசு?

பெண் 2 :-

யார்கேட்டா ஓங்கொடத்த?
யார்பாத்தா ஓங்கடத்த?
நீர்பிடிக்கத் தான்வந்து
நிக்கிறன்னான்; - உஊர்பார்க்க
உம்பெரும பாடுறியே;
என்வறும் சாடுறியே;
தும்ப(ம்)வாங்க வா்வந்தேன்?
த்தூ...!

பெண் 1 :-

ஆரவல்லி கரவல்லி
ஆருகிட்ட வாரதுள்ளி?
காரைவீட்டுக் காரிநாண்டி
காஞ்சுகள்ளி! - சுவரவீட்டுச்
சண்டாளி காட்டுமுள்ளி
சாப்பிடுடி கையிலள்ளி
கிண்டிவரேன் நச்சுக்
களி!

பெண் 2:-

எம்புருஷன் ஜாயிலே
எண்ணி ரெண்டு பெத்தவளே!
ஓம்புருஷன் ஜாயிலே
ஓன்னிருக்கா? - வம்பிழுத்தா
போட்டுடைப்பேன் புன்மைகள்;
பொட்டல்காட் டுண்மைகள்;
காட்டல்காட் சாட்சி
கள?

பெண் 1 :-

ஓத்தாளப் பாத்தவநான்
உத்தமியா வாழ்ந்தவநான்
பத்தாளப் பாத்ததநீ
பாத்தவநான்; - அத்தனையும்
எம்மேல ஏத்துறநீ
ஏடுகள மாத்துறநீ
நிம்மதியா சாவாயா
நீ!?

பெண் 2 :-

கொண்டைபிடி சண்டையில
கோல்மெடல் வாங்கினவ;
சண்டைபோட்டு ஆஸ்கார்
தரச்சொ(ன்)னவ; - சுண்டெலிநீ
எம்முன்னே நிக்கிறியா?
எஞ்சிண்டைப் பிக்கிறியா?
யம்மாடி நீசமதை
யா!?

பெண் 1 :-

இந்தாடி வாங்கிக்கோ
என்னடியத் தாங்கிக்கோ
பந்தாடப் போறேன்டி
பாத்துக்கோ; - குந்தாணி!
கன்னங்கள் வீங்கிக்கோ?
பல்லுனதே வாங்கிக்கோ!
கொன்னுடுவேன் நீதள்ளிக்
கோ!

பெண் 2 :-

உச்சி மயிறறுத்து
உள்ளங்கால் தோலுரித்துத்
தச்சி ஒனக்கே
தவிலடித்து - மிச்சமற
பாடை உனக்கெடுத்துப்
பாவக் கணக்கெடுத்துத்
தேடிவைப் பேன்டி
திதி!

தும்பம் - தும்பம் (பேச்சுவழக்கு)

கூட்டத்தில் ஒருத்தி :-

அக்கா! அவள்பிடி;
நிக்கா தீவள்பிடி;
ஒக்கார வைப்போம்
ஒதுங்கடி - கொக்கரித்து
மெய்கொட்டத் தோனுமாடி?
வீராப்பு வேணுமாடி?
கைகொடுத்துக் கொள்ளுங்
கடி!

மற்றொருத்தி :-

கூறுகெட்டுப் போட்ட
குழாயடிச் சண்டையில்
நீரு வரதிப்போ
நின்னுடுச்சே; - கூறு(ங்)கடி!
எந்தநீரில் நாஞ்சமைக்க?
எந்தநீரில் நாநனைக்க?
எந்தநீரில் நாங்குளிக்க
என்று!

இடியோசை

முழங்கி இடித்து மோதி மறைந்தது
இடியோசை
அடிவயிறு கலங்கியது..

அகரம் அமுதன்

இந்தியர் என்பதில் எமக்கொரு பெருமை!

இந்தியர் என்பதில் எமக்கொரு பெருமை
இந்தியம் எங்கள் தாய்நிகர் மகிமை
எந்த தேசமும் இதுபோல் இல்லை
எங்கள் தேசம் அமைதியின் எல்லை!

வளமும் தொழிலும் வாய்த்த நற்பூமி
வாமுவர் அனைவரும் வாழ்கிற சாயி
நலமும் உறவும் நலிந்தது கிடையா
நட்புகள் தோன்றி நாளானதும் உடையா!

எத்தனை சாதி எத்தனை மதங்கள்
அத்தனை இருந்தும் ஒத்த அகங்கள்
சித்தர்கள் ஞானிகள் சிறப்புகள் பெரிது
சிவன்ஏசுவ நபிகள் உறவு!

உலகப் படத்தில் உன்னத வரைவு
ஒளிரும் இந்தியா ஒற்றைத் தெரிவு
பலரும் போற்றும் பாரத நாடு
பண்பி லக்கண படிப்பறி வோடு!

- பொன்மணிதாசன்

அம்மா சொன்ன
ஞாபகத்தில்
அர்ஜுனா என்று துணைக்
கழைத்தேன்..

நொடிசூட விழி
மூடாமல்
மின்னல் பிரசவித்த
ஒளிக்கதிர்கள்
மேகத்தை பிளந்ததை ரசித்தேன்..

கட்டவிழ்ந்த கருவானம்
உருமாறிய அழகை
மௌனமாய் பதிந்தேன் மனதில்

வெண் முத்தாய்
வந்து வந்து
வரிசையாய் விழும் துளிகள்..

சிரசு முதல் பாதம் வரை
சிலிர்த்த வைத்த
மழைக் காற்று
பூப்பெய்த பாவை
தொட்ட கிளர்ச்சி
உள்ளத்தில்!

- முல்லை

சமத்துவம்

கோவில்களில்
இல்லை
சாதி சமத்துவம்.

மனிதர்களுக்குள்
இல்லை
(மூன்றாம்) பாலின
சமத்துவம்

திருவிழாக்களில்
இல்லை
மத சமத்துவம்.

உண்ணும் உணவில்
உடுத்தும் உடையில்
இருக்கும் வீட்டில்

மாநிலங்களில்
இல்லை
இன சமத்துவம்

படிக்கும் பள்ளியில்
வாழும் வாழ்வியலில்
எதிலும் இல்லை சமத்துவம்

குடும்பங்களில்
இல்லை
ஆண்-பெண் சமத்துவம்

இவ்வளவு ஏன்
மயானங்களில்
கூட இல்லை
சமத்துவம்

சமூகங்களில்
இல்லை
பொருளாதார சமத்துவம்

ஆனால்
அனைவருக்கும்
சமத்துவமாய்

பணியிடங்களில் இல்லை
வர்க்க சமத்துவம்

சம வாய்ப்பு வழங்கப்படுகிறது
வாக்காளர் பட்டியலில் மட்டும்

- அ.ஈ.டித் ரேனா

இவ்வுலகம் என்னை...

முள் கிரீடம் சுமந்து
செந்நீர் வடியும் சிரம் தன்னை
கழற்றி வைக்க வேண்டும்,

சொல் அம்புகள் தாக்கியதால்
பிளந்த இதயத்தை சற்றே
இறக்கி வைக்க வேண்டும் ,

உலகத்தை வெல்ல ஓடி, ஓடி
சோர்ந்த கால் களை சற்றே
இளைப்பாற விடவேண்டும் ,

உதவியதன் பரிசாக வழங்கப்பட்ட
விலங்குகள் பூட்டிய கரங்களை
சற்றே விடுவிக்க வேண்டும்,

அறிவுரைகள் வழங்கிய வாக்கு
வங்கிகளுக்கு சற்றே
ஓய்வு கொடுக்க வேண்டும்,

ஆதலினால் பொய்கூழ்
இவ்வுலகம் என்னை
விடுவிக்க வேண்டும்

- விஜி

விலை போயின
வெள்ளிக் காசுகள்
வலி அறிந்து புனிதமாயின
சிலுவையும், முள்கிரீடமும்...

முளைக்கும் விண்மீன்களில்
சுடரிடும் சிறு ஒளி
நத்தார் காப்பார்
நம்பிக்கையின் பெருவெளி

நாளும் அதிகரிக்கும்
பாவமன்னிப்புகளின் எண்ணிக்கை
அர்த்தம் இழந்து
பாவமாகிப் போனது மன்னிப்பு

மாசற்றோர் பிறந்த
மாட்டுத் தொழுவங்கள் அழிகின்றன...
மனிதம் வேண்டும்
மனிதப் பிறப்புகள் அருகுகின்றன..

இறுக்கிப் பிடிக்கும்
அசுரத்தின் தாண்டவம்
மறுகன்னத்தை காட்டவியலாது
மூச்சுத் திணறுகிறது மானுடம்

அன்புச்செல்வி சுப்புராஜ்
பட்டாபிராம், சென்னை

நத்தார் தன்முனைக் கவிதைகள்

தேர்வு

3A கேள்விகள் (கருவாச்சி)

திரைத்துரைக்குள் இருப்பதே வெற்றிதான்,

அடிப்படையில் சிலர் திரைத்துரையை தேர்ந்தெடுத்தாலும் திரைத்துரை சிலரை தேர்ந்தெடுக்கிறது.

இதில் இங்கு நீங்கள் என்ன செய்தாலும் வெற்றிதான், இன்றைக்கு அது தொடர்பான ஒரு நபரை சந்தித்தாலும் உங்களுக்கு அது வெற்றிதான்.

திரைத்துரையில் சாதிக்கவேண்டுமென எத்தனை மனிதர்கள் வந்தாலும், அதில் தங்கி, தாக்கு பிடித்து, வெற்றிபெருபவர்கள் ஒரு சிலர் மட்டுமே,

வெளியிருந்து பார்ப்போருக்குதான் வெற்றி வேறுவிதமாக இருக்கும்.

திரைத்துரை வருபவர்களை அத்துனை நபர்களையும் எடுத்துக்கொண்டு, முதலில் சோதிக்கும், பிறகு அனுமதிக்கும், பிறகு தொடர்புகளை கொடுக்கும், பிறகு வெற்றி பெற வழிவகுக்கும்,

இங்கிருக்கும் நிலை என்ன என்று தெரிந்த நமக்கு இதற்குள் இருப்பதே வெற்றி என புரியும், அத்தோடு நின்றுவிடாமல் அடுத்தகட்டத்திற்கு சென்றுவிட வேண்டும்.

திரைத்துரையில் சாதிக்க வேண்டுமென வந்து திரும்பி ஊர்போனவர்களும் உண்டு,

ஆர்வத்துடன் வந்து ஒவ்வொன்றாக கற்றுக்கொண்டு வெற்றி பெற்றோரும் உண்டு,

படப்பிடிப்பை வேடிக்கை பார்த்து திரைத்துரைக்குள் வந்தவர்களும் உண்டு,

திரைத்துரையை உண்மையாக நேசிப்பவர்களை ஒரு போதும் அது மறவாது, கைவிடாது

திரைத்துரையை நீங்கள் நேசித்தால் நிச்சயம் திரைத்துரை உங்களை விடாது,

நாம் அதற்கு என்ன கொடுக்கிறோமோ, அது நிச்சயம் திரும்பி வரும் பல மடங்காக.

ஏனென்றால் இது காதல்ல கலை,

திரைத்துரையில் இருப்பதும், வெற்றி பெற பயணிப்பதும் அவரவரின் பொறுப்பு.

இதை விட்டு நீங்கள் எங்கு சென்றால் அது மீண்டும் இங்கிழுத்து வந்துவிடும்.

எல்லோருக்கும் அது இடங்கொடுக்கும். எல்லோரையும் அவ்வணக்கும் திரைத்துரை.

நீங்கள் முதலில் திரைத்துரையை நேசிப்பீர், பிறகு அது உங்களை நேசிக்கும், ஏதோ ஒன்றை நாமும் விடமாட்டோம், ஏதோ ஒன்று நம்மையும் விடாது, அதுபோல்தான் திரைத்துரையும்,

இதைவிட்டு வேறு எதை செய்தாலும் உங்கள் மனம் ஓட்டாது.

சொல்பு

தூக்குவார் உள்ளார்க் கெல்லாந்
தொங்குவால் போலும் பின்னே
போக்கினை நடந்த றிந்து
பொய்மையும் புறமுஞ் செப்பி
ஆக்குதல் அழித்தல் யுத்தி
அகந்தனில் நிறப்பிக் கான
மாக்களிர் தும்பிக் கைபோல்
மனந்தனில் கொள்வார் எண்ணம்

ஆடுவார் ஆட்டம் பார்த்தே
அதனையும் போற்றி பாடி
தேடுமெவ் வின்பம் எல்லாந்
தினந்தினங் கைகொண் டுப்பின்
ஓடுநாள் வரையில் காலோ
டொட்டிய அணிகள் அன்னச்
சாடுவார் சாடி னாலும்
சற்றுமே செவியில் கேளார்

ஆணையை செயல்படுத்தி
அரண்மனை வாசம் பார்த்துச்
சேனைகள் அருகே நிற்கச்
சிந்தையில் மன்னும் ஆவார்
கூனையும் நிமிர்த்த வேண்டிக்
குறுக்குமே புத்திச் செல்லத்
தூணையும் இழந்த வீடாய்த்
துயர்பெற இரந்துண் பாரே.

- ஏ டி. வரதராசன்

சாஹிரா (எ) சாரா பாஷூ

அவளிடம் என்னை கூட்டி கொண்டே சென்றது.

ஒரு ஆறு மாதம் பார்வை களால் மட்டுமே எங்கள் உணர்வுகளையும், அன்பையும் மௌனமாய் பரிமாறி கொண்டோம்.

சொல்லாத காதல் செல்லாத காசை போன்றது அதனால் தான் என் காதலை வாய் மொழியாக சொல்ல பஸ்ஸ்டாண்டில் நின்று கொண்டு இருக்கும் அவளை நோக்கி சென்றேன்.

- நொஆத் கான்.ந
அபூஸ

கல்லூரி செல்ல பஸ்ஸ்டாண்டில் காத்து கொண்டு இருந்தாள் என் காதல் தேவதை சாஹிரா பாஷூ.

இதுவரை அவள் முகத்தை நான் பார்த்ததே இல்லை. அவள் பெயர் கூட நண்பர்கள் கூப்பிடுவதை வைத்துதான் அறிந்து கொண்டேன். அவள் இரு விழிகளை மட்டும் அணு அணு வாய் ரசித்து இருக்கிறேன் சூரியன் என்னை சுட்டதா? என்பது எனக்கு தெரியாது ஆனால் அவள் ஒவ்வொரு பார்வையும் ஒவ்வொரு நொடியும் சுடும்.

சூரியன் கூட கன நேரத்தில் சாம்பலாய் போகும் சுட்டெரிக்கும் அவள் விழிகளை கண்டால் !!

இது வரை எந்த பெண்ணிடத்திலும் நான் மயங்கியதும் இல்லை காதல் கீதல் என்று எந்த பெண் பின்னாடியும் சுற்றியதும் இல்லை ஆனால் சாஹிராவின் முகத்தை கூட பார்க்காமல் அவள் மீது காதல்

வந்தது எப்படி என்று இது வரை தெரிய வில்லை ...

முதன் முதலாக ஏதோ ஒரு மாலை வேளையில் அவள் புர்காவுடன் நடந்து செல்லும் போது யதார்த்தமாக அவள் விழிகளை கண்டேன் அந்த விழிகள் ஆயிரம் மொழி என்னுள்ளே பேசியது.

அவளிடம் என்ன ஒரு காந்த பார்வை அதனால் தான் காதல் என்ற ஈர்ப்பு விசை

சாஹிரா என்பேரு அருண் ஒரு ஆறு மாசமா என்னை உங்களுக்கு தெரியும்ன்னு நினைக்குறேன், நீங்க எனக்கு ஆயுசு முழுதும் கூடவே இருக்கணும், அதற்கு நீங்க என் மனைவியாகணும் உங்களை கல்யாணம் பண்ணிக்க விரும்புறேன், உங்க விருப்பம் என்னன்னு சொல்ல முடியுமா??

உங்களை என் உயிராய் நினைக்குறேன், நீங்க என்னை காதலிச்சாலும், காதலிக்காமல் போனாலும் உங்களை என் வாழ்நாள் முழுதும் காதலிச்சுக் கிட்டே இருப்பேன், சத்தியமா உங்களை நல்லபடியா பார்த்துக்குவேன்.. உங்க முடிவை நல்லா யோசிச்சிட்டு சொல்லுங்கன்னு என் விருப்பத்தை சொல்லி விட்டு வந்தேன்.

சில மாதங்கள் ஆகியும் அவள் முடிவை சொல்லவில்லை அவள் முடிவை சொல்லாவிட்டாலும் அவளை பார்ப்பதை நான் நிறுத்தவே இல்லை இப்படியே ஒரு சில

வருடங்களும் கடந்தன.

அவள் காலேஜ் படிப்பு முடிவடைய இன்னும் ஒரு சில மாதங்களே உள்ள நிலையில் அவளிடம் மனதை திறந்து சில வார்த்தைகள் பேச சென்றேன்.

சாஹிரா உன் கிட்ட லாஸ்ட்டா ஒண்ணு சொல்ல ணும் என்றேன்.

சொல்லுங்க என்றாள் .

சாஹிரா எனக்கு கவர் மெண்ட் வேலையும் கிடைச்சிருச்சு, உன்னை நல்ல படியா என் வாழ்நாள் முழுதும் என் உயிரின் உயிராய்பார்த்துக்குவேன், நீ உன் முடிவை மட்டும் உண்மையாய் சொல்லு.

நான் உன்னை ஆத்மாந்த் தமா காதலிக்கிறேன்.

நீ என்ன சாதி, என்ன கலர் என்பது எனக்கு தெரியாது ஆனா நான் உன்னை மட்டும் தான் காதலிக்கிறேன் அது என்னு எனக்கே இதுவரை தெரியலை உன் முடிவை மட்டும் சொல்லு ப்ளீஸ் என்றேன்...

நீ என்னை காதலிக்க லைன்னா இதற்கு முன்னாடியே என்னை திட்டி இருக்கலாமே, ஆனா நீயும் என்னை பார்த்த உன் பார்வையில் சக்தியமா காதல் இருந்துச்சு.

சாஹிரா, ஏன் உன் காதலை மறைக்கிற?

கடைசியா கேட்கிறேன் சாஹிரா ப்ளீஸ் உன் மனசுல

உள்ளதை சொல்லு...

ப்ளீஸ் சொல்லு சாஹிரா...

அருண் நீ சொல்வது உண்மைதான், உன்னை காதலிக் கிறதால்தான் உன்னை நானும் பார்த்தேன் ஆனா ரெண்டு வருசத்துக்கு முன்னாடி நம்ம ஊர்ல என்ன நடந்த துன்னு தெரிஞ்சுமா என்னை காதலிக்கிற??

வெவ்வேறு மதத்தை சார்ந்த ஜாஸ் மினும் , பீட்டரும் லவ் பண்ணி ஊரை விட்டே ஓடிட்டாங்க இது ரெண்டு குடும்பத்தோட பிரச்சனை ஆனா அதை சிலர் மத கலவரமாக்கி எத்தனை உயிர்களை பலி வாங்கினாங்க எத்தனை வீடுகளை கொளுத்தினாங்க இது எல்லாம் தேவையா???

காதல் ரெண்டு மனசு சம்பந்தப் பட்டது. ஆனா கல்யாணம் மதம், சாதின்னு இந்த சமூகம் சம்பந்தப் பட்டது. நம்ம ரெண்டு மனசு சேர பல உயிர்களை பலி வாங்க விரும்பலை ஒரு காதல் சேர பல உயிர்களை பலி கொடுக்கணுமா???

நாம்ம சேராம பல உயிர்களை வாழ வைப்போம் நம் காதல் என்றென்றும் நம் மனதில் வாழும்.

உன்னோட மனசிலும் என்னோட மனசிலும் நம்ம காதல் ஒரு போதும் அழியாது என்று சொல்லி விட்டு என் சாஹிரா சென்று விட்டாள் .

அவள் சொல்வதிலும் ஒரு

நியாயம் இருக்கு, இது கேடு கெட்ட சமுதாயம் மதங்களை மடியில் வைத்து கொண்டு ஆடும். நல்ல மனங்களை, மனிதர்களை பார்க்காது. மயிர் மதத்தை மட்டுமே உயிராய் பார்க்கும். இந்த சமுதாயத்தில் எத்தனை பாரதி வந்தாலும் சரி, எத்தனை அம்பேத்கர் வந்தாலும் சரி, எத்தனை பெரியார் வந்தாலும் சரி ஒரு நாளும் திருந்த போவதில்லை...

இந்த சமூகம் எத்தனை மோசமாக இருந்தாலும் என்னால் இன்றும் மனிதன் என்று சொல்லி கொள்ளும் சில மிருகங்கள் வெறி பிடிக்காமல் இருக்க என் காதலை தலை முழுகினேன்.

என் காதல் வாழ பல மனித மிருக உயிர்களை பலி வாங்க நான் விரும்ப வில்லை .

சில வருடங்களுக்கு பிறகு

அன்பான மனைவி, பரபரப் பான வேலையோட சேர்ந்த வாழ்க்கை மற்றும் என் உயிரிலும் மேலான என் குழந்தை சாரா பாணு.

சாரா, சாரா என்று என் குழந்தையை கூப்பிடும் ஒவ்வொரு முறையும் என் இதயம் உள்ளுக்குள் சாஹிரா, சாஹிரா என்று துடித்து கொண்டே இருக்கும்.

இந்த சாதி, மதம் காதலர்களை பிரிக்கலாம் ஆனால் உண்மையான காதலை இந்த உலகில் எந்த சக்தியாலும் அழிக்க முடியாது!

அறிந்தே நஞ்சருந்தும் அறிவிலிகள்
பாவலர் கருமலைத்தமிழாழன்

சீற்றுண்டி உண்பதற்கு நகர் லுள்ள
சிறந்ததொரு உணவகம்தான் சென்ற போது
உற்றதொரு தோசைஓடின் இலவ யம்தான்
உண்டாலோ வாந்திபேதீ வருமென் றேதான்
நற்றமிழில் அனைவருமே யடிக்கு மாறு
நன்றாக எழுதவைத்த பலகை கண்டு
முற்றாக ஒருவருமே நுழைய வில்லை
முன்வைத்த கால்தன்னைப் பின்னே வைத்தார் !

எங்கும்ந்தப் பேருந்தில் செல்வ தற்கே
எந்தவந்தக் கட்டணமும் இல்லை யென்றே
அங்குநின்று நடத்துந்தாம் கூவிக் கூவ்
அழைத்ததைக் கேடவர்கள் வியந்து பார்க்க
உங்களுந்தாம் வரும்போது நிறுத்து தற்கே
உரியதொரு * தடைப்பொறிதாம் இல்லை யென்று
சங்கூதல் போல்சொல்லக் கேட வர்கள்
சத்தம்நீர் அகன்றதன்நீ ஏற வில்லை !

மருத்துவமனை வாசலிலே எந்த நோய்க்கும்
மருத்துவம்தான் இலவயமாய்ச் செய்வோ மென்றே
அருந்தமிழில் பெரிதாக எழுத வைத்தே
அழைத்தார்கள் ஒருவரங்கே நின்று கொண்டு
மருத்துவத்தைக் காசீன்றிப் பார்ப்போ மன்றி
மாவுயர்க்கோ உறுத்திர இயலா தென்று
கருத்துரைத்த மருத்துவரின் சொல்லைக் கேட்டுக்
காததூறம் ஓடினார்கள் நின்று ருந்தோர் !

குடிசுடிசைக் கெடுக்குமென்றும் குடிப்ப ழக்கம்
குடும்பத்தை அழிக்குமென்றும் கடையின் முன்பு
யடிக்கின்ற வகையினிலே கெடாட்ட முத்தல்
பலகையினைப் பெரிதாக வைத்தீ ருந்தும்
அடிமடாய்க் கண்ணிருந்தும் குருட ராக
அலையலையாச் செல்கின்றார் வாங்கு தற்கே
மடிந்தீடுவோம் என்றறிந்தும் விட்டில் போல
மயங்குகின்ற மக்களனை என்ன சொல்ல !

* தடைப்பொறி - பிரேக்

உத்தரிகிட உத்தராம்!

தத்தரிகிட தத்தரிகிட தத்தரிகிட தத்தராம்!
மத ஆசை மதி மயக்க
பிணை ஓசை செவி கிழிக்க
தத்தரிகிட தத்தரிகிட தத்தரிகிட தத்தராம்!

மண் முழுதும் சொங்குருதி நனைக்க!
விண் எங்கும் வலி கதறல் நிறைக்க!
கண் அதனை மரண பயமும் அனைக்க!
தத்தரிகிட தத்தரிகிட தத்தரிகிட தத்தராம்!

மத வெறியன் ரத்த பசி போக்க!
கடைவீதி போர்களமமாக!
நடைப்பாதை கல்லறையாய் மாற!
தத்தரிகிட தத்தரிகிட தத்தரிகிட தத்தராம்!

(இதை கண்ட) ராமர் விழி நனைக்க!
இயேசு மனம் பதைக்க!
அல்லா உறைந்தே நிற்க!
தத்தரிகிட தத்தரிகிட தத்தரிகிட தத்தராம்!

(அங்கே) ஒரு சிசுவோ பசியில் கதற!
அன்னை ரத்தப்பெருக்கில் மிதக்க!
அனைவரும் செய்வதறியாது திகைக்க!
தத்தரிகிட தத்தரிகிட தத்தரிகிட தத்தராம்!

எவளோ ஒரு தாய் விரைந்தே ஓட!
சிசுவை கையில் ஏந்த!
தன் பாலை புகட்ட!
தத்தரிகிட தத்தரிகிட தத்தரிகிட தத்தராம்!

சிசுவின் மதம் அவளறியாள்!
பிஞ்சின் வலி அவள் உணர்வாள்! - போரில்
வென்றது மனிதம் அன்றோ? - இதைக்கண்டு
தெய்வங்கள் மகிழும் அன்றோ?
தத்தரிகிட தத்தரிகிட தத்தரிகிட தத்தராம்!

நிவேதிதா

வெண்பா போட்டி (புயணம்) – 23

காலம் 01 - 12 நவம்பர் 2023

கைப்பேசி

அல்லும் பகலும் அனைவரும் அன்புடன் சொல்லுங் கதையினைச் சோர்வின்றி - பல்லும் விழுந்த கீழுவியும் வேண்டிடுங்கை பேசி பழுத்திடும் நாடோறும் பார்.

பா. இந்திரன்

கைப்பேசி

விரல்நுனிக்குள் வந்ததே விந்தை உலகு பரல்பரலாய் செய்திகள் பாவ - தரமங்கே தாழ்வதும் வாழ்வதும் தாத்தரியம் காப்பதும் ஆழ்கின்ற உள்ளத்தின் ஆக்கு.

வானதி சந்திரசேகரன்

கைப்பேசி

சிணுங்கி அழைத்துவிடும் செல்லமெனக் கையில் இணங்கி இருக்கும் இதமாய் - அணுக்கமாய் நாமும் அரவணைப்போம் நல்லதொரு கைப்பேசி தாமும் குழந்தையெனத் தான்.

பக்ருதீன் இப்னு ஹம்துன்

கைப்பேசி

உண்கையிலும் கண்கள் உறங்கும் வரையினிலும் வண்ணமுற நோக்கும் வடிவழகே! எண்ணமிட்டால் கக்கூசில் கூடவரும் கைப்பேசி நின்றனையே மிக்காரார் மேதினியின் மேல்.

சுந்தர ராசன்

கைப்பேசி

மனிதனின் கைகள் மகிழ்ந்துமே பற்றும் கனிவாய்ப் பொழுதும் கழியும் - தனித்தே கணிதம் விரைவுடன் கற்கும் பொறியாம் துணிவுடன் கொள்வோம் தொடர்பு.

ஓ. சிவகுமாரன்

கைப்பேசி

கையில் அடங்கினாய் காலம் மறக்கடித்தாய் வையம் சுருக்கினாய் வண்ணமாய் - மையலில் வீழ்ந்தோமே நீயின்றி வெற்றிடமே! கைப்பேசி! வாழ்வையே மாற்றினாய் வந்து.

ஓசூர் மணிமேகலை

கைப்பேசி

என்கையில் நீயிருந்தால் என்னுலகம் கண்முன்னே தன்பொருளாய்க் கைக்கொண்டால் தன்நீகர் - ஒன்றுமில்லை என்மனம் மாறமாற எண்களை மாற்றமாற்ற நின்றோய்வு காணா நிலை.

கு. கமலசரஸ்வதி

கைப்பேசி

ஞானத்தில் கண்டதுபோல் ஞாலத்தொங் குற்றாலும் வானத்து) அலையாலே வாய்த்ததுவே - ஏனத்துத் தண்ணீரில் காண்பதுபோல் கண்டுமுகம் பேசுகின்றோம் எண்ணம்போல் எப்பொழுதும் இன்று

பாவலர் கருமலைத்தமிழாழன், ஓசூர்.

கைப்பேசி

பற்பல வண்ணமாகப் பாங்குடன் பேசியில்
நற்பல செய்தி நலமுடனே - அற்புதமாய்க்
காதல் இளசுகளும் கல்லூரி மாணவரும்
பேதமறப் பேசுகிறார் பார்.

பாவலர் தாழை ந. இளவழகன், மணப்பாறை.

கைப்பேசி

கைப்பேசி பெண்ணையும் காதலித்து விட்டேன்நான்
பொய்ப்பேசி நாடோறும் போக்கிட - மைநிறத்தாள்
என்னையும் மாட்டிவிட எத்தனிக்க நானுமவள்
சொன்னதைச் செய்தேன் சொறிந்து .

முத்துசாமி தாரமங்கலம்

கைப்பேசி

நலத்தைக் கெடுத்திடும் நம்மை இழுக்கும்
இலக்கினை எண்ணா இயக்கும் - உலகில்
தொடர்பினைத் தந்துத் துணையாக நிற்கும்
கடந்திடும் நல்வழிக் காண்.

பாவலர் நிறைமதி நீலமேகம், பெண்ணாடம்.

கைப்பேசி

அலைபேசி ஏனோ அவதியும் தந்து
சிலைபோல நிற்கிறது.. சிக்கல் - விலையதிக
தொல்லைபேசி வேண்டும் தொடர்ந்திநான் வாங்குவேன்
இல்லை மகன்தருவான் இங்கு?

வா.சண்முகம்

மின்விசிறி

வனம்வீசும் காற்று விசிறியில் வீச
இதங்களின் வாயிலாக வந்து - பதமாக
கையில் பிடிக்க முடியாத போதிலும்
மெய்குளிரச் செய்வாய் மிகைந்து..

ச. சத்தியபாஸு

மின்காந்த அடுப்பு

பார்க்க நெருப்பின்றிப் பானை உலைகொதிக்கும்
யாக்கை சுடாது..யார் கைதொட்டாலும் - நீக்கமற
தந்திரம் ஏதுமில்லை தக்க புகையுமில்லை
மந்திரம்போல் கையடுப்பின் மாற்று.

வள்ளி முத்து

மின்செக்கு

ஆட்டுரல் வேண்டாமாம் ஆர்பாட்டம் பண்ணிட
வீட்டுக்கு மின்செக்கு வாங்கிவந்தேன் - ஓட்டமா
யோடியிங்கே செய்தவர்க ளோய்ந்துபோய் உட்காரக்
கூடியதே நோய்கள் குவிந்து

மலர்மைந்தன்.

மின்அம்மி (மிக்சி)

அம்மா அரைத்திருந்த அம்மியைத் தூக்கிவிட்டு
மின்அம்மி வைத்தாள் மனையாளோ - வம்பாக
ஏம்மா இதுசரியா? என்றுதான் நான்கேடக
பாம்பாகச் சீறுகிறாள் பாய்ந்து

குளோரிசக்தி, கரூர்

மின் அம்மி (மிசீஸி)

ஓடோடி சுற்றுவேன்; ஓயா(து) உழைத்திடுவேன்;
பாடியும் சுற்றிப் பணிபுரிவேன் - நாடினோர்க்கு,
ஆடியாடி நாளும் அரைப்பேனே, மின்அம்மி
வீடில்லா ஊரை விளம்பு

திருமதி. இரா. இராஜாமணி, ஈரோடு

வாஷிங்மெஷின்

ஆத்தங் கரையின் அருகிருக்கும் கல்லிலேதான்
பாத்துத் தொவைச்சேன் பலகாலம் - நேத்துத்தான்
பேசிப் புரியவச்சேன் பேசாம வாங்கிவந்தார்
வாசிங் மிசினெனும் வஸ்த்து

இரா அழகர்சாமி

ஏசி

ஏசி சிறிதுநேரம் ஓடாமல் நின்றுவிட
பேசி முழுங்கிப் பிதற்றினேன்! - ஈசியாக
வந்த உறக்கம் வரவில்லை! சீக்கிரம்
அந்தமெக்கா னிக்கை அழை.

மாலதி திரு

தேய்ப்பும் பெட்டி Iron Box

மெதுமெதுவாய்ச் சூடேற்றி வேகமாய்த் தேய்த்தால்
புதுசாகத் தோன்றும் பொலிவாய் - அதுவின்றி
வைத்த இடம்விட்டு வைத்தபடி சென்றாலோ
நைத்ததுபோல் பாழாம் துணி!

செ. இராசா

கணினி

வெள்ளி உருகியே வீழ்வதாய் ஓரருவி
அள்ளிப் பருகிடும் யானைகள் - துள்ளும்
மணிமழை மாய்ந்துமே மாளாப் பசுமை
கணினியில் காண்போங் களித்து

ஜனனி

குளிர் பதனப்பெட்டி

பனிக்கட்டி கூழ்மம் பலவித பானம்
கனிவகை யெல்லாமுங் காட்டும் - சனியாய்
விளம்பரம் பார்த்து வியந்ததை வாங்க
விளங்குமே நொந்த விதி

ஆனந்த் சுந்தரராமன்

மிதிவண்டி

செல்லுமிடஞ் செல்லச் செலவில்லை எப்போதும்
நில்லுமிடம் நிற்கத் தடையில்லை - வல்லமையால்
ஏறிப் பெடல்மிதிக்க ஏற்றத் திறன்வளர்க்கும்
சோறுடம்பு கெட்டிபடச் சேர்.

க.சங்கரபாண்டியன்

துள்ளுந்து

எட்டி உதைப்பின் எகிரிக் குதித்துதான்
சிட்டாய்ப் பறந்திடுவான் சீக்கிரம்தான் - படடென
இட்ட மொழிதனை இட்டபடி கேட்டுப்பின்
ஒட்டி வருவான் உறவு.

சோ. சுந்தரேசுவரி.

மோட்டர் பைக் - மனைவி (சிலேடை)

ஏறுவதால், கோபமுடன் எட்டி உதைத்தவுடன்
சீறுவதால்; கொஞ்சம் சினுங்குவதால் - மாறுபட்டு
ஊடுவதால்; எங்கும் உடன்வரலால்; நம்'பைக்'கைக்
கூடும் மனைவியென்றே கூறு.

ஜாய் சத்தியா

மகிழுந்து

மனமுண்டு யார்க்கும் மகிழுந்து வாங்க..!
தனமில்லார்க்கு) ஆசை தகுமோ...? - நினைவெல்லாம்
உன்மீது வைத்தேன் உணர்வினி(ல்) உட்புகுந்தே
ஒன்றிடும் என்னாசை கேள்...!

தமிழ்ப்பேரொளி

மகிழுந்து

மனத்தில் மகிழ்ச்சி மகிழுந்தில் செல்லல்
தினமும் முடியுதே தேவை - வனத்தின்
வளமையைக் கண்டிட வாழ்வில் மகிழ்வே
இளமை இனிதே இனி.

கண்ணன் நடராசன்

மகிழுந்து

நாற்பது ஆண்டுகளாய் நானோட்டி வந்துள்ளேன்!
நூற்றபட டாடைபோல் நல்லுழைப்பு - ஏற்றமிகு
தோற்றம், எழில்மிக்க தோர்வண்ணம், எந்நாளும்
போற்றியே நான்மகிழ்வேன் பார்த்து.

முனைவர். சுந்தரராசன் தயாளன், பெங்களூர்.

நகர்ப்புற பேருந்து

கூட்டம் நெரிக்கும் குலுங்கி அசைந்திடும்
பாட்டுவேறு காதை படுத்திடும் - தேட்டையினைப்
போட சிலரோ பொறுத்திருப்பர் அம்மாடி
ஆடிடும்இப் பேருந்து அசைந்து.

தென்றல் கவி

விண்ணுந்து

விண்ணிற் பறக்கும் விரைவுப் பயணமே
மண்ணின் தொலைவும் மறையுமே - துண்டமாம்
கண்டங்கள் பூமியை கதியில் இணைக்குமே
விண்ணுந்து வானில் விரைந்து

இரா இரத்தினகுமார்

விசைத்தறி..!

அசைந்தாடி நாள்தோறும் ஆடைகளை நெய்யும்
விசைத்தறி என்வாழ்வின் வேராம்; - திசையெங்கும்
கைத்தொழில் போற்றும் கலைத்தொழிலாய் பேர்பெற்ற
கைத்தறியே தாயிதற்குக் காண்...!

ஐ.க.நாகப்பன்

கைக்கழகாரம்

சிற்றுருவம் ஆயினும் சீர்செயல் செய்திடும்
பற்றி அதுவிருக்கும் பாணியை - பற்பல
கோலம் இருப்பினுங் கோடாமல் நாளும்நற்
காலத்தைக் காட்டிடுங் காண்.

த.கி.ஷர்மிதன், இலங்கை.

மூக்குக் கண்ணாடி..!

கண்டேனே ஐம்பதில் கண்கள் காணாது
கண்டேன் தெளிவாகக் கண்ணாடி - கொண்டே
உறங்கிடும் போதுறங்கி உற்றத் துணையாய்
உறவாய் உடனிருக்கும் உற்று !

இரா.சத்தியநாராயணன், சத்தியமங்கலம்

கொசுமட்டை

தொட்டதால் வந்ததந்தத் தொல்லை கொசுவையே
சட்டென வீசிய கைகளில் - மட்டையும்
பட்டிட மின்கசிவால் பாவிநானும் நோகிட
விட்டத்தை நோக்கி விடு

பாண்டிச் செல்வி கருப்பசாமி, கோவை

காட்டின் அதிர்வு

அன்று வாங்க முடியா
பேனா
யானையாகவும்
அதுயிடும்
நீலமுத்தம்
சாணமாகவும் தெரிந்தது.

நிப்பை கீறுகையில்
அக்குசத்தோடுச் செல்லும்
பாகனாகத் தென்பட்டேன்.

எனக்குள்
அதிர வைத்துக்கொண்டிருந்த
காட்டை
சமாதானப்படுத்த
அப்பா தன்
மேனியை
செருப்பாக
தைத்துப் போட்டுக்கொண்டார்

இப்போது
பல ரீபில்பேனாக்கள்
லேப்டாப்புக்கு முன்
கம்பீரமாக
நிற்கவைத்துள்ளது

ஒரு காட்டின் அதிர்வை
யானையின் முத்தத்தை
அந்த பேனாவைப் போல்
இதுவரை எதுவும்
எழுதவில்லை

செ.புனிதஜோதி

வெண்பா போட்டி (பயணம்) - 24

போட்டியின் கால அளவு : 01- 10 டிசம்பர் 2023

வணக்கம் பாவலர்களே...
இம்மாத போட்டியின் விதிகள்....

நீண்டநாள் ஆகிறது என்பதால் இம்மாதம் ஒரு ஈற்றடிக்கு வெண்பா எழுதுங்கள் பார்ப்போம்...

இதோ ஈற்றடி...

ஆகச் சிறந்த அழகு.

இந்த ஈற்றடிக்கு எதை வேண்டுமானாலும் அழகு எனச் சொல்லலாம்...

ஆனால்... ஆண் பாவலர்கள் பெண்ணையோ

பெண் பாவலர்கள் ஆணையோ அழகு என வர்ணிக்கக் கூடாது...

ஈற்றடிக்கான பாடல் என்பதால் இம்மாதம் எந்த எடுத்துக் காட்டுப் பாடலும் வேண்டாம் என நினைக்கிறேன்... அசத்துங்கள்... .

பொதுவான விதிகள் : -

நேரிசை வெண்பா மட்டுமே எழுதவேண்டும், பல வெண்பாக்கள் எழுதினாலும் அதில் ஒன்று மட்டுமே தேர்வு செய்யப் படும், முடிந்த அளவு ஒருவர் பயன்படுத்திய பாடுபொருளை இன்னொருவர் பயன்படுத்த வேண்டாம். **வெண்பாவிற்குக் கீழ் எழுதியவர்கள் தங்கள் பெயரினை தமிழில் எழுதுதல் அவசியம்.**

அசத்துங்கள் கவிஞர்களே....

வழக்கம்போல் களம் முழுவதும் கவிஞர்களின் கற்பனைக்கு. மனதில் பட்டதை பட்டென்று போட்டு உடையுங்கள் வெண்டளையில். எல்லாம் கற்பனைக்கே...அது நகைச்சுவையானாலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்படும். உங்கள் மனம் சொல்வதை சரியான இலக்கணத்தோடு பகிருங்கள் போதும்.

காலத்தை கவிஞர்கள் கையில் ஒப்படைக்கிறோம்...

தளர்வுகள் : - தனித்தமிழில் தான் பாடல் அமையவேண்டும் என்ற கட்டாயம் இல்லை. வாசித்தால் புரியும்படி இயல்பான வார்த்தைகளோ, அல்லது வட்டார வழக்குச் சொற்களோ பயன்படுத்தலாம். தளை தட்டாமல், புணர்ச்சி இல்லாமல், பிழையின்றி எழுதினாலே சிறப்பு.

என்றும் தமிழுடன்....

ஆசிரியர் தமிழ்நெஞ்சம் , மற்றும் ஆசிரியர் குழு.

ஓயங்கும் சரீத்தரம்

ஈ.ரே.டு துமீழல்பன்

ஂனும்

பன்முுகதிறனாளர் - 90

துமீழ் இலக்கிய உலகில் நீண்ட நெடும் காலமாக மரபிலும், புதுமையிலும் பல்வேறு பரிமாணங்களை தம் எழுத்துக்களின் மூலம் நம்முள் பதித்தவர். ஈரோடு மாவட்டத்தில் உள்ள சென்னி மலையில் 1933ஆம் வருடம் செப்டம்பர் 28ல் செ.இரா.நடராசன் - வள்ளியம்மாள் தம்பதிகளுக்கு மகனாக பிறந்த ந.ஜெகதீசன் ஂனும் இயற்பெயர் கொண்ட மூத்த கவிஞர் ஈரோடு-துமீழல்பன் அவர்கள்.

கல்லூரி காலத்திலேயே விடிவெள்ளி, துமீழல்பன், ஂனும் புனைப்பெயரில் கவிதைகளை படைத்ததுடன் 'சுயசிந்தனை' ஂனும் கையெழுத்து இதழினையும் நடத்தி வந்தார்.

இவரது எழுத்துக்கள் மரபு மற்றும் புதுக் கவிதைகளை கடந்து நாடகம், புதினம், சிறார் இலக்கியம், சிறுகதை, மொழிபெயர்ப்பு,

திறனாய்வு, வரலாற்று ஆய்வு ஂன அனைத்துத் தளங்களிலும் தம் நீண்ட இலக்கிய பங்களிப்பை பெரும் பணியாக தந்தவர்.

மேலும், கல்லூரியின் முன்னாள் பேராசிரியர், தொலைக்காட்சியில் செய்தி வாசிப்பாளர், ஓவியர், பாடலாசிரியர், சொற்பொழிவாளர், இயக்குனர் ஂன பன்முுக திறனாளராக வலம் வந்துக் கொண்டிருக்கும் மூத்த ஆளுமையாளர். துமீழுக அரசின் கலைமாமணி விருது, மத்திய அரசின் சாகித்ய அகாடமி விருது ஂன விருதுகளின் நீண்ட பட்டியலில் 2022ல் வட அமெரிக்க துமீழ்ச்சங்கம் வழங்கிய உலகத் துமீழ் பீடம் விருது,

அதே ஆண்டில் கனடாவின் டொராண்டோ பல்கலைக்கழகம் வழங்கிய நாவலர் விருது உள்ளிட்ட பல விருதுகளைப் பெற்று விருதிற்கு பெருமைச் சேர்பவர்.

தம் இளமைக்காலத்தில் பாரதியாரின் வரிகள் உள்வாங்கி, பாரதி தாசனாரின் பாசறையில் பத்து ஆண்டுகள் பயணித்தவர்.

கவிஞர் ஈரோடு தமிழன்பன் அவர்களின் வரிகள் எப்போதும் நமக்குள் மாறுபட்ட சிந்தனைக் களத்தை உணர்த்திச் செல்பவை. தாம் வாழும் காலத்தின் கண்ணாடியை எழுத்துக்களின் அலகால் நம்மிடையே பாடிக்கொண்டிருக்கும் ஒரு பாட்டுப் பறவை அவர்.

வாழ்வில் எதிர்ப்படும் அனுபவங்கள் கவிஞரின் பார்வையில் பிரயோகிக்கும் வார்த்தைகளை காட்டிலும் அர்த்தங்களே கவிதையின் மொழியை பிரதிபலிக்க வேண்டும் என்பதை,

பச்சை ஆன்மாவுக்குள் படபடக்கும்
என் சிறகுகள்
கவிதை முகம் காணாமல்
காத்துக் கிடக்கிறது சொற்கள்.'

என்ற அவரின் வரிகளை படிக்கும் போது வாசகர்களான நம்மை எங்கேயோ இழுத்துச் செல்கிறது.

இன்னும் ஒரு இடத்தில்,

'நான் தூங்கப் போகிறேன்
என்றான் கவிஞன்
நான் விழித்துக்
கொண்டிருக்கிறேன்
என்றது கவிதை'

பொதுவாகவே, கவிதையும், கவிஞனும் எப்போதும் ஆழ்மனத்தோடு பயணிப்பவர்கள். கவிஞரின் ஆழ்மனத் தொடர்பை மேற்கூறிய வரிகளில் நம்மிடையே எவ்வாறு கடத்தி விடுகிறார் என்று பாருங்கள்.

மேலும்,

'திராவக வெள்ளத்தில்- மரத்
தெப்பம் உலா வருமா?
உரையும் புயல் முகத்தில் அகல்
உற்று வாழ்த்திடுமா?'

எனும் கேள்வியின் கவி வரிகளில் அக்கினி வீணைகளில் மீட்டும் வெப்ப நரம்புகள் நம் சிந்தனையை வேறுக் கோணத்தில் ஒளியூட்டுகிறது.

'வெள்ளை முகத்தை கருக்க வைத்த
தேசியதீபம்'
எனும் வரிகளில்,

புரட்சி தீயென எழுச்சி சிந்தனையை தம் எழுத்தின் மூலம் மக்களிடையே ஏற்றும் மகாகவி பாரதியாரின் பேனா முனையின் எழுத்துகள் ஆங்கில சாம்ராஜியத்தை நடுங்க வைத்த வினோதத்தை ஈரோடு தமிழன்பன் அவர்கள் தேசிய தீபம் எனும் கவிதை தலைப்பில் இவ்வாறு தம் வரியில் சொற்சித்தரமாய் சித்தரித்திருக்கிறார்.

தமிழ் கவிதைகளில் பயணிக்கிற கவிஞரின் ஓயாத புதுமுயற்சிகள் பல நம் தமிழுக்கு புதிய வரவாக ஹைக்கூவின் வகைமைகளாக சாதனைப் படைத்தது.

ஒரு வண்டி சென்றியு (முதல்தமிழ் சென்றியு கவிதைத் தொகுதி), பழமொழியும் சென்றியும் இணைத்த புது முயற்சியாக ஒரு கூடைப் பழமொன்றியு (தமிழ் முதல் பழமொன்றியு தொகுப்பு) மற்றும் ஹைக்கூ - வகைமையில் இவர் உருவாக்கின லிமரைக்கூ எனும் புதிய வடிவம் மிகப்பிரசித்தப் பெற்றதாக திகழ்கிறது. தமிழில் முதல் லிமரைக்கூ கவிதைத் தொகுப்பு இவரின் 'சென்னிமலை கிளியோபாத்ராக்கள்' ஆகும்.

‘குருக்களே தெய்வங்கள் ஆனார்கள்
கோயில் இல்லா ஊர்களிலே தெய்வங்கள்
குடியிருக்க போனார்கள்’
எனும் லிமரைக் கூவில்,

‘கோவில் இல்லாத ஊரில் குடியிருக்க
வேண்டாம்’ என்பது நம் பழமொழியாக
இருந்தாலும்,

பரம்பொருளான இறைவன் மீது வைக்கும்
பற்றுதான் பக்தி, இது தற்போது தடம் புரண்டு
பொன், பொருள், புகழ் என போலி பக்தியாக
மாறி வருகிறது என்பதை தெய்வங்களே
கோயில் இல்லாத ஊருக்கு குடியிருக்க
சென்று விட்டனர் என்று குறும்பாக
சொல்லிருப்பது நகைச்சுவையுணர்வுடன்
கூடிய சிந்தனையையும், சமூகத்தின் இன்றைய
நிலையையும் சுட்டுவதாக உள்ளது.

மேலும், தமிழ்க் கஜல் கவிதை தொகுதி
யான கஜல் பிறைகள், வினாக்களால் கவிதைச்
செய்த கவிதைத் தொகுதியான கனாக்
காணும் வினாக்கள், புதுக் கவிதையில் முதல்
பயண இலக்கியமான ‘உன் வீட்டிற்கு நான்
வந்திருந்தேன்- வால்ட்விட்மன்’, இவ்வாறாக
இன்னும் பல புதிய கோணத்தில் புதிய
முயற்சியாக பல்வேறு தளங்களிலும் தம்
அயராது பணியால் கடந்த எழுபது ஆண்டுகளாக
தொடர்ச்சியான தம் படைப்பால் தமிழ்க்
கவிதை உலகில் சாதனை புரிந்து வரும் கவிஞர்
ஈரோடு தமிழன்பன் எனும் மூத்த ஆளுமையாளர்
வாழும் சமகாலக்கட்டத்தில் நாமும் வாழ்ந்து
பயணித்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பதே
நமக்கெல்லாம் பெருமைக்கூறிய விடயமாக
உள்ளது.

தமிழில் அதிக அளவிலான 60க்கு மேற்பட்ட
கவிதை தொகுதிகளை புதிய முயற்சியாய்
கொண்டு வந்த முதல் கவிஞராகவும், இந்தி,
வங்காளம், மலையாளம், உருது, ஆங்கிலம்
உள்ளிட்ட பல மொழிகளிலும், இவரது
கவிதைகள் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு வந்து
உள்ளது என்பதும் சிறப்பான ஒன்றாகும்.

பல தலைமுறைகளை கண்ட பெரும்
ஆலமரம் அவர்களின் விழுதுகளில் நிழலா
கும் நாம் அவர்களோடு இக்காலத்தில்
பயணிக்கிறோம்.

ஒருகவிஞன்வாழும்போதே கொண்டாடப்
பட வேண்டும் எனும் உயரிய நோக்கில்,
ஈரோடு தமிழன்பன் அவர்களின் 90ம் அகவை
முன்னிட்டு, அவரின் அகவைத் திருநாளான
கடந்த செப்டம்பர் 28 அன்று சென்னை
கோட்டூர்புரத்தில் உள்ள தமிழ் இணையக்
கல்வி கழக அரங்கத்தில் மாலையில் ஈரோடு
தமிழன்பன் அவர்களின் பிறந்தநாள் விழாவும்,
இவரின் 83 நூல்களின் பெருந்தொகுப்பான
‘எரிதழலும் இளங்காற்றும்’ நூல் வெளியீட்டு
விழாவும் மிகச் சிறப்பாக நடைபெற்றது.
நிறைவாக அவரைப் பற்றிய ஒரு
ஆவணப்படம் வெளியீட்ப்பட்டு அவரைப்
பெருமைப்படுத்தும் விதமாக விழா ஏற்பாடு
செய்து கொண்டாடப்பட்டது தமிழ் உலகில்
போற்றுவதலுக்குரிய ஒன்றாக கருதப்படுகிறது.

செய்தித் தகவலும் படமும்
நெல்லை சு. சோமசுந்தரி

விடுதலை ஆளுமா வெண்புறா

உமாஸ்வாமிநாதன்
பெங்களூரு.

அன்று... கோமதி மாமி, கோவிலில்...
தன் பிள்ளைக்கு முப்பது வயதாகிறது இன்னும்
கல்யாணம் ஆகல,

ஒரே பிள்ளை... ஆண்டவனிடம், தினம்,
தினம் பிரார்த்தனை பண்ணியும் இன்னும்
விடிவு காலம் பிறக்கல. அன்றும்... மிகவும்
கவலையோடு ஆண்டவனிடம் வேண்டி
நின்றாள்.

கோயிலுக்கு உள்ளே சந்நிதியில் ஒரு
உருக்கமான காட்சி.

ஒரு இளம் பெண்!

தெய்வத்தின் சன்னிதியில் கண்களில் நீர்
வழிய உருக்கமாக பாடிக் கொண்டிருந்தாள்.

உண்மைக்கான மதிப்பு

உண்மைகளை விட
போலிகளே மதிப்பு பெறுகின்றன
பொய்மையும் உண்மை
வேடமிட்டு வலம் வருகின்றன
உண்மைக்கான மதிப்பு
காலம் தாழ்த்தியே கிடைக்கின்றன.

பூக்கின்ற பூக்கள்
வாழும் வரை
மலர்ச்சியாகவே இருக்கிறது
வீழ்வது பற்றி
யோசிப்பது இல்லை

செ. இலட்சுமணக்குமார்
ஈரோடு

அவளுக்கு வயது சுமார் இருபதைந்துக்கும்
முப்பதுக்கும் இடையில் இருக்கும். முகம்
வாடி, புடவை கசங்கி பார்க்கவே பாவமா
இருந்தது. கண்ணில் கண்ணீர் அருவியா
கொட்டியது.

இந்த இளம் வயதில்... அவளுக்கு இப்படி
ஒரு சோகமா? அவள் குரலும் கண்ணீரும்;
மனதை வருத்தியது.

அவள் பாடிய பாடல், 'நெஞ்சை உருகி
கண்ணில் நீர் வரவழைத்தது'.

அவள் நெற்றியில் குங்குமத்தைக் காணோம்.
கழுத்தில் தாலியில்லை. நகைகள் இல்லை.

ஆனால், அந்த சோகத்திலும் அவள்
அழகை மெருகுபடுத்தியது. நீண்ட தலைமயிர்
ஆனால் அவள் கூந்தலில் மலர்கள்... இல்லை.
கைகளில் வளையல்கள் கூடக் கிடையாது.

“இந்த காலத்திலும் இப்படியா??”

கணவர் இறந்தால் இப்படி தன்னையே
கஷ்டப்படுத்தி கொண்டு, காலம் மாறினாலும்
சிலர் வாழ்க்கை மாறுவதில்லை.

சுற்றியிருப்பவர்களைக் கூட அவள்
கவனிக்கவில்லை.

தன் சோகக்கதையை இறைவனிடம் பாடல்
மூலம் முறையிட்டது தெரிந்தது.

அவள் கண்களில் கண்ணீர் வழிந்தது.

“ஐயோ பாவம், ஆண்டவா இதென்ன
கொடுமை? இந்த வயதில் இப்படி ஒரு
கோலமா!”

“தாலி பாக்கியம் இல்லை போலும்” என்று கோமதி மாமி பக்கத்தில் நின்றவர் முணுமுணுத்தது காதில் விழுந்தது.

அவர் அப்படி சொன்னது, கோமதி மாமிக்கு நெஞ்சில் வலித்தது. என்ன இரக்க மில்லா மனிதர்கள்.? இப்படி சொல்ல எப்படி மனம் வந்தது?

“இதற்கு முன்னர் இவர் சுமங்கலியாக பல தடவை கணவனோடு கோயிலுக்கு வந்திருக்கிறாள். நான் கோயிலுக்கு வருகிற சமயம் இவரை நிறைய தடவை பார்த்திருக்கிறேன்மமா”,

குரல் கேட்டு திரும்பிப்பார்த்தாள் கோமதி

மாமி.

வருணின் குரல் அது. ‘வருண்’ கோமதி மாமியின் பிள்ளை.

நீ எங்கே இங்க? எப்போ வந்தே?

வீட்டுக்கு போனேன், வீடு பூட்டியிருந்தது, நீ இங்க தான் இருப்பேன்னு வந்தேன் என்றான் வருண்.

இவனுக்காக தான் தினம் கோயிலுக்கு வந்து வேண்டுவாள்.

வருண், “அந்த பெண்ணை பார்த்திருக்கிறேன்” னு சொன்னதும்,

பூர்விகன் - த.கி.ஷர்மிதன் இலங்கை.

உள்ள கோள்களில்
உயிர்ப்புடையவள் நீதான்
உன் உயிர்ப்பின்
உயர் இலட்சணம்
விவசாயி எனும் நான்தான்.

உன்னிலே தோன்றி
உன்னிலே தவழ்ந்து
உன்னாலே வளர்ந்து
உன்னை வளர்க்க
உழைப்பவன் நான்தான் .

உன் உயிர்ப்புத் தன்மையை
தினம் தினம்
நிரூபித்து விடுவன் நான்தான்.

‘மலடி’ எனும் பட்டத்தை
மாபாதகர்கள் வழங்கிடாமல்
உன் தாய்மையை
உலகறியச் செய்பவன் நான்தான்.

உழைப்புத்தான் என் ஓட்சிசன்
ஓட்சிசனை நான் உள்ளிழுப்பது
உழைத்து உந்தன்
உயர்வை நிலைநாட்டத்தான்.

நீ பெற்ற மற்ற மக்களெல்லாம்
உன் மகத்துவத்தை
மாங்கச் செய்கையில்
உனக்கு
மகிழ்ச்சி தருவது
நான்தான்.

உழுது பண்படுத்தி
உரமாய் எந்தன் உடல்தந்து
நீராய் எந்தன் உதிரம்தந்து
உன்னைச் செழிக்கச் செய்பவன் நான்தான்.

ஏர் பிடிக்கும் என்கராங்களில்
ஏறிநின்று துன்பம் ஆடினாலும்
எதிர்த்து நின்று,
உன்னைப் புண்செய்யாமல்
நன்செய்வது நான்தான்.

என் வியர்வை
உன்னில் விழும் வரையில்
உன் பொலிவு இழக்கப் போவதில்லை.

இந்த ஒரு பிறப்பல்ல
இன்னும் ஓராயிரம் பிறப்புகள்
நான் எய்த வேண்டும்
விவசாயி எனும் பூர்விகனாகவே.

“அப்படியா? உனக்கு அவளை முன்பே தெரியுமா வருண்?”, மாமி அவனைக் கேட்டாள்.

“இப்படி இந்தக் கோலத்தில் கோயிலுக்கு வந்து அழுது கண்ணீர் வடிப்பதை இப்போது தான் நானும் முதல் தடவை யாகப் பார்க்கிறேன்.

ஆறு மாதங்களுக்கு முன்னர் வேலைக்கு போகும் வழியில் இவளது கணவன் கார் விபத்தொன்றில் இறந்துவிட்டான். நல்ல உத்தியோகத்தில் இருந்தவன் என்றான் வருண்.

வருண்... அவ வீடு தெரியுமா? உனக்கு, என்று கேட்டாள் கோமதி.

அடுத்த தெருதான்மா என்றான் வருண்.

சரி... வா என்று சாமி சந்நிதி முன்பு நின்று அம்பாளிடம் மனதார வேண்டிக் கொண்டு, குருக்களை கூப்பிட்டு ஏதோ சொன்னாள்.

அவரும், கண் கலங்கி கை எடுத்து கும்பிட்டு. உள்ளே போய் ஒரு தட்டில் பூ, குங்குமம், அம்மன் பிரசாதம், அம்மனுக்கு சாத்திய புடவை எல்லாம் தட்டில் வைத்து குடுத்தார்.

வருண் வா... ‘அந்த பெண் வீட்டிற்கு போய்ட்டு வரலாம் என்றாள்’.

“நான் எதுக்குமா?” என்றான்.

“அம்மா, சொன்னா கேக்க மாட்டியா? என் கூட வா”.

அப்பா இல்லாமல், உன்னை வளர்த்த கஷ்டம் எனக்கு மட்டும் தான் தெரியும்.

அந்த பெண்ணின் வீட்டுக்கு போய் கதவை தட்டியதும், அந்த பெண், அதே சோக முகத்தோடு வந்து கதவை திறந்தாள்.

கோமதி... உள்ளே வந்து தட்டை பூஜை அறையில் வைத்து விட்டு அங்கிருக்கும்

நாற்காலியில் அமர்ந்தாள்.

உன் பேர் என்னமா? என்று கேட்க ‘லஷ்மி’ என்றாள்.

அம்மா, அப்பா எங்க இருக்காங்க? அவள் அழுது கொண்டே “உறவு இருந்த ஒரே உறவும் இல்லாமல் போய் விட்டது” என்றாள்.

“உன்னை கோவிலில் பார்த்தேன்”.

அந்த அம்பாளிடம், என் பிள்ளைக்கு கல்யாணத்துக்காக வேண்டி நின்னப்போ, அம்பாள் உன்னை காண்பித்தாள் என்றாள் கோமதி மாமி.

“எனக்கு மருமகளா வர சம்மதமா?”

“உன்னை மகள் போல பார்த்துப்பேன்” என்றாள்.

சுத்தி வளைக்காமல் நேரடியாக கேட்டு விட்டாள்!.

அந்த பெண் லஷ்மி... பயந்து, திகைத்து போனாள்! அப்படியே கோமதி காலில் விழுந்தாள் “அம்மா...” என்று.

வருண்... அம்மாவை உள்ளே அனுப்பி விட்டு, வாசல்திண்ணையில் அமர்ந்திருந்தான்.

கோமதி... அந்த பெண்ணை உள்ளே அழைத்து சென்று, அம்மன் புடவை கட்டி, நெற்றியில் குங்குமம் இட்டு, தலையில் பூ வைத்து, அலங்கரித்து அழைத்து வந்தாள்.

வாசலிலிருக்கும் பிள்ளையை கூப்பிட்டு,

“வருண்... இவளை மருமகள் ஆக்கி வீட்டுக்கு அழைத்து போலாமா?” என்றாள்.

சற்று முன் பார்த்த பெண்ணா இவள்?

இத்தனை அழகா?.

வருண்.. “அம்மா, என்னமா?? இப்படி!!”

“சம்மதமா இல்லியா சொல்லு...”

“அவங்களுக்கு சம்மதமா” னு கேளுமா!
என்றாள்.

இன்னிக்கி முகூர்த்த நாள்,

“வா...நேரே கோவிலுக்கு போவோம்
அங்கே அர்ச்சகர்கிட்டே சொல்லிட்டு தான்
வந்தேன்”.

“இவ கழுத்துல தாலி கட்டி வீட்டுக்கு
அழைச்சிண்டு போவோம்”.

“மற்றதெல்லாம் வீட்டில் போய் பேசிக்க
லாம்” என்றாள்.

லஷ்மியும், வருணும் காண்பது கனவா,
நிஜமா? திகைத்து நின்றனர்.

அன்று, கோவிலில் கூட்டம், முகூர்த்த நாள்
கோவில் மண்டபத்தில் நிறைய கல்யாணங்கள்
நடந்துகொண்டிருந்தது.

அர்ச்சகர், வருணுக்கும், ஒரு வேஷ்டி,
அங்கவஸ்திரம் தயாரா வைத்திருந்தார்.

அர்ச்சகர் மந்திரங்கள் சொல்ல, அதற்குள்...
எங்கோ ‘மங்கள வாத்தியம், மேள சத்தம்’
கேட்க வருண் பட்டு வேஷ்டி, சட்டையுடன்
லஷ்மி கழுத்தில் தாலி கட்டினான்.

இவையெல்லாம், கேள்வி பட்டு அக்கம்
பக்கத்தினர் அனைவரும் கோவிலுக்கு வந்து
விட்டனர். மனதார சந்தோஷமாக மண
மக்களை வாழ்த்தி ஆசீர்வதித்தனர்.

“கோமதி... உனக்கு ரொம்ப பெரிய மனசு”
என்று மனம் நிறைந்து சொன்னார்கள்.

எல்லாம்... ‘அம்பாள் அனுக்கிரஹம்’
என்றாள் கோமதி.

“ஒரு வெண்புறா விடுதலையானது”

போரில்லா உலகம் செய்வோம்!

போராட்டமே வாழ்க்கையா பொறுப்புணர்ந்து நடப்போம்!
நீரோட்டமாய் ஆயுட்காலம் நீசத்தனங்கள் குறைப்போம்!
பூமிப்பந்து பிறப்பெடுத்த அனைவருக்கும் பொதுவாம்!
சாமியெதுவும் சண்டைபோடச் சொல்வது இல்லையே!
ஆறடி நிலத்திற்கு அடிதடி எதற்கு!
நூறடி சாலைக்கு நுழைவுவாரி எதற்கு!
தேவைக்கு ஏற்ப தேடலாம் சொத்து!
சேவைக்கு தினமும் செலவிடலாம் விற்று!
இறையின் பிறப்பிடம் இறையே அறியும்:
இதைநீ உணர்ந்து இரக்கம் கொள்வாய்!
இயற்கை வளங்களை இயன்ற வரையில்:
ஈந்து மகிழ்வோம் இத்தரை எங்கும்!
காற்றுக்கு வேலிபோட்டு கட்டுப்படுத்த முடியுமா?
ஊற்று நீரையும் உரிமை கொண்டாட முடியுமா?
மதத்தின் பெயரால் மனிதத்தைத் தொலைத்து:
வதத்தைச் செய்யும் வஞ்சகம் ஏனோ?
ஆதியில் அனைவரும் ஓரினம் தானே?
பாதியில் வந்ததே பிரிவினை வீணே!
சாதிகள் இல்லாச் சமயங்கள் இல்லை!
சரிசெய்ய வேண்டுமே சமத்துவ எண்ணம்!
நிற்பேதம் பார்க்கும் மேலை நாடுகள்!
அறமொங்கும் இல்லை அரசியலமைப்பே தொல்லை!
செல்வத்தை வைத்தே செல்வாக்கு எங்கும்!
வெல்லும் வித்தையை வல்லரசுகள் அறியும்!
பிழையேதும் செய்ததா பிஞ்சுக் குழந்தைகள்
அழைப்பு வந்ததே! எமனாக போரின் வடிவிலே!
நெஞ்சில் ஈரத்துடன் கொஞ்சம் நினைத்துப் பாருங்கள்!
அஞ்சியஞ்சிச் சாகும் அவலநிலை மாற்றுங்கள்!
வயதான மனிதர்களின் வசிப்பிடங்கள் சக்குநூறாக;
பயத்துடனே பதுங்கு குழியில் பசித்திருக்கும் அவலம்!
சத்தமின்றித் தமிழர் வரலாற்றைப் படியுங்கள்!
புத்தரைப் பின்பற்றி யுத்தத்தை நிறுத்துங்கள்!
பாரில் எல்லோரும் பந்தமென நினைத்து:
போரில்லா உலகம் பொறுப்புணர்ந்து செய்வோம்!

இரா. கவிதா,
பட்டதாரி ஆசிரியர்,
திண்டுக்கல்

தோகை அவளின் தொல்லை

கலிவிருத்தம்
மா மா மா மா

பழைய நினைவு பசுமை யாகி
உழன்று நின்று உள்ளம் மறைக்கும்
சுழன்று வந்து சுற்றி க் கொள்ளும்
முழவு போல முகத்தில் அறையும்

நினைத்துப் பார்க்க நீர்த்த நினைவு
கனைத்து வந்து கவனம் ஈர்க்கும்
நனைந்த சிறகாய் நாளும் குளிரும்
வனைந்த பானை மனமாய் உடையும்

குவிந்து கிடக்கும் குறையாக் குப்பை
அவிந்த மனமாய் அழகைக் கெடுக்கும்
துவைத்து எடுக்கும் துணிவை இழக்கும்
கவனம் கொண்டு கவலை களையும்

ஏதோ நினைத்து எதற்குக் கவலை
மாதோ மயிலோ மனமும் தவிக்கும்
போதை கொடுத்தப் பொண்ணா இவளும்?
வாதை கொண்டு வலியைக் கொடுக்கும்

திடமாய் மனதைத் தீருடிக் கொள்ளும்
விடமாய்க் கொட்டும் விளக்கம் நல்கும்
தடமே இன்றித் தழுவிச் செல்லும்
மடமை கொண்ட மனத்தின் வேகம்

இதுவா இதுவா இங்கே கேட்கும்
அதுவோ அதுவோ அழகாய்க் கேட்கும்
அதுதான் இதுவோ அழகை கொள்ளும்
எதுதான் என்ன? எனக்கோ வலிக்கும்

தாகம் இருந்தும் தண்ணீர் இறங்கா
வேகம் கொண்டு வெறித்து நோக்கும்
மோகம் நெஞ்சில் முட்டிக் கொள்ளும்
மேகம் போல மெதுவாய் நகரும்

சோகம் வந்து சொல்லிச் செல்லும்
வாகாய் நெஞ்சில் வந்தே கொல்லும்
தேகம் எங்கும் தேனை வார்க்கும்
தோகை அவளின் தொல்லை யாலே

- தமிழ்நெஞ்சம் அமின்

டிசம்பர் 2023 தமிழ்நெஞ்சம்

கூடறம்மாப்பொண்ணு

- நாகை ஆசைத்தம்பி

பாலக் குறிச்சி அப்படி ஒன்னும் பெரிய ஊர் கெடயாது இருந்தாலும் நாகப்பட்டினத்திலிருந்து ஆறாம் நம்பருன்னு ஒரு டவுன்பஸ் வருமளவுக்கு தார் ரோடு உள்ள கிராமம்தான் அந்த ஊர்லதான் பத்தாம் வகுப்பு வரைக்கும் உள்ள பள்ளிக்கூடம் இருக்கு அந்தப் பள்ளிக்கூடத்தில்தான் தாயம்மா கூட்டி அள்ளூர வேலை பாக்குது,, தாயம்மான்னு பேரைச் சொன்னதும் ஏதோ வயசான அம்மானு நெனைக்க வேண்டாம் ஒரு இருபத்து ஐந்து வயசுதான் இருக்கும் அந்த அம்மாவோட பொண்ணு மாலா அதே பள்ளியில்தான் அஞ்சாப்பு முடிஞ்சி இப்பதான் ஆறாம்பு வந்திருக்கு இப்போ என்னடான்னா நான் படிக்கல நான் பள்ளிக்கூடம் பக்கமே வரமாட்டேன் எனக்கு படிக்கப்புடிக்கலன்னு ஒரே அடம்பிடிக்குது அடி ஏன்டி சன்டாளின்னு ஆளாளுக்கு கேக்கும்போது அந்தப் பொண்ணு சொன்ன காரணம் பகீருன்னு தூக்கிவாரிப்போட்டது

நம்மள மாதரி ஏழப்பாழியிங்களுக்கு படிப்புதான்டி சொத்து அதுவும் பொம்பளப் புள்ள படிக்கலன்னா காக்காசுக்கு மதிக்க மாட்டாங்க ஏதோ நான் எட்டாம்பு வரைக்கு படிச்சத்தினால எனக்கு இந்த கூட்டுற வேலயாவது கெடச்சது நீ நல்லப்படிச்சி நல்ல வேலக்கி போகணுமுன்னு அந்த அம்மாவும் பக்கத்துல உள்ளவங்களும் சொன்னாங்க அந்தப் பொண்ணு ஒரே புடிவாதமா நின்னுச்சி யாரு என்ன சொன்னாலும் நான் கேக்கமாட்டேன் வேணுமுன்னா வேற ஸ்கூலுக்கு போறேன் இந்த ஸ்கூலு வேண்டாமுன்னு வீட்டுக்குள்ள ஓடிப்போயி அழ ஆரமிச்சிடுச்சி... பயந்துப்போன அந்த அம்மா

‘அடியே செல்லம்... என் தங்கமல்ல யாரு என்ன சொன்னா... பசங்க ஏதாவது கிண்டல் பன்னுனாங்களா...? வாத்தியார் ஏதாவது சொன்னாரா...? ஏதாவது சொன்னாதானே கேக்கமுடியும் சொல்லுடி செல்லம்,,’

‘வாத்தியாரு...பசங்க...பொண்ணுங்க எல்லாரும் என்ன கூடறம்மாப்பொண்ணு... கூடறம்மாப் பொண்ணுன்னு கூப்புறாங்க அது எனக்கு அவமானமா இருக்குன்னு மறுபடியும் அழ ஆரமிச்சிடிச்சி

இதக்கேட்டே அந்தம்மா...

‘அடி கொல்லையில போறவளே நீ ஒன்னாப்பு சேந்ததிலிருந்தே அப்படிதானடி கூப்புறாங்க... இப்ப எங்கயிருந்து வந்ததுடி ஒனக்கு அவமானம் ரொம்பதான் ஒனக்கு வெகுமானம்....

‘யம்மோ... அப்ப நான் சின்னப்பொண்ணு ஒன்னும் தெரியல இப்போ எனக்கு என்னமோ பண்ணுது ஒருத்தக்கூட என்னோட பேருச் சொல்லியே கூப்பிடுறது இல்ல... எனக்கு

சனவரி 2024

தமிழ்நெஞ்சம்

புத்தாண்டு மலராக மலரும்

ஆக்கங்கள்

வரவேற்கப்படுறது.

editor@tamilnenjam.com

படிப்பே வேண்டாம், இல்லன்னா செம்பியன்
மாதேவி ஸ்கூலுக்கு போறேன் அதுக்கு மேல
ஓங்க இஷ்டம்'

'அவ்வளவுதானே இன்னைக்கே நான்
பெரிய சாருகிட்டப்பேசி ரிக்காடுசீட்டு வாங்கி
யாறேன் அப்புறம் நீ அந்த ஊர்லயாவது போய்
படிக்கலாம் சீக்கிரம் பொறப்படு என்கூடவே
வா பெரிய சாருக்கிட்ட பேசலாம்'

இந்தம்மா பொண்ண மொகத்த கழுவிட்டு
வாடின்னு சொல்லிட்டு தலையைப் பின்னி
விட்டு புட்டா மாவெல்லாம் அடிச்சி
கூட்டிக்கிட்டு விருவிருன்னு போயி அந்தப்
பொண்ண ஒரு ஓரமா ஒக்காருடி சாரு
வரட்டும் அதுக்குள்ள நான் எல்லாத்தையும்
கூட்டி வாரிட்டு வரேன்னு கூட்ட
ஆரமிச்சாங்க... அதுக்குள்ள மாலாவோட
படிக்கிற பொண்ணுங்க எல்லாம் வந்து
ஏன்டி,என்னடி ஆச்சி ஸ்கூலுக்கு வரலன்னு
விசாரிக்க ஆரமிச்சிட்டாங்க... எல்லாருக்கும்
ஓரே பதிலாய் எனக்கு படிக்க படிக்கலடின்னு
மட்டும் சொல்லிட்டு கம்முன்னு ஒக்காந்
துட்டு... அப்போதான் பெரிய சாரு கேட்டுக்
குள்ள நொழஞ்சாரு இந்தப் பொண்ணப்
பாத்ததும்

'நீ கூட்டம்மாப் பொண்ணு தானே
என்னாச்சி ஸ்கூலுக்கே வரல'

இந்தப்பொண்ணு தலயத் தொங்கப்
போட்டுக்கிட்டு நின்னது.

'சரி... சரி கிளாஸ் ஆரமிக்கட்டும் அப்புறம்
பேசிக்கிறேன்' னு அவரோட சீட்டுக்கு
போய்ட்டாரு.

அந்தம்மா கூட்ட வேலயெல்லாம் முடிச்
சிட்டு பிரேயர் முடிஞ்சதும் பெரியசாரு
ரூமுக்கு மகள கூட்டிக்கிட்டுப்போய்...

'இவ இனிமே இங்க படிக்கமாட்டேன்னு
சொல்றாங்கசார் அதனால்டி. சி.கொடுத்திடுங்க
சார் நான் அவள செம்பியன்மாதேவி ஸ்கூலுல
சேத்துடுறேன்'

'ஏம்மா... இங்கயென்ன கொறச்சலாம்
மகாராணிக்கு கூப்பிடுங்க அவள'

'மாலா இங்க வாம்மா சாரு கூப்பிடுறாரு'

மாலா வந்து பவ்வியமா நின்னா

'ஏம்மா ஓனக்கு என்ன பிரச்சனம்மா'

மாலா தலய கவிழ்ந்து அழுதப்படியே...

'எல்லாரும் கூட்டம்மாப் பொண்ணு
கூட்டம்மாப் பொண்ணுன்னு கூப்பிடுறாங்க
சார் எனக்கு அது புடிக்கல அவமானமா
இருக்கு'

பெரிய சாருக்கு செவிலில் அறைந்ததுப்
போல இருந்தது நாமும் பலமுறை அப்படி
தானே கூப்பிட்டு இருக்கிறோம் என்ற
நினைத்தவர் சமாளித்துக்கொண்டு,,

'ஓங்கம்மா இங்க கூட்ட வேல செய்றதாலே
அப்படி கூப்பிடுறாங்கம்மா இனிமே அப்படி
சொல்ல வேண்டாமுன்னு சொல்லிடலாம்
இங்கேயே படிம்மா'

இடைமறித்த கூட்டம்மா...

'அதெல்லாம் வேண்டாம் சார் அவ மனசு
வெறுத்துப்போய்தானே சொல்ற இனிமே
இருக்க இருக்க அவ பெரிய பொண்ணு
தொடர்ந்து இங்க படிச்சா அப்படிதான்
கூப்பிடுவாங்க அது அவ படிப்ப பாதிக்கும்
அதனால நீங்க அவளுக்கு டி.சி கொடுத்திடுங்க
சார்'

'ஓக்கேம்மா அதுக்கப்பறம் நான் சொல்ற
துக்கு எதுவுமில்ல கொஞ்சம் வெளியில வெயிட்
பன்னுங்க ரெடிபன்னிட்டு கூப்பிடுறேன்'

அரைமணி நேரம் கழித்து உள்ளே வரச்
சொன்ன பெரிய சார் கையெழுத்து வாங்கிக்
கொண்டு சர்டிபிகேட்டை கொடுத்து எங்கப்
போனாலும் நல்லாப் படிம்மான்னு சொல்லி
வாழ்த்தி அனுப்பினார்.

மறுநாள் காலையில் போய் அவதி அவதியா கூடற வேலய முடிச்சிட்டு பெரிய சாருக் கிட்ட இந்தப் புள்ளயக்கொண்டி அந்த ஸ்கூலுள சேத்து விட்டுட்டு வா ரேங்க சாருன்னு சொல்லிட்டு செம்பியன்மாதேவி கெவர்மெண்ட் ஸ்கூலுக்கு தாயும் மகளும் போனாங்க அங்கே வரவேற்ற பெரிய சாரு விவரம் கேட்டார் சொன்னாங்க

‘இப்படிதாம்மா இருக்கனும் சுயமரியாதைந்து இதுதான் சம்மவாச் சொன்னான் பாரதி ரௌத்திரம் பழகுன்னு... உன்னோட கோபம் நியாயமானதுதான் இதே கோபத் தோடு படிச்சி பெரிய ஆளா வரணும் இன்னைக்கு கோடிஸ்வரனா இருக்குறவன் நாளைக்கு ஒன்னுமில்லாம ஆகிடலாம், பணத்த திருடலாம் படிப்பைத் திருடமுடியாது இன்னைக்கு ஒருத்தன் பி.ஏ.படிச்சா அவன் சாவுற வரைக்கும் பி.ஏ.ன்னு போடலாம் குறையவே குறையாது பணம் குறையலாம் கூடலாம், படிப்பு நிரந்தரமானது அதனால நீ படிச்சி பெரிய ஆளா வரணும்’னு அட்வைஸ் பன்னிட்டு ஆறாம் வகுப்பில் இவரே கொண்டு விட்டுட்டு ஆறாம் வகுப்பு வாத்தியாரிடம் சொல்லிட்டு வந்தார்

எல்லாமே நேத்து நடந்ததுப்போலதான் இருக்கு ஆனா...

காலங்கள் உருண்டோடின தாயம்மா பொண்ணு மாலா காலேஜ் முடிச்சிட்டு டீச்சர் டிரைனிங் முடிச்சிட்டு தான் அவமானப்பட்டு வெளியேறிய அதே பள்ளியில் இன்று டீச்சராக பணி கிடைத்திருக்கிறது... பசங்க எல்லாரும் புது டீச்சர்... புது டீச்சருன்னு கூப்பிடுறாங்க தாயம்மாவை இப்போ யாரும் கூடறம் மானு சொல்றதில்ல புது டீச்சர் அம்மான்னுதான் சொல்றாங்க...

மாற்றம் எப்படி வேண்டுமானாலும் வரலாம் படிப்பால் வரும் மாற்றமே நிரந்தரமா இருக்கும்.

இறவாக்கனவுகளின் இதயம்

இதயத்தடாகத்துள் கனத்துப் போகும் நினைவுகள்.. உதயத்தை அடக்கிவிட்ட உள்ளிழுப்பு பரிவர்த்தனைகள். ரத்த நாளங்களை அடைக்கின்ற வலி முடிச்சுகள் வேர்களை வெட்டிவிடத் துடிக்கின்ற விழுதுகளின் விலாசங்கள்.

தென்றலைப் புயலாக்கிய தேடல்களின் விசாரிப்புகள், அந்திமச் சூரியனாய் அடங்கும் மனச் சிதறல்கள், வேண்டியதை வெட்டியெறியும் கருத்துரைக் கத்திகள் மௌனத்தின் வழியாக தண்டனை வழங்குகின்ற இதழ்விரியா தாமரைகள்.

கண்ணெடுக்க முடியாத கனற்காற்றுப் பாதையிலே, முன்னிருப்புத் தெரியாது முடங்கிய முகவரிகள், பெண்ணலைக் கனவுகளின் பெரும்பாரச் சமையோடு, மண்ணடி நுழைவதற்கு மணுவிட்டு அனுமதி கேட்கிறது.

காத்திருந்த விழிகளிலே காட்சியொன்றும் வரவில்லை, கருவொன்று கருகியதால் கவிதைகளும் வளரவில்லை, பாத்தியதை கொண்ட மனதும் பாவமௌ இழித்துரைக்க, ஆத்திரமே அசலாகி அத்தனையும் முடிவானது.

தனக்குள் இருந்த நினைவும் தன்னடக்கம் கொண்டிடவே, தன்னுருவை மறந்துவிட்டு தடம்மறந்து துடித்திடவே, எனக்குள் இருந்ததெல்லாம் என்னை விட்டு போனதினால் என்ன(இ)டம் தெரிந்த நானும் எல்லாமும் எழுதி விட்டேன்.

திறந்ததோர் கதவிங்கு தெருமுனையில் காட்சியாக, மறந்ததோர் வாழ்க்கை யிங்கு மலர் சூடி பயணிக்க, உறவெல்லாம் அணியாகி ஒரு சொட்டு நீர் வடிக்க இறவாக் கனவிங்கே இதயத்துள் இறந்ததுவே.

உறவுகள்

எழுதியவர்கள் :

அத்தியாயம் 1 : விஜி சிவா

அத்தியாயம் 2 : வனஜா முத்துக்கிருஷ்ணன்

அத்தியாயம் 3 : ருக்மணி வெங்கடராமன்

அத்தியாயம் 4 : கி. இரகுநாதன்

கதை நெறியாளமை : கி. இரகுநாதன்

அத்தியாயம் - 1

எழுதியவர்:

விஜி சிவா

அந்தப் பெரிய ஓட்டு வீட்டின் முன் கார் வந்து நிற்க.... வந்தவர்களை வரவேற்பது போல் வீட்டைச் சுற்றிலும் ஆங்காங்கே தொங்கவிடப்பட்டிருந்த அலங்கார மணிகள் காற்றின் தழுவலில் விதவிதமாய் ஒலி யெழுப்பின.

“ஏலே சுப்பு.... எங்கடா போயிட்ட.? கார் சத்தம் கேக்குது... யாரு வந்திருக்காங்கன்னு பாருடா.” சத்தமிட்டபடி நடுக்கூடத்தைக் கடந்து வாசலை எட்டிப் பார்த்த மாலதி....

ஒரு கணம் திகைத்து நின்றாள்.!

“இதோ வந்துட்டேன்மா... மாட்டுக்கு தவிட்ட கரைச்சிகிட்டிருந்தேன்” என்றபடி தலையில் கட்டியிருந்த துண்டை உதறியபடி ஓடி வந்தான் சுப்புராசு என்ற சுப்பு.

சுப்புராசு சொன்ன வார்த்தைகளிள் பாதி காதிலும் பாதி தரையிலும் விழுந்து சிதறியதுபோல் இருந்தது மாலதிக்கு.!

“அம்மா.... நம்ம சின்னய்யாமா.” என்றபடி காரை நோக்கி ஓடினான் சுப்புராசு.

“அய்யா கார்த்தி... கார்த்தி...” தடுமாறிய படி ஓட்டமும் நடையுமாய் வந்து கண்களில் நீர் தளும்ப மகனை கட்டிக் கொண்டாள் மாலதி. கார்த்திக்கின் தலை, நெற்றி, கண்கள், கன்னம் எல்லாவற்றையும் தடவி முத்தமிட்டாள். “என்னய்யா சொல்லாம கொள்ளாம வந்துட்டிங்க சாமி... வா தாயி... வாடா தங்கங்களா...” என்றவள் உடன் இறங்கிய அந்தப் பெண்ணையும் குழந்தையையும் வரவேற்றாள்.

“சும்மாதான்... உனக்கு சர்ப்பரைஸ் கொடுக்க லாம்னு.” அம்மாவை கட்டிக்கொண்டு அவள் கன்னத்தில் முத்தமிட்டான் கார்த்திக்.

“சூர்யா... என் தங்கம்...” மாலதியின் தோள்வரை வளர்ந்திருந்த அக்குழந்தையை தன் நெஞ்சோடு அணைத்து, ஆசையாய் மாலதி உச்சி முகர, மாலதியின் வியர்வை வாசனையில் சற்றே நெளிந்தான்.. முகம் சுருக்கினான் அப்பையன்.!

மாலதியின் எண்ணெய் வழிந்த முகமும், உச்சியில் போட்ட கொண்டையும், அவள் சேலை கட்டியிருந்த விதமும் அக்குழந்தைக்கு ளரிச்சலூட்டின.

“ஹேய் சூர்யா... இட்ஸ்யுவர்கிரேண்ட்மா” என்றாள் கார்த்தியின் மனைவி மரியா.

“ம்.. ஐ நோ மாம்” தோளைக் குலுக்கியவன் போனை கையிலெடுக்க, “வணக்கம்

சொல்லு..” சைகையுடன் சற்றே முறைத்தபடி முணுமுணுத்தான் கார்த்திக்.

“டாட்... பிளீஸ் டோண்ட் மேக் எ சீன்...” என்றவன் காரை திரும்பிப் பார்த்து,

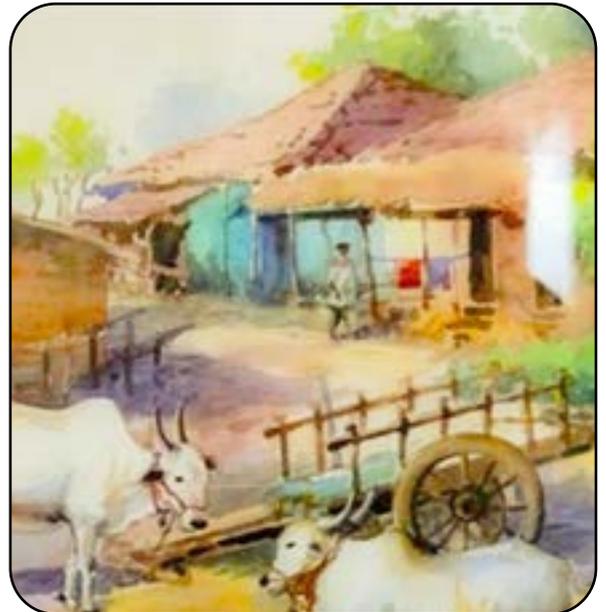
“ஹேய் டேவிட்... கம்” என இயல்பாய் யாரையோ அழைத்தபடி கடந்தான்.

“பாட்டி... வணக்கம். ஐ ஆம் டேவிட் காரிலிருந்து இறங்கிய அக்குழந்தை அழகாய் புன்னகைத்தபடி மாலதியின் காலில் விழுந்து வணங்கி எழுந்து, மாலதியை இறுக்கி கட்டிக் கொண்டு ‘பாட்டி... உங்களை பார்த்தது சோ ஹேப்பி...’.

“யார்டா... இந்த வெள்ளைக்கார குழந்தை... இவ்வளவு அழகா இருக்கு... நல்லா தமிழ் பேசுது.!” மாலதி ஆச்சரியத்துடன் குழந்தையை முத்தமிட்டு அணைத்தபடி கேட்டாள். “என்னை எப்படி தெரியும்..?”

“அப்புறம் சொல்றேன்மா...” மரியாவை ஒரு பார்வை பார்த்தபடி சமாளித்தான் கார்த்திக்.

“யு லுக் பியூட்டிபுல் பாட்டி....” அவள் கன்னத்தைக் கிள்ளி கொஞ்சி விட்டு “ஹேய் சூர்யா...” அழைத்தபடி வீட்டிற்குள் ஓடினான் டேவிட்.

அத்தியாயம்: 2

எழுதியவர்:

வனஜா முத்துக்கிருஷ்ணன்.

விவசாயம் முடித்து வீட்டுக்கு வந்த கார்த்திக்கின் தந்தை மணி, தன் வேட்டியை மடித்துக் கட்டி, கால்களைக் கழுவிக்கொண்டே, “எலே.. சுப்பு.. என்ன வாசலில் புதுசா ஒரு கார் நிக்குது? யாரு வந்திருக்காக...?” என்றார்.

உள்ளிருந்து தன் புடவையைத் தூக்கி இடுப்பில் செருகியபடி ஓடி வந்த மாலதி..

“ஏனுங்க... இங்கன ஆரு வந்திருக்காக பாருங்க..” என்று மகிழ்ச்சியுடனும், படபடப் புடனும் சொல்ல.. மணி! திரும்பிப் பார்த்தார். கார்த்திக், மரியா இருவரும் மணியின் முன்னால் வந்து அவர் காலில் விழுந்து வணங்கினர்.

“எங்களை ஆசிர்வாதம் பண்ணுங்கப்பா.. கண்டிப்பா என் மேல உங்களுக்கு கோபம் இருக்கும்.. பெரியவங்க... நீங்க எங்களை மன்னிக்கணும்.” என்றான் கார்த்திக்.

அவர்களைக் கோபத்துடன் பார்த்த மணி, “என்ர வீட்டுக்கு ஏண்டா வந்தே? நீதானே என்ர உறவு வேணாமனு போனவன்... இப்போ எதுக்கு வந்திருக்கே? ஏன் சொத்து

கித்து வேணுமா?” என்று ஆத்திரத்துடன் கேட்டார்.

“மிகப் பெரிய சொத்தான அம்மா, நீங்க, அண்ணன், நம்ம சுப்புன்னு எல்லா உறவுகளும் எனக்கிருக்க... வேற சொத்து எனக்கெதுக்கு? அப்பா...! நான் அதுக்காக வரலைங்கப்பா. அடுத்த தலைமுறைக்கு நம்ம உறவுகளைப் பத்தி தெரியணும். அதுக்காக வந்தோம்.” என்றான் குரல் தழுதழுக்க.

அதற்குள் சூர்யா, டேவிட் இருவரையும் அழைத்து வந்த மாலதி, “ஏனுங்க.. ரொம்ப நாள் கழிச்ச கார்த்தி குழந்தைங்களோடு வந்திருக்கான்... உங்க கோபத்தை விட்டுவிட்டு இதுக முகத்தை பாருங்க... நீர் அடிச்ச நீர் விலகுமா? கண்ணுங்களா... தாத்தா காலில் விழுந்து கும்பிட்டுக்கோங்க” என்றான்.

விறைப்பாக நின்ற சூர்யா, “ஹூ இஸ் திஸ் ஓல்ட் மேன்? ஐ டோண்ட் லைக் யூ கைய்ஸ்” என்றான்.

கார்த்திக், “கமான் சூர்யா.. ஹீ இஸ் அவர் கிராண்ட் பா... டோண்ட் லே லைக் திஸ்.” என்று ஓடிப் போய் சூர்யாவின் கையைப் பிடித்து இழுத்தான்.

“நோ.. ஐ டோண்ட் வாண்ட் திஸ் பீப்பிள்.. ஐ டோண்ட் லைக் தேர் பிஹேவியர். டாட்... கம் ஆன்... லெட்'ஸ் கோ பேக்.” என்றான்.

மணி அவர்கள் பேசுவதை காதில் வாங்காமல் சட்டென்று தன் அறைக்குச் சென்று கதவைச் சாத்திக் கொண்டார்.

கார்த்திக் அவர் அறைக் கதவருகில் சென்று, “ப்ளீஸ் பா... நம்புங்க.. நாங்க நம்மளோட உறவுகள் வேணும்னு தான் இங்க வந்திருக்கோம்.. கதவைத் திறங்கப்பா.. என்னோட நிலமையை நான் சொல்லிடறேன். அப்புறம் நாங்க போயிடறோம்.” என்று கதறி அழ ஆரம்பித்தான்.

மாலதியும் கதவருகில் வந்து சமாதானமாகச் சொன்னாள்.

“எங்க.. அவன் என்ன தான் சொல்றான்னு கேட்போம். ஆறு வருசத்துக்கு முன்னாடி நாம பண்ண மாதிரி, இப்ப பண்ண வேணாம். என் பிள்ளை எனக்கு வேணும்... தயவு செஞ்ச வாங்க..” என்று கெஞ்சினாள்.

மனைவியின் பேச்சுக்கு மதிப்பளித்து வெளியே வந்தார் மணி. “பெரியவனும் வரட்டும்..” என்றார்.

வாசலில் கார்த்திக், மரியா மற்றும் குழந்தைகள் வந்த செய்தியைக் கேட்டு ஒவ்வொரு உறவுகளாக வர ஆரம்பித்தார்கள்..

“அப்பப்பா... இன்னிக்கு வயக்காட்டுல செம வேலை.. அம்மா.. கொஞ்சம் நீச்சத்தண்ணீ வேணும்” என்று சொல்லிக் கொண்டே உள்ளே நுழைந்த கார்த்திக்கின் பெரிய அண்ணன், இவர்களைப் பார்த்ததும் அதிர்ச்சியுடன், “டேய்... கார்த்தி... எப்படிடா இருக்கே...? எப்ப வந்தே..?” என்றபடி கார்த்திக்கை இறுக அணைத்தார்.

நீச்சத்தண்ணியை எடுத்துக் கொண்டு வந்த மாலதி, ‘அய்யா.. நம்ம கார்த்திக் தம்பி மட்டுமில்ல... இந்த ரெண்டு பயலையும் பாரு.. எப்படி துருதுருன்னு இருக்குதுங்க..’ என்றவள், திரும்பிப் பார்த்து,

“கார்த்தி... எங்க அந்த ரெண்டு பசங்களும்... இப்போதானே இங்கன நின்னாங்க?” என்றதும் எல்லோரும் அவர்களைத் தேடி வெளியே ஓடினார்கள்..

அந்த வீட்டைச் சுற்றிலும் தென்னை மரங்களும், பலா மரங்களும் அடர்ந்து இருந்தன. அங்கே ஒரு மாட்டுத் தொழுவமும் இருந்தது. அந்த இடத்துக்கு சூர்யாவும் டேவிட்டும் செல்வதைப் பார்த்து அனைவரும் நிம்மதியடைந்தனர்.

அங்கு மாடுகளுக்கு வைக்கோலை ஊட்டிக் கொண்டிருந்த சுப்பு,

“தம்பிகளா... என்ன இங்கன வந்து நிக்கறீங்க? இது புது ஊரு.. புது மனுஷங்க..

யார்கிட்டயாவது சொல்லிட்டு வந்தீங்களா? எல்லோரும் தேடப்போறாங்க.” என்றான்.

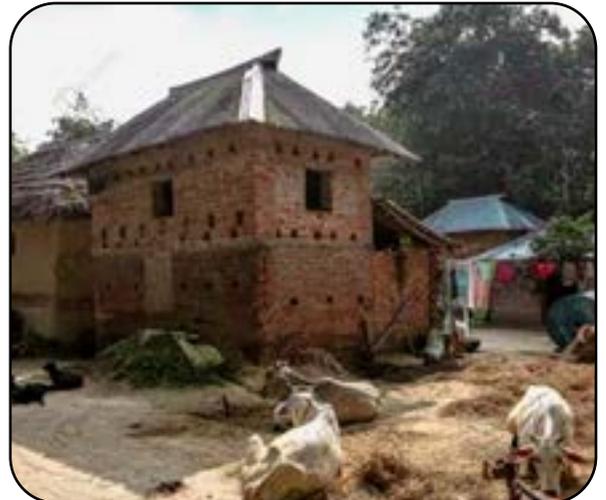
“ஹேய்... இங்க ஒரே பேட் ஸ்மெல்.. ஹி லுக்ஸ் லைக் ஏ சர்வண்ட்.. டர்ட்டி டிரஸ்!” என்று தோளை ஆட்டியபடி சொன்னான் சூர்யா.

அவர்களைத் தேடிக் கொண்டு வந்த கார்த்திக், இந்த வார்த்தைகளைக் கேட்டதும் கனிவும், கண்டிப்பும் குரலில் தொணிக்க சூர்யாவிடம் பேசினான்.

“சூர்யா...ஐ ம் வாட்சிங் யூ ஃபார் எ லாங்க் டைம்.. இங்கே இருக்கற ஒவ்வொருத்தரைப் பத்தியும் உங்கிட்ட சொல்லி இருக்கேன். மோஸ்ட் இம்பார்டண்ட்லி இந்த சுப்பு அங்கிள். ஹீ இஸ் நாட் எ சர்வென்ட். ஹி இஸ் மை லைஃப்.. ஹி இஸ் மை பெஸ்ட் ஃபிரண்ட்..” என்று சொல்லி ஓடிப் போய் சுப்புவை அணைத்துக் கொண்டான்..

சுப்பு நெகிழ்ச்சியுடன், “சரி விடுங்க சின்னய்யா... சின்னபுள்ள.. அதுக்கு என்ன தெரியும். நாமதான் நம்ம உறவுகளையும், சொந்தங்களையும் சொல்லித் தரணும்..” என்றான்.

கார்த்திக், “சுப்பு... என்னை சின்னய்யான்னு கூப்பிடாதேன்னு எத்தனை தடவை சொல்லி இருக்கேன்.. நீங்க வளர்த்த பிள்ளை நான்..” என்றதும் சுப்புவின் கண்களில் இருந்து கண்ணீர் ஆறாகப் பெருகியது..!

வீட்டில் ஒருத்தனா வச்சிருக்காரு. எனக்கு வீடு, குடும்பம்தான் உறவையும் ஏற்படுத்தி கொடுத்திருக்காரு. நான் பண்ணினதெல்லாம் ஒண்ணுமே இல்லம்மா..” என்றான்.

அத்தியாயம் 3

எழுதியவர்:

ருக்மணி வெங்கட்ராமன்

சுழந்தைகளை தேடிக் கொண்டு வெளியேவந்தமரியா, அங்கு குழந்தைகளுடன் கார்த்திக் மற்றும் சுப்புவும் இருப்பதைப் பார்த்தாள் சுப்புவை பார்த்து,

“எப்படியிருக்கீங்க அண்ணா..?” என்றாள்.

“அம்மா.. தாயி.. நல்லா இருக்கியா?” என்று பாசத்துடன் கேட்டார் சுப்பு.

“நான் நல்லா இருக்கேன் அண்ணா. உங்களைப் பற்றி இவர் நிறைய சொல்லி இருக்கிறார் அண்ணா. முக்கியமா இவர் நாலாவது படிச்சிக்கிட்டிருந்தப்போ வெள்ளம் வந்து ஊரே வெள்ளக்காடா ஆனதை, வேடிக்கை பார்த்துகிட்டிருந்த இவர் வெள்ளத்தில் மாட்டிக் கொண்டதை, உங்க உயிரைப் பத்தி கவலைப்படாமநீங்க இவரை காப்பாத்தினதை... எல்லாத்தையும் அடிக்கடி சொல்லிகிட்டே இருப்பாருண்ணா” என்றாள்.

சுப்பு கார்த்திக்கைப் பார்த்து சங்கோஜத்துடன், “என்ன தம்பி அதையே சொல்லிகிட்டீ. உங்க தாத்தா அதுக்கு கை மாறா, ஆயி அப்பன் இல்லாத என்னை கூட்டிட்டு வந்து

இவர்கள் பேசிக் கொண்டிருந்தபோதே உள்ளே ஓடிவிட்ட டேவிட், மறுபடியும் ஓடி வந்தான்.

“எல்லோரும் சாப்பிட வாங்க... பாட்டி எல்லோரையும் சாப்பிடக் கூப்பிட்டாங்க.. ஷீ ஈஸ் வெயிட்டிங் பார் அஸ்..” என்றவன், சுப்புவைப் பார்த்து, “அங்கிள்... நீங்களும் சாப்பிட வாங்க..” என்று அழைத்தான்.

“நன்றி தம்பி. சின்னய்யா.. புள்ளைங்களை நல்லா வளர்த்திருக்கீங்க.” என்றான் சுப்பு.

அங்கிருந்து புறப்படுவதற்கு முன்னர் சுற்றிலும் பார்வையை ஓடவிட்ட டேவிட், “டாட்.. சூர்யா சொன்னதைப் போல இந்த இடம் ஹைஜீனிக்கா இல்ல. ஏன் இப்படி வெச்சிருக்காங்க..” என்றான்.

“கிராமங்களில் இப்படி தான் இருக்கும் மை சைல்ட்” என்றான் கார்த்திக்.

“இதை ஒரு ஹைஜீனிக் பிளேஸா மாத்த முடியாதா..?”

“ஓ..! முடியுமே...! அதற்கும் ஏற்பாடு செஞ்சிடலாம்.. இப்ப முதல்ல சாப்பாடு... மத்ததெல்லாம் அப்புறம்..” என்றான் கார்த்திக்.

மாலதி அனைவருக்கும் தோட்டத்தில் இருந்து வாழை இலை பறித்து வந்து கழுவி, பந்தி பாய் போட்டு அனைவரையும் சாப்பிட உட்காரச் சொன்னாள். மாலதி. ஒவ்வொன்றையும் எடுத்துக் கொடுக்க, மரியா அனைவருக்கும் பரிமாறினாள்.

டேவிட்டிற்கு உற்சாகம்.. ஒருத்தர் பரிமாற, எல்லோருடனும் கீழே அமர்ந்து சாப்பிடுவது அவனுக்கு மிகவும் பிடித்திருந்தது.

ஒவ்வொரு பதார்த்தத்தையும் மரியா

இலையில் வைக்கும் போது, மாலதி குழந்தைகளிடம் அதன் பெயரையும், அதை சாப்பிட்டால் என்ன நன்மை என்பதைப் பற்றியும் விளக்கினார்.

டேவிட், “பாட்டி, ஐ லவ் திஸ் ஃபுட். இப்படி எல்லோருடனும் சாப்பிடறது நல்லா இருக்கு. தேங்க்ஸ் மை ஸ்வீட் பாட்டி..” என்றான்.

“புள்ளை என்ன சொல்லுது? ஏதாவது வேணுமா?” சரியாக காதில் விழாததால் மாலதி கேட்டாள்.

“அவனுக்கு இப்படி தரையில் உட்கார்ந்து, இலையில் எல்லோருடனும் சாப்பிடறது ரொம்ப பிடிச்சிருக்காம். உனக்கு நன்றி சொல்றான்” என்று விளக்கினார் மணி.

சூர்யா சாப்பிடவில்லை. மரியா அருகில் சென்று “ஓய் ஆர் யூ டிரபிளிங் மீ..? ஐ டோண்ட் வான்ட் டுடேக் ரைஸ், ஐ வில் ஹாவ் சம் புரூட்ஸ்.” என்றான்.

எல்லோரும் சாப்பிட்டு முடித்தவுடன், கையில் ஒரு பீங்கான் கப்பில் பாயசத்துடன் வந்த டேவிட், “சூர்யா..! ப்ளீஸ்.. இதை டேஸ்ட் பண்ணிப் பாரு... சூப்பர்ப்... ஐ பெட்.. யூ ஹேவ் நெவர் டேஸ்டட் இட்?” என்று கப்பை நீட்டினான்.

சூர்யா, “ஐ டோண்ட் வான்ட் எனிதிங்” என்று கத்தினான். அங்கிருந்து செல்ல இருந்தவனை பாயசத்தில் இருந்த முந்திரி மற்றும் நெய்யின் வாசனை இழுத்தது. “ஓகே.. லெட் மீ ட்ரை..” என்று வீராப்புடன் பாயசத்தை ருசி பார்த்தவன்.. மெல்ல முகம் மலர்ந்து, லேசான தயக்கத்துடன் மாலதியிடம், “பாட்டி! எனக்கும் இது வேணும்..” என்றான்.

அனைவரும் ஆச்சரியத்துடன் பார்க்க.. மாலதி, “உனக்கில்லாததா ராசா..! பாட்டி உங்க ரெண்டு பேருக்கும் இன்னும் என்னவெல்லாமோ கொடுப்பேனாம். வாங்க..!” என்று இருவரையும் அழைத்துக் கொண்டு அடுக்களைக்குள் நுழைந்தாள்.

எல்லோரும் ஓய்வாக அமர கார்த்திக், “அப்பா.. நம்ம மாட்டு தொழுவத்தை சீராக்க ஆட்களை வரச் சொல்லி இருக்கேன்.” என்றான்.

மணி அவனை முறைத்து விட்டு அந்த இடத்தை விட்டு நகர்ந்தார்.

சிறிது நேரத்தில் ஆட்கள் வந்து மாடுகளை வெளியே கட்டி விட்டு, “பாலிகார்பொனேட் ஷீட்” இரும்புத்தூண்கள், நட்டு, போல்ட்டுகள் என அனைத்தையும் கொண்டு வந்து உயரமாகக் கொட்டகை போட்டார்கள்.

தரையில் ஈரத்தை உறிஞ்சிட ‘கௌ-மேட்’ போட்டார்கள். இத்தகைய கௌ-மேட்கள் மாடுகள் கீழே படுக்கும் போது அவைகளை பாதிக்காது. மாடுகள் தேவையான போது புல் சாப்பிட, தண்ணீர் குடிக்க என தனி ஏற்பாடுகளும் செய்யப்பட்டன.

பன்னிரண்டு மணி நேரத்தில் மிக அழகான, தூய்மையான, கொட்டகை தயாரானது.

மறு நாள் காலை எழுந்த சூர்யா, சுத்தமான மாட்டு தொழுவத்தையும் மாடுகளையும் பார்த்து மகிழ்ச்சியடைந்தான். ‘டேவிட்.. பார்த்தியா.. நௌ இட்ஸ் ரைஸ்’ என்றான்.

கார்த்திக்கின் அண்ணனுக்கும் மாற்றங்கள் மிக மகிழ்ச்சியளித்தன. ‘‘ஹேய்..! சூர்யா.. டேவிட்.. இங்கே சுத்தமும், சுகாதாரமும் உங்களால் வந்தன..’’ என்று இருவரையும் கைகுலுக்கி, தட்டிக் கொடுக்க இருவருக்கும் பெருமையாக இருந்தது.

மணி வந்து கொட்டகையைப் பார்த்தார்.

“ம்... ம்..! பயபுள்ள நல்லாத்தான் பண்ணியிருக்கான்..” என்றார் மனதுக்குள்.

அன்று மாலை மரியா, மாலதியிடம் ஒரு கவரைக் கொடுத்து காதோடு ஏதோ கிசுகிசுக்க மாலதி முகம் மலர்ந்தாள்.

“ஏலே சுப்பு..! இங்கன வா..” என்று

அழைத்தவள் தன் கணவரையும் அழைத்தாள்.
“ஏங்க.. இந்த வேட்டி சட்டையை நாம்
ரெண்டு பேரும் சேர்ந்து கொடுத்தா மட்டும்
தான் சுப்பு வாங்கிப்பானாம். இல்லைன்னா
வேண்டாம்னு சொல்றான். சேர்ந்து கொடுப்
போம் வாங்க...” என்றாள்.

அதை யார் கொடுத்திருப்பார்கள் என்று
சுப்புவுக்குப் புரிந்தது. மணிக்கும்...

மாலதிக்காக சற்றுநேரம் பொறுமையாய்
இருந்த மணி, சற்று கோபத்துடன் கார்த்திக்கை
பார்த்து கேட்டார்!

“எங்ககிட்ட ஏதோ சொல்லணும்னு
சொன்னியே.... இப்ப சொல்லு... எதுக்காக
வந்தேன்னு சொல்லு...”

சற்று நேரம் அமைதியாய் இருந்தவன்...
மெதுவாய் சொல்ல ஆரம்பிக்க, அங்கிருந்தவர்
களின் விழிகள் இமைக்க மறந்தன.!

அத்தியாயம்: 4

எழுதியவர்:

கி. இரகுநாதன்

மரியா ஆத்திரத்துடன் வார்த்தைகளைக்
கொட்டினாள்..

“... கார்த்திக்...! வாட் சார்ட் ஆஃப் எ
பீப்புள் ஆர்.. யுவர் அப்பா அண்ட் அம்மா...?”

கார்த்திக் அவளை இடைமறித்து அவளுக்கு
மட்டும் கேட்கும்படி சொன்னான், “நீ
உனக்குத் தெரிஞ்ச தமிழ்லயே பேசு மரியா..!
இந்த இரயிலில் பயணம் செய்யும் நிறைய
பேருக்கு இங்கிலீஷும், இந்தியும் மட்டுமே
தெரியும்..”

மரியா சுற்றிலும் பார்ப்பதைத் தவிர்த்து
மெல்லிய குரலில் சொன்னாள். “உங்கோ
அப்பாவும், அம்மாளும், என்னா மாரி மனுசங்க
கார்த்திக்.. சூர்யா மூஞ்சைப் பார்த்தாவது
அவுங்கோ மாறுவாங்கோன்னு பாத்தேன்..
மாறலியே..?”

கார்த்திக் அவள் கரத்தைப் ஆதரவுடன்
பற்றினான். “அவங்க கிராமத்து ஜனங்க
மரியா. உடனே மனசு மாறுவாங்கன்னு
நாம ஏன் எதிர்பார்க்கணும். வீட்டில் நான்
தான் சின்னவன். என் மேல எல்லோருக்கும்

நத்தார் தன்முனைக் கவிதைகள்

மற்றவர்களுக்கு முன்னே
வேகமாகச் சென்றது வால்நட்சத்திரம்
குழந்தை இயேசுவைக்
கொஞ்சும் ஆசையுடன்...

வாமும் நெறியை
வசனமாகத் தந்தவர்
வைக்கோலில் பிறந்தவர்
வையகத்தைக் காக்கின்றார்

சு.பிரவந்திகா
பட்டாபிராம், சென்னை

பாசம் அதிகம். அம்மாவுக்கு இன்னும் அதிகம். எங்கப்பா என் மேல ரொம்ப நம்பிக்கை வெச்சிருந்தார். வேறு மதத்துலேர்ந்து ஒரு பொண்ணை கட்டிகிட்டு கூடவே மகனையும் கூட்டிகிட்டு போனா கோபம் வரத்தானே செய்யும்...?”

மரியாவின் கண்களிலிருந்து கண்ணீர் வழிந்தது. “ஆனாலும் என்னை ஊர் ஜனங்க முன்னாடி அவ்ளோ அம்மணம் பண்ணியிருக்க வேணாம்..”

கார்த்திக் திடுக்கிட்டான். “இதென்ன புதுக்கதையை சொல்றே மரியா..? உன்னை அம்மணமாக்கிட்டாங்களா..? ஊர் ஜனங்க முன்னாடியா..? யாரு..?”

“ரோட்டுல நிக்க வெச்சு கொஸ்சின்ஸ் கேட்டு அம்மணம் பண்ணிட்டாங்கல்ல..”

கார்த்திக் தன்னை மறந்து சிரித்து விட்டான். “அவமானப் படுத்திட்டாங்கன்னு சொல்லு..” என்றவன் குனிந்து அவள் காதருகில் கிசுகிசுக்க அவள் முகம் சிவந்தது. “ஹேய்..! நான் சொன்னதுக்கு இது தான் மீனீங்கா..? சீ...” என்று சொல்லி அவனை செல்லமாகக் குத்தினாள்.

அதற்குள், “எக்ஸ்க்யூஸ் மீ..” என்ற குரல் கேட்டு இருவரும் திரும்பினர்.

யுவன், யுவதி... அக்மார்க் வெளிநாடு. கூடவே இரண்டு வயதில் துருதுருவென்று... பையனா, பெண்ணா என்று சொல்ல முடியாமல் ஒரு குழந்தை... மரியாவைப் பார்த்துப் புன்னகைத்தது.

“சீட் நெம்பர் ஃபார்ட்டி செவன் ஈஸ் மைன்..” என்றான் யுவன்.

கார்த்திக் கேட்டான், “விச் ஈஸ் யுவர் அதர் சீட்...?”

“ட்வெண்டி ஃபோர்”

“அவர்ஸ் ஈஸ் ஃபார்ட்டி எய்ட் ஹியர்..”

அண்ட் ட்வெண்டி த்ரீ தேர். வில் யூ ப்ளீஸ் எக்ஸ்சேஞ்ச்...? வீ ல் இன்ஃபார்ம் டிடிஆர்..”

“வாவ்..! தட்ஸ் க்ரேட்.. ஹவ் நைஸ்..” என்றாள் யுவதி.

“அப்பாடி..! ஒரு பெரிய பிரச்சினை தீர்ந்தது. இனிமே நிம்மதியா பயணிக்கலாம்..” என்றான் கார்த்திக்.

அந்தக் குழந்தை கார்த்திக்கைப் பார்த்துப் புன்னகைத்தது. ‘விச் லாங்வேஜ் டு யூ ஸ்பீக்..?’ என்று மழலை மாறாத இனிமையான குரலில் கேட்டது.

“தமிழ்..”

“தமிள்..?”

“நோ.. இட் ஈஸ் தமிழ்.... தமிழ்...”

“வில் யூ டீச் மீ யுவர் லாங்வேஜ்.. ஐ’ம் இன்ட்ரெஸ்டட்..” என்றது குழந்தை. மரியா குழந்தையை நோக்கி கைநீட்ட, “நாட் நௌ.. ஐல் கம் லேட்டர்..” என்று அப்பாவுடன் ஒட்டிக் கொள்ள.. அங்கிருந்த அனைவரும் சிரித்தனர்.

“க்யூட் சைல்ட்..!” என்றான் கார்த்திக். ‘மரியா..! சூர்யாவை எழுப்பி. சாப்பிட்டுட்டு படுப்போம். காலை ஆறு மணிக்கெல்லாம் இந்த ட்ரெயின் டெல்லிக்குப் போயிடும். தூங்கிடப் போறோம்...’

இரவு தூக்கத்தின் இடையில் பேச்சுக் குரல் கேட்டு கண் திறந்துப் பார்த்தான் கார்த்திக்.

சூர்யா அந்தக் குழந்தையிடம் சொல்லிக் கொண்டிருந்தான். “மை நேம் ஈஸ் சூர்யா..”

விளக்குகளின் மங்கலான வெளிச்சத்தில் கார்த்திக் கைகடிகாரத்தைப் பார்க்க... இரண்டை நெருங்கிக் கொண்டிருந்தது.

“ஹாய்.. பேபி..! திஸ் ஈஸ் ஸ்லீப்பிங் டைம்..!” என்றான் அந்தக் குழந்தையிடம்.

குழந்தை சூர்யாவை அணைத்துக் கொண்டது. “ஐலைக் ஹிம்.. ஐ’ல் கோடு ஸ்லீப் லேட்டர்...” என்றது.

கார்த்திக் எழுந்து அந்தக் குழந்தையை அழைத்துச் செல்ல முற்பட்ட போது புகை வாசனையை உணர்ந்தான். அந்த ஏ.சி. பெட்டிக்குள் லேசாக புகை வர ஆரம்பித்தது. சட்டென புலன்கள் கூர்மையாகி, சற்றே எம்பி, இரயிலின் அபாயச் சங்கிலியைப் பிடித்து பலங்கொண்ட மட்டும் இழுத்தான். அதற்குள் புகை வேகமாகப் பரவ “ஹேய்...! டேஞ்சர்... டேஞ்சர்...” என்று பலங்கொண்ட மட்டும் கத்தினான். கூச்சல் கேட்டு ஆங்காங்கே சில பேர் எட்டிப் பார்க்க அடுத்த நொடியில் அந்த இடம் களேபரமானது.

இரயில் நிற்பதற்குள் பலர் அலறி அடித்துக் கொண்டு வெளியே குதித்தனர்... விழுந்தனர்... மரியாவும் எழுந்து அவசர அவசரமாக தன் உடைமைகளைத் தேடினாள். கார்த்திக் அவசரக்கால ஜன்னலைப் பிடித்து இழுத்துத் திறந்தான். மரியா, சூர்யா, அந்தக் குழந்தை, என அனைவரையும் அதன் வழியாக வெளியேற்றி, உடைமைகளை வெளியே வீசியெறிந்தான். பக்கத்திலிருந்த பாட்டியைத் தூக்கி மெல்ல வெளியே இறக்கினான். சிலரைத் தூக்கி வெளியில் வீசினான். புகை பரவ ஆரம்பிக்க, எல்லோரும் கதறியவாறு தங்களைக் காத்துக் கொள்ள வெளியேறும் அவசரத்தில் அவனைக் கீழே தள்ள.. பலர் அவனை மிதித்து, தாண்டி வெளியே குதித்தனர்.

அந்த இரயில் பெட்டி தீப்பிடித்து எரிய ஆரம்பித்து. சில நிமிடங்களுக்குள் அங்கே நிலைமை தலைகீழாக மாறியது. எங்கும் கூச்சல்கள்.. எங்கும் மரண ஓலங்கள். தங்கள் உறவினர்களைத் தேடி அவர்கள் பெயரைச் சொல்லி அழைக்கும் கூக்குரல்கள்.

“கார்த்திக்..! கமான்.. ஜம்ப்..” என்று பயத்தில் மரியா கத்தியது அவளுக்கே கேட்கவில்லை. உள்ளே தட்டுத் தடுமாறி கார்த்திக் எழுந்து நிற்பதற்குள் யாராலோ வெளியே தள்ளப்பட்டான். யாரோ அவன் மேல் விழுந்தார்கள். எங்கிருந்தோ நெருப்பின்

பந்து அவன் மீது விழுந்து அவன் உடையில் தீப்பிடிக்க, யாரோ நெருப்பை அணைத்து அவனை இழுத்து தூக்கி வேறுபுறம் படுக்க வைக்க.. கார்த்திக் மயக்கமடைந்தான்.

... ..

“ஐயோ..” என்று அலறினாள் மாலதி. “என் புள்ளைய நாளை சாகடிக்க இருந்தேனே..! பாவி, நான்.. ஆறு வருசத்துக்கு முந்தி அன்னைக்கு ஏன் தான் என் புத்தி அப்படி போச்சோ தெரியலையே.. நீங்க இங்க, வந்தப்பவே நான் உங்களை உள்ளே சேர்த்துகிட்டிருக்கணும். சே..! இவ்வளவு கல்நெஞ்சக்காரியா நான்..? எனக்கு நல்ல சாவே வராது..” என்று தலையில் அடித்துக் கொண்டாள். கண்களில் கண்ணீர் வழிந்தோட முந்தானையால் துடைத்து, மூக்கையும் சிந்தினாள். கார்த்திக் தொடர்ந்தான்.

“அப்போது நடந்த மனிதாபிமானமற்ற செயலைப் பார்க்க வேண்டுமே” பக்கத்து கிராமத்திலிருந்து ஓடி வந்தவர்களில் பலர் எல்லோரையும் காப்பாற்றுவதில் ஈடுபட்டாலும் ஓரிருவர் கிடைத்ததைச் சுருட்டும் பணியில் ஈடுபடத் தவறவில்லை. ஐந்து வயது சூர்யாவின் மனதில் இது பெரும் பாதிப்பை ஏற்படுத்தியிருக்க வேண்டும். “ஐ ஹேட் தீஸ் பீப்புள்..” என்று சொல்ல ஆரம்பித்துவிட்டான்.. கார்த்திக் சொல்வதை நிறுத்த.. அவன் சொல்வதை சூர்யாவும் கூர்ந்து கேட்டான்.

எதற்கும் கலங்காத மணியின் மனசையும் இது அசைத்து விட்டது. வேறு பக்கமாகத் திரும்பி தன் கண்களைத் துடைத்துக் கொண்டார்.

“அப்புறம் என்ன தான் ஆச்ச... சொல்லு...” என்றார் கார்த்திக்கின் அண்ணன்.

‘காயம்பட்ட மற்றவர்களுடன் என்னையும் ஆம்புலன்சில் ஏத்தி மருத்துவமனைக்கு அழைச்சு கிட்டுப் போயிட்டாங்க... அங்கே மரியா அந்தக் குழந்தையின் பெற்றோர் களைத் தேடியிருக்கா. அவங்கஉயிருக்குப்போராடிகிட்டிருந்தாங்களாம்.

குழந்தையை காட்டின உடனே “எங்க டேவிட்டை காப்பாத்திட்டீங்களா..?” ன்னு கையெடுத்து கும்பிட்டுகிட்டே அந்தம்மா இறந்துட்டாங்களாம். அவங்கப்பா ஏற்கனவே இறந்துப் போயிருந்தார்..’

“அட்டா.. அவங்க இடத்துக்கு நீங்க மாறியிருந்தா உங்க கதி..? நினைக்கவே பயமா இருக்கு..” என்ற அண்ணன் கண்கலங்கினார்.

“அது மட்டுமில்லண்ணா.. டேவிட் அந்த நேரத்துல சூர்யாவுடன் பேச வராம இருந்திருந்தாலும் எங்க கதி..?” என்ற வுடன் அனைவரின் பார்வையும் டேவிட்டை நன்றி யுடன் நோக்கின. கார்த்திக் தொடர்ந்தான்.

“எனக்கு தலையில் அடி, முழங்கையிலும், காலிலும் பலமான தீக்காயங்கள். அடுத்த ஒரு மாத காலம் முழுவதும் டெல்லி எய்ம்ஸ் மருத்துவமனையில் தான் இருந்தேன். அதிலும் பதினைஞ்சு நாள் ஐசியுவில். டிஸ்சார்ஜ் ஆன பிறகு வீட்டில் எனக்கான பணிவிடைகள் அத்தனையும் செய்து என்னையும் இரண்டு குழந்தைகளையும் எந்தவிதக்குறையும் சொல்ல முடியாமல் என்னைக் காப்பாற்றியவள் இந்த மரியா. இன்னும் சொல்ல வேண்டுமென்றால் எனக்கு மறு ஜென்மம் தந்தவள். இத்தகைய உறவுகள் இல்லையென்றால் இப்போது கார்த்திக் இல்லை..”

கார்த்திக் சற்றே நிறுத்த அங்கே யாரும் எதுவும் பேசும் மன நிலையில் இல்லை. குரல் தழுதழுக்க மணி, மரியாவை கைகூப்பி வணங்கினார். “அம்மா மரியா..! எங்களை மன்னிடுச்சிம்மா..” என்றார்.

மரியா கண்ணீருடன் கைகூப்பினாள். “பெரிய வார்த்தையெல்லாம் சொல்லாதீங்க மாமா..” என்றாள்.

“இனிமே உன்னை யாரும் அம்மணமா பண்ணமாட்டாங்க..” என்று கார்த்திக் சொல்ல.. எல்லோரும் ‘கொல்லென்று சிரிக்க அங்கே இறுக்கமான சூழ்நிலை தளர்ந்தது.

“பாருங்கமாமி..” என்று மரியாவெட்கத்துடன்

சொல்ல.. மாலதியும் சிரித்துக் கொண்டே அவளை அணைத்துக் கொண்டாள்.

சூர்யா, “தாத்தா..! உங்க வீட்டுக்குள்ள ஒரு ப்ளாக் ஷீப் இருக்கு. கவனமா இருங்க.. அப்பா தினமும் உங்களைப் பத்தி சுப்பு அங்கிள் கிட்ட கேட்டுகிட்டே இருப்பாரு. இங்க நடக்கற அத்தனை விஷயங்களும் அப்பாவுக்குத் தெரியும்.”

“ஆகா.. எங்க அந்த சுப்பு..? வரட்டும் அவனுக்கு இன்னுக்கு இருக்கு..” என்று சொன்ன மணி சூர்யாவையும், டேவிட்டையும் அணைத்துக் கொண்டார். சூர்யாவின் உள்ளங்கையை நீவியவாறு சொன்னார்.

‘ஆல் பீப்பிள் ஆர் நாட் அலைக் சூர்யா குட்டி... இப்பவும் பாரு நம்ம கையிலயே விரலகள் ஒண்ணு நீளமாவும் ஒண்ணு குட்டையாகவும் இருக்கு. ஆல் ஆர் பார்ட் ஆஃப் அவர் பாடி. லைக் தட் டிஃரண்ட் பீப்புள் ஆர் பார்ட் ஆஃப் அவர் சொசைட்டி. நாம தான் நல்லவங்க யாரு கெட்டவங்க யாருன்னு சேஸ் பண்ணனும்..’

சூர்யா கலகலவென்று சிரித்தான். “அது ‘சேஸ்’ இல்லை தாத்தா.. சூஸ்... சூஸ் பண்ண னும்னு சொல்லுங்க. சேஸ்ன்னா துரத்திகிட்டுப் போறது..” மீண்டும் அங்கே சிரிப்பலை எழுந்தது.

திடீரென்று டேவிட் கத்தினான். “உங்க ரெண்டு பேரையும் இனிமே தாத்தா பாட்டின்னு கூப்பிடமாட்டேன்..” எல்லோரும் திடுக்கிட்டுப் பார்க்க டேவிட் இருவரையும் பார்த்தபடி சொன்னான்.

“நீங்க மாலதி இல்ல.. மாலு... ‘மாலு பாட்டி’. நீங்க ‘டைம் தாத்தா’”

“என்ன...? டைம் தாத்தாவா..?”

“டைம்ன்னா மணி...தானே?”

மாலு - டைம் தாத்தா உட்பட அனைவரின் சிரிப்பும் அந்த வீட்டில் எதிரொலித்தது.

முற்றும்

மலைக்க வைக்கும் மலேசியா

பகுதி - 7

மருத்துவர்.க.கலைவேந்தன்

ஈப் போ அரசு மருத்துவமனையில் பணிகளை முடித்துவிட்டு பாராட்டுகளை பரிசுகளை பெற்றுக்கொண்டு தமிழ்ச்சங்க விழா நடைபெற்ற கிராண்ட் ஓட்டலுக்கு மகிழுந்தில் செல்லும்போது அதன் ஓட்டுனராக இருந்தவர் ஒருதமிழர்... அவர் சொன்ன மலேசிய நாட்டை பற்றியும் அங்கு வாழும் நம் தமிழர்களை பற்றியும் சொன்ன பல ருசிகரதகவல்களை கேட்டுநான் நான் ஆச்சரியமடைந்தேன்... அதில் மிக முக்கியமாக நமது தமிழ்பள்ளிகூடங்களை பற்றியும் போதைப்பொருள் கலாச்சாரத்தை பற்றியும் அவர் சொன்ன தகவல்கள் சற்று அதிர்ச்சியாகவும் இருந்தது... அவற்றின் சாராம்சத்தை இங்கே பதிவு செய்கிறேன்.

மலாயாவில் 1950-களில் 888 தமிழ்ப் பள்ளிகள் இருந்தன. 2011-ஆம் ஆண்டின் புள்ளி விவரங்களின் படி 523 தமிழ்ப்பள்ளிகள் தான் இருந்தன. இந்தப் பள்ளிகளில் இன்னும் நான்கு பள்ளிகள் விரைவில் மூடப் படவிருக்கின்றன. இடைப்பட்ட 54 ஆண்டு காலத்தில் மலேசியாவில் இருந்த 365 தமிழ்ப்பள்ளிகள்

தோட்டப்பள்ளி மாணவர்களிடம் போதைப்பொருள் விழிப்புணர்வு நிகழ்ச்சி

மூடப்பட்டன. ஏன் மூடப்பட்டன என்பதன் முக்கியமான காரணங்கள் இவை...

மலேசிய நாட்டின் நில மேம்பாட்டுத் திட்டங்கள்.

மலேசியத் தமிழர்கள் தமிழ் மொழியை மறந்து வருகின்றனர்.

தமிழர்கள் நகர்ப்புறங்களுக்கு குடி பெயர்ப்பு.

அரசாங்கம் போதுமான ஆதரவு வழங்க வில்லை

இதைப்பற்றி விரிவாக புரிந்து கொள்ள நாம் வரலாறு அறிந்து கொள்வது அவசியம்... மலேசியாவில் வாழும் தமிழர்கள் 1800 - 1900 ஆம் ஆண்டுகளில் பிரித்தானிய காலனித்துவ ஆட்சியினரால் தமிழ்நாட்டிலிருந்து கொண்டு வரப்பட்டனர். அவர்கள் ஒப்பந்தக் கூலிகளாக உடலுழைப்பு வேலைகளில் அமர்த்தப் பட்டனர்.

ரப்பர் தோட்டங்களில் வேலை செய்தனர். காடு மேடுகளை வெட்டிச் சாலைகளை அமைத்தனர். மேடு பள்ளங்களைக் கட்டி ரப்பர் கன்றுகளை நடட்டனர்

அவ்வாறு மலேசியாவிற்கு வந்த தமிழர்கள் அவர்கள் தங்கி இருந்த இடங்களில் கோயில் களை அமைத்தனர். அவர்களுடைய பிள்ளை களுக்குக் கல்வி அவசியம் என்பதை உணர்ந்த னர். முதலில் சிறிய கல்விக் குடில்களை அமைத்தனர்.

1870-ஆம் ஆண்டுக்குப் பின்னர் இந்தியர்

டிசம்பர் 2023 தமிழ்நெஞ்சம்

கள் பணியாற்றிய பல இடங்களில், குறிப்பாக புரோவின்ஸ் வெல்லஸ்லி, ஜோகூர், மலாக்கா, போன்ற இடங்களில் தேசிய வகைத் தமிழ்ப்பள்ளிகள் தோன்றின.

1800 - 1900 காலகட்டத்தில் கிறிஸ்துவச் சமய அமைப்புகள் தோற்றுவித்த ஆங்கில - தமிழ்ப்பள்ளிகளைத் தவிர்த்துத் தனிப்பட்டவர்களும் தமிழ்ப்பள்ளிகளை அமைத்தனர். பொதுவாக இந்தப் பள்ளிகள் யாவும் சிறியவை. ஓர் அறை, ஓராசிரியர் வகுப்பு என்ற நிலையிலேயே அவை இயங்கின. மேலும், நிதி வளம் இல்லாமலும் முறையான பராமரிப்பு இல்லாமலும் அவை செயல்பட்டன.

1900 - ஆம் ஆண்டுகளின் இறுதியில் நாட்டின் விவசாயம் மற்றும் தோட்டப்புற மேம்பாட்டின் காரணமாகத் தென் இந்தியர்களின் வருகை கூடியது. அதனால் தமிழ்ப்பள்ளிகளின் எண்ணிக்கையும் கூடியது...

பெரும்பாலும் அவ்வாறு கட்டப்பட்ட பள்ளிகள் தோட்ட நிர்வாகத்தினரின் கீழ் செயல்பட்டு வந்தன. பள்ளி ஆசிரியர்களின் ஊதியத்தைத் தோட்ட நிர்வாகம் வழங்கி வந்தது. தோட்ட மேலாளர்களின் மெத்தனப் போக்கினால் பல தமிழ்ப் பள்ளிகளின் நிலைமை தடுமாறிப் போனது.

தமிழ்ப் பள்ளிகளின் கல்வித் தரம் தேங்கி நின்றதற்கு சில காரணங்கள் உள்ளன. அவற்றில் முறையான ஒரு பயிற்றுத் தன்மை இல்லாதது ஓர் அடிப்படைக் காரணம் என்று சொல்லலாம். மொழியின் மீது ஒரு வேர்த்தனம் இல்லாத குறைபாடும் இருந்து வந்தது.

அதன் பின்னர் அமலுக்கு வந்த மலாயா கல்விச் சட்டம் தமிழ்ப்பள்ளிகள் தோன்றுவதற்கு முழுமையான அடையாளங்களைத் தோற்றுவித்தது. ஆக, தமிழ்ப்பள்ளிகளுக்கு ஒரு சாதகமானச் சூழல்நிலை ஏற்பட்டது. இந்த மாற்றங்கள் நடந்தது 1930 - 1937 ஆண்டுகளில்..

மலாயாவில் வேலை இருக்கிறது என்று இந்த நாட்டிற்கு வந்த இந்தியர்களின் நிலைமை

பினாங்கு புத்த விகாரை புத்தர் கோவில் வழிபாடு.

மிகவும் வேதனையானது. அவர்கள் சரியாக நடத்தப்படவில்லை. அவர்கள் தங்களின் அடிப்படை உரிமைகளை இழந்த மாதிரியான ஒரு நிலைமையும் ஏற்பட்டது.

அமெரிக்க அடிமைகளைப் போல நடத்தப்பட்டனர். 1950-களில் மலாயா வாழ் இந்தியர்களின் அடிப்படை உரிமைகள் மிகுந்த பாதிப்பு நிலை அடைந்தன. இந்தக் கட்டத்தில் இந்திய அரசாங்கம் தலையிட்டது. மலாயா வாழ் இந்தியர்களுக்காகக் குரல் கொடுத்தது.

மலாயா வாழ் இந்தியர்கள் என்பதில் தமிழர்கள் பெரும்பான்மையினராக இருந்தனர். அதன்விளைவாகத் தமிழ்ப்பள்ளிகளுக்கு அதிக மானியம் வழங்கப்பட்டது. தமிழ் ஆசிரியர்களுக்குச் சிறப்பு பயிற்சியும் வழங்கப்பட்டது.

நாட்டில் இன்னும் தமிழ் வாழ்கிறது என்றால், தமிழ்ப்பள்ளிகள் செயல்படுகிறது என்றால் அதற்கு முதன்மை காரணம் தோட்டப் புறங்களே. தோட்டப்புறம் என்றாலே அது ஒரு

முத்தமிழ்முரசு பெற்று உரையாற்றிய தருணம்

பசுமையான நினைவுகள். தமிழன் தவழ்ந்தது, தமிழ் தழைத்தது இங்கு தான். தோட்டப்புறப் பள்ளி என்றாலே அது ஒரு தனி அடையாளம். குறைகள் எது வேண்டாலும் இருக்கலாம். அது முக்கியமல்ல. தோட்டப்புறம் என்ற அடையாளம் மாறினாலும் அங்கிருந்துப் புறப்பட்ட ஆயிரக் கணகான மாணவர்கள் இன்றுதரணியை ஆண்டு கொண்டிருக்கிறார்கள்.

சுற்றிலும் செம்பனை மரங்கள். நெடுகிலும் செம்மண் சாலை. நடுவிலே கொட்டகை அமைப்பில் தமிழ்ப்பள்ளி. நாட்டில் இரண்டாம் உலகப் போருக்கு முன்பு கட்டப்பட்டக் கட்டிடங்கள் இன்னும் தமிழ்ப்பள்ளியின் அடையாளமாக இருக்கின்றன. இணையம், மின்சாரம், தண்ணீர் வசதிகள் குறைவான பள்ளிகளை இன்றும் காண முடியும். பார்ப்பதற்குக் குடிசை போல் காட்சி தந்தாலும் அங்கு தான் வைரங்கள் தோண்டி எடுக்கப்படுகின்றன. நான் வைரம் என்று சொன்னது நம் மாணவர்களைத் தான். வசதி குறைந்து காணப்பட்டாலும், அவர்களிடம் அசதியைக் காண முடியாது. ஆசிரியர்களின் கட்டளையே அவர்களின் வேத வாக்கு.

ஆசிரியர்களுக்கு எத்தனை உலகம் வேண்டுமானாலும் இருக்கலாம், ஆனால், தோட்டப்புற மாணவர்களுக்கு ஆசிரியர்கள் மட்டும் தான் உலகம். எவ்வளவு அடி வாங்கினாலும் கடைசி வரைக்கும் அந்த மரியாதை இருக்கும்.

மலேசியக் கல்வி உருமாற்றத் திட்டத்தில் நாட்டின் முதல் உயர் நிலைப் பள்ளியாகத் (SBT) தேர்வுப் பெற்றது ஜொகூரில் உள்ள ரிம் தோட்டத் தமிழ்ப்பள்ளி என்பதை மறந்துவிடலாகாது. ஒரு தோட்டப்பள்ளி மலேசிய வரைபடத்தில் அடையாளங் காட்டப்பட்டது. 2016-ஆம் ஆண்டின் யு.பி.எஸ்.ஆர் தேர்வில் கெடா மாநிலத்தில் புக்கிட் ஜெனுன் தோட்டத் தமிழ்ப்பள்ளி வட்டாரத்திலேயே முதல்நிலைப் பள்ளியாகத் தேர்வுப் பெற்று நம்மை எல்லாம் ஆச்சர்யத்தில் ஆழ்த்தியிருக்கிறது. சிப்பாங் வட்டாரத்தில் அமைந்துள்ள பியூட் தோட்டத் தமிழ்ப்பள்ளி தகவல் தொழில் நுட்பத்தில் நாட்டிலேயே முன்னோடியாக அங்கீகாரம் பெற்று தோட்டப் பிள்ளைகளின் அதீத ஆற்றல்களைப் பறைசாற்றிக் கொண்டிருக்கிறது. இன்னும் நிறையப் பள்ளிகளை இங்கே கோடிட்டுக் காட்ட முடியும்.

தோட்டப் பள்ளிக்கென்று ஒரு மண் வாசனை உள்ளது. அது நிச்சயமாக நம் பிள்ளைகளைக் கைவிடாது. வாய்ப்புகளையும் சூழ்நிலைகளையும் அமைத்துக் கொடுத்தால் தோட்டப்புற மாணவர்களும் கொண்டாடப் படுவார்கள். நகர்ப்புறத்தில் ஆசிரியர்கள் மாணவர்களின் வீட்டிற்குச் சென்று பாடம் படித்துக் கொடுத்தால் பணம் கனக்கும், தோட்டப்புறத்தில் ஆசிரியர்கள் மாணவர்களின் வீட்டிற்குச் சென்று பாடம் படித்துக் கொடுத்தால் மனம் கனக்கும். தான் வசதியாக இல்லா விட்டாலும் தன் பிள்ளைகள் அசதியாகக் கூடாது என்று எண்ணும் பெற்றோர்கள் இருக்கும் வரை தோட்டப்பள்ளிகள் தமிழுக்கு ஓர் அடையாளம் தான்.

மலேசியாவில் இந்திய சமுதாயம் 55%

மட்டுமேதன்பிள்ளைகளைத்தமிழ்ப்பள்ளிக்கு அனுப்புகிறார்கள். அந்த 55% -இல் பாதிக்கு மேல் தோட்டப்பள்ளிகளைச் சார்ந்ததாகும். ஒரு காலத்தில் தோட்டப்பள்ளிகள் தானே என்று இழிவாகப் பார்த்த காலம் போய், இன்று தோட்டப்பள்ளிகள் துப்பாக்கித் தோட்டாவைப் போல் தெறிப்பதைக் காண முடிகிறது.

இந்த நேரத்தில் மலேசியாவில் தோட்டப் பள்ளிகளில் படிக்கும் குழந்தைகளுக்காக ஒரு மலேசிய நண்பர் பேசிய உரையின் சாராம்சத்தை இங்கே பதிவு செய்கிறேன்...அது நம் தமிழ் மாணவர்களுக்கு உற்சாகம் தர உதவும் ...

அன்பு மாணவர்களே, நீங்கள் சிறுமையை எண்ணிச் சிறுத்துப் போகாதீர்கள். வறுமையை நினைத்து வருந்தி விடாதீர்கள். தொடர்ந்துப் போராடுங்கள். புலிகள் வாழும் காட்டில் தான் மாண்களும் வாழ்கின்றன. யானைகள் திரியும் காட்டில் தான் எலிகளும் வாழ்கின்றன. இறைவன் படைப்பில் எல்லோரும் சாதிக்கப் பிறந்தவர்களே..

தோட்டத்தில் பிறந்ததற்காக இறைவனுக்கு நன்றி சொல்லிப் பாருங்கள். நீங்கள் ஆசீர்வதிக்கப்படுவீர்கள். ஆசிரியர்கள் உங்களுக்கு வழி காட்டுவார்கள். உங்களுக்கு ஓர் உண்மைத் தெரியுமா? இன்றைய நாள் வரை ஆப்பிரிக்கக் கண்டத்தில் 65 இலட்சம் சிறுவர்கள் பள்ளிக்குச் செல்லவே இல்லை என்று யுனெஸ்கோ கல்விக் குழு தெரிவிக்கிறது. அதனால் தான் கவிஞர் கண்ணதாசன், 'உனக்கும் கீழே உள்ளவர்கோடி நினைத்துப் பார்த்து நிம்மதி நாடு, மயக்கமா கலக்கமா மனதிலே குழப்பமா?' என்று அழகாகக் கூறுவார். காரணத்தைச் சொல்லிக் கொண்டிருந்தால் காரியம் சாதிக்க முடியாது. நீங்கள் பிறந்தது தோட்டத்தில் என்றாலும் நீங்கள் வாழ்ந்து காட்டப் போவது நிச்சயமாக வேறொரு இடமாகத்தான் இருக்கும்.

அது எந்த இடம் என்று நீங்களே முடிவுச் செய்து கொள்ளுங்கள். தமிழன்னையின் தவப் புதல்வர்கள் நீங்கள். தரணியாள வந்தவர்கள்

தோட்டப்பள்ளிகளோடு சேர்ந்த தமிழர் குடியிருப்பு

நீங்கள். மயக்கத்தை உதறி விட்டு வீறு கொண்டு நடைபோடுங்கள். ஆறுகளைப் போல் பாய்ந்து செல்லுங்கள். உலகத்தை உங்கள் பக்கம் திருப்ப முனைப்புக் காட்டுங்கள். நீங்கள் முந்திச் செல்லும் நேரம் இது. நம்புங்கள்... ஆழமான இக்கருத்துக்களை உள்வாங்கி மாணவச் செல்வங்கள் நன்கு படித்து வாழ்வில் உயர வேண்டுமென வாழ்த்துகிறேன்...

அதே சமயம் போதைப்பொருள் கலாச் சாரத்தில் நம் குழந்தைகள் சிக்குவதும் தொடர்ந்து நடந்துகொண்டுதான் இருக்கிறது... சமீபத்தில் மலேசியாவில் இருந்து தூத்துக்குடிக்கு கண்டெய்னர் மூலம் கடத்தி வரப்பட்ட 10 டன் எடையுள்ள பாப்பி சீட் எனும் போதைப் பொருள் பறிமுதல் செய்யப்பட்டது.

தூத்துக்குடி துறைமுகம் வழியாக போதைப் பொருள் உள்ளிட்ட ஏதேனும் தடை செய்யப்பட்ட பொருட்கள் கடத்தப் படுகிறதா என மத்திய வருவாய் புலனாய்வு

பினாங்கில் உள்ள தோட்டப்பள்ளி

உலகப்புக்ழ் பெற்ற பினாங்கு கெக் லோக்ஸி புத்தர் கோவில்

பிரிவு அதிகாரிகள், சுங்கத்துறை அதிகாரிகள் தீவிர கண்காணிப்பு பணியில் ஈடுபட்டு வருகின்றனர்.

இந்த நிலையில் பாப்பி சீட் என்னும் போதைப் பொருள் மலேசியாவில் இருந்து தூத்துக்குடிக்கு கடத்தி வரப்படுவதாக தூத்துக்குடி மத்திய வருவாய் புலனாய்வு பிரிவு அதிகாரிகளுக்கு ரகசிய தகவல் கிடைத்தது. அதன் பேரில் தீவிர கண்காணிப்பில் ஈடுபட்டனர்.

அதனைத் தொடர்ந்து மலேசியாவில் இருந்து தூத்துக்குடிக்கு வந்த ஒரு கண்டெய்னரைசந்தேகத்தின்பேரில் சோதனை செய்தனர். அப்போது அந்த கண்டெய்னரில் ஓயிட் சிமெண்ட் இருந்தது. அதற்கு பின்னர் ஈரம் புகாதவாறு பேக்கிங் செய்யப்பட்ட மூட்டைகளில் அனுமதியின்றி இறக்குமதி செய்யப்பட்ட போதை பொருளான பாப்பி சீட் இருந்தது.

இதைத் தொடர்ந்து அந்த கண்டெய்னரில் இருந்த சுமார் 10 டன் எடையிலான பாப்பி சீட் எனப்படும் போதைப் பொருளை பறிமுதல் செய்தனர். பறிமுதல் செய்யப்பட்ட

பாப்பி சீட் மதிப்பு ரூ.1.75 கோடி என்று கூறப்படுகிறது.

மலேசியரான நாகேந்திரன் தர்மலிங்கம் 42.72 கிராம் ஹெராயின் போதைப்பொருளுடன் சிங்கப்பூரில் 2009ம் ஆண்டு கைது செய்யப்பட்டார். அவர் மீதான குற்றச்சாட்டு நிரூபிக்கப்பட்டதால், 2010ம் ஆண்டு குற்றவாளியாக அறிவிக்கப்பட்டார். மலேசியாவில் 15 கிராமுக்கு கூடுதலாக போதைப்பொருள் எடுத்து சென்றால், அந்நாட்டு சட்டத்தின் கீழ் மரண தண்டனை விதிக்கப்படுகிறது. அதன்படி, தனக்கு விதிக்கப்பட்ட தூக்கு தண்டனைக்கு எதிராக நாகேந்திரன் கடந்த 2011ம் ஆண்டு முதல் மேல்முறையீடு செய்த போதிலும், அனைத்து மனுக்களும் தள்ளுபடி செய்யப்பட்டன. தூக்கு தண்டனையை ரத்து செய்ய கோரி அதிபருக்கு அவர் அனுப்பிய கருணை மனுவும் நிராகரிக்கப்பட்டது. சிங்கப்பூர் நீதிமன்றத்தில் தர்மலிங்கத்தின் தாய் தாக்கல் செய்த இறுதி மேல்முறையீட்டு மனுவும் நேற்று முன்தினம் தள்ளுபடி செய்யப்பட்டது. இதையடுத்து, நாகேந்திரன் தர்மலிங்கம் நேற்று காலை சிங்கப்பூரில் உள்ள சாங்கி சிறையில் தூக்கிலிடப்பட்டார். அவரது உடல்

மனிதன்

ஓராயிரம் உணர்வுகளை உள்வாங்கி
ஒற்றை வார்த்தையில் வாழ்கின்றான்.
மனிதனாய்

வர்ணனையும் செய்கின்றான்.
வன்முறையும் செய்கின்றான்.
கால ஓட்டத்தில் சேவகனாய்
சேவையும் செய்கின்றான்.

நடைபாதையும் அவனுக்காய்.
நாணயங்களும் அவனுக்காய் .
நாடோடி வாழ்வை அறியாது
மமதையில் அலைகின்றான்.

உயிர்களை கொல்கின்றான்.
உதவியும் செய்கின்றான்.
உண்மைகளை உடைத்து
ஊனமாய் வாழ்கின்றான்.

ஊதியம் கேட்கின்றான்.
ஊழலும் செய்கின்றான்.
ஊமை மொழி கொண்டு
ஊர்வலம் செல்கின்றான்.

அன்னம் கேட்பதும் அன்றே
மறப்பதும் அவன் செயலாகும்.
சேற்றை இறைப்பதும் சேட்டை
செய்வதும் அவன் தொழிலாகும்.

தோள் கொடுப்பதும்
தோல்வியை ரசிப்பதும்
தோழமை கொள்வதும்
அவன் வழக்கமாகும்.
வறுமையில் இருப்பதும்
பணத்தை இறைப்பதும்
அவன் பழக்கமாகும்.

இன்பம் கொள்கின்றான்.
துன்பம் கொள்கின்றான்.
இயலாமை கொண்டு
கேலியும் செய்கின்றான்.
இம் மனிதன்

அர்சிதா அமீர்

குடும்பத்தினரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. இது குறித்து நாகேந்திரனின் சகோதரர் நவீன் குமார் கூறுகையில், மலேசியாவில் இபோ நகரில் நாகேந்திரன் இறுதிச் சடங்குகள் நடைபெறும்,' என்று தெரிவித்தார். 'தர்மலிங்கம் என்ன செய்கிறோம் என்பது தெரிந்தே போதைப்பொருள் கடத்தினார்,' என்று சிங்கப்பூர் அரசு விளக்கம் அளித்துள்ளது.

இந்த சூழலில் தொடர்ச்சியான விழிப்புணர்வும் பெற்றோர்களின் கண்காணிப்பும் மிக அவசியம் என்பதை நாம் உணரவேண்டும்...

மருத்துவமனையிலிருந்து மகிழுந்தில் விழா நடைபெறும் இடத்தில் வந்து சேருவதற்குள் இதைப்பற்றிய சிந்தனையே மேலோங்கியிருந்தது.. விழா நடைபெறும் இடத்தில் என்னை பத்திரமாக சேர்த்துவிட்டு ஓட்டுநர் விடைபெற்றார்... நிறைய தகவல்களை கொடுத்ததற்கு அவரிடம் நன்றி சொல்லி விழா மண்டபத்தில் நுழைந்தேன்...

பயணத்தின் போது பல இந்துமத கோவில்களும் புத்த விகாரைகளும் பல புகழ்பெற்ற மசூதிகளும் மற்றும் தேவாலயங்களும் மலேசியாவின் பல பகுதிகளிலும் இருப்பது மலேசிய மக்களின் ஆன்மீக வாழ்வியல் முறையை எடுத்துக்காட்டுகிறது...

குறிப்பாக மலேசியாவின் பினாங்கு மாநிலத்தில் உள்ள ஜார்ஜ் டவுனுக்கு தெற்கே உள்ள ஒரு அழகிய தீவில் இந்த கோவில் 'உச்ச பேரின்பம்' என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. இது புகழ்பெற்ற வரலாற்று புத்த கோவில்கள் மற்றும் தென்கிழக்கு ஆசிய பிராந்தியத்தில் மிகப்பெரிய புத்த கோவில் ஆகும். இது 1800 களின் பிற்பகுதியில் கட்டப்பட்டது மற்றும் சீன, தாய் மற்றும் பர்மிய உள்ளிட்ட 3 கட்டிடக்கலை பாணிகளுடன் கட்டப்பட்டது.. அதைப்பற்றியும் விழாவில் நடந்த சுவையான நிகழ்வுகள் பற்றியும் அடுத்த பகுதியில் விரிவாக சொல்கிறேன்...

தொடரும்

டாக்டர் ஜலீலா முஸம்மீன்

தூர்கை வரையும் மின்மினிகள்

ஹைக்கூ கவிதை நூல் வெளியீடு

டாக்டர் ஜலீலா முஸம்மீன் எழுதிய 'தூர்கை வரையும் மின்மினிகள்' ஹைக்கூ கவிதை நூல் வெளியீட்டு விழா கடந்த 28/10/2023 அன்று சனிக்கிழமை மாலை ஏறாலூர் வாவிக்கரை வீதியில் அமைந்துள்ள கலாசார மத்திய நிலையத்தில் இனிதே நடைபெற்றது.

ஏறாலூர் கலாசார மத்திய நிலையத்தின் பொறுப்பதிகாரி எம்.ஐ.எம்.எம். மஹ்பூழ் தலைமையில் நடைபெற்ற இந் நூல் வெளியீட்டு விழாவில், ஏறாலூர் பிரதேச செயலாளர் நிறாரா மௌஜுத் பிரதம அதிதியாகக் கலந்து கொண்டார்.

இதன் போது நூலாசிரியர் டாக்டர் ஜலீலா முஸம்மீன் தனது அன்புத்தாயார் ஹாஜியானி சித்தி பௌசியா ஹயாத்து முஹம்மதுவிடம் நூலின் முதற் பிரதியைக் கையளித்தார்.

நிகழ்வில் அல்ஹாபிழ் ஏ.எம். ஷம்லி ஹஸன் கிராத் மொழிந்ததோடு, ஏறாலூர் மட்/மம/ அஸ்ஹர் பெண்கள் உயர்தரப்

பாடசாலை ஆசிரியை செல்வி என்.எம். ஆரிபா வரவேற்புரையையும் கலைஞர் எம்.ஐ. நிஸ்வி மற்றும் கவிஞர் அஸீஸ் எம். பாயிஸ் ஆகியோர் பாடல் பாடியும் செல்வி எஸ். லைமா ஸாதியா கவிதையொன்றினையும் ஏறாலூர் ஓய்வு நிலை கோட்டக்கல்வி அதிகாரி கவிமணி எஸ்.ஏ. றஸாக் (கனல்கவி) நூல் பற்றிய நயந்துரையையும், மட்டக்களப்பு அஞ்சற்பயிற்சிக் கல்லூரி போதனாசிரியர் கே. பாத்திமாஹஸ்னாநூல்பற்றியரசனையையும், கவிதாயினி ரீஸா ஹனி நன்றியுரையும் நிகழ்த்தினர்.

நிகழ்வில் கோரளைப்பற்று மத்தி பிரதேச செயலாளர் எஸ்.எச். முஸம்மீன், ஏறாலூர் நகர சபை செயலாளர் ஜனாப்.MHM ஹமீம் அவர்களும் ஓய்வு நிலைப் பிரதிக்கல்விப் பணிப்பாளர் நஸீரா எஸ். ஆப்தீன், சாய்ந்தமருது கமு/கமு/ மழ்ஹுஸ் ஷம்ஸ் மகா வித்தியாலய அதிபர் றிப்கா அன்சார், மட்டக்களப்பு அஞ்சற்பயிற்சிக் கல்லூரி போதனாசிரியர் கே. பாத்திமா ஹஸ்னா ஆகியோர் கௌரவ அதிதிகளாகவும், ஏறாலூர் பிரதேச செயலக கலாசார அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர் எம்.சி.எம். நிஸ்வான் (மதனி), ஏறாலூர் பிரதேச செயலக கலாசார உத்தியோகத்தர் அஷ்ஷேக் ஜவாஹிர் (பலாஹி), ஊடகவியலாளர், செய்தியாசிரியர்,

பல்துறைக்கலைஞர், கலைச்சுடர் எம்.எஸ்.எம். ஸாகிர், மின்னல் வெளியிட்டகப் பணிப்பாளர் நாவலாசிரியர் கவிஞர் அனீஸ் எம். பாயிஸ் ஆகியோர் சிறப்பு விருந்தினர்களாகவும், கொழும்பு முத்தமிழ் கலசம் இதழாசிரியர் கவிதாயினி வஃபிரா வஃபி, ஏறாலூர் ஓய்நிலைக் கோட்டக்கல்வி அதிகாரி கவிமணி எஸ். ஏ. றஸாக் (கனல் கவி) ஆகியோர் விசேட அதிதிகளாகவும் கலந்து கொண்டனர்.

நிகழ்வை அறிவிப்பாளர் ஜனாப் எம். ஐ. இஸ்ஸத் தொகுத்து வழங்கினார்.

எழுத்தாளர்கள், இலக்கியவாதிகள், கல்வி மாண்கள், கலைஞர்கள், ஊடகவியலாளர்கள் எனப் பலரும் நிகழ்வில் கலந்து சிறப்பித்தனர்.

ரஹ் ரஹ்

நூலாக்கம் என்பது நற்பணி
நூலின் மேல் நடப்பது போலும்
திறப்பணி

ஒளிர்ந்த மின்மினிகளை
ஒவ்வொன்றாய்ப் பிடித்து
ஒத்திகை பார்த்து

ஒழுங்குறப் பிணைத்து
எண்ணம்போல் சமைத்து
இனிமை கூட்டி

ஏட்டினில் பொறித்திட
ஏதுவாக ஆக்கி
வழுக்கள் நீக்கி

வாழ்த்துப்பா தந்து
பதப்படுத்தி பனுவலாக்கிப்
பார்வைக்குப் பரவசமாய்

ஆரமாய்க் கோர்த்து
அழகுற அமைத்து
பேரன்புடன் பெருங்காரியம்

பிடித்தமாய்ச் செய்து
கனவுகள் எல்லாம்
காற்றிலழியாது போகாமல்

காலத்தின் கல்வெட்டாக
கடைந்தெடுத்த நல்லமுதமாக
கராங்களில் தவழ்ந்திட

காத்திரமான சேவைசெய்த
கலங்கரை விளக்கம்
கவித்துவத்தின் பெட்டகம்

தமிழ்நெஞ்சம் அமினார்
தமிழ்த்தொண்டின் திருமகனார்
தம்முயிர் மேலாய்த் தமிழைத்

தீரநயக்கும் கோமகனார்
தாராள குணத்தின் தாயகம்
தந்தைபோல வழிநடாத்தும் லாவகம்

இத்தொகுப்பினைப் புத்தகமாக்க
எத்தனையோ எத்தனங்கள்
ஏகனறிவான் அன்னாரின்

ஆற்றல்மிகு பிரயத்தனங்கள்
பேரன்பின் பெருநன்றிகள்
பிரியமுடன் உரைத்தேன்

படைத்தவனிடம் பேரருளைச்
சொரிந்திடப் பிரார்த்தித்தேன்
தூரிகை வரையும் மின்மினிகள்

தேனமுதாய்த் திகழ்ந்திடத்
தாங்கள் புரிந்த உபகாரத்தைப்
போற்றியே வாழ்த்துகிறேன்

Dr. ஜலீலா முஸம்மில்
ஏறாவூர், இலங்கை

தூர்கை வரையும்

ஓன்ஓனைகள்

ஹைக்கூ

தூர்கை வரையும்

ஓன்ஓனைகள்

ஹைக்கூ நூல் நயம்

கவிமணி S.A.றஸாக் (கனல் கவி)

ஓய்வு நிலை கோட்டக்கல்வி அதிகாரி, ஏறாவூர்.

நூலாசிரியர் Dr ஜலீலா ஸைம்ஸ்

ஏறாவூர், கிழக்கிலங்கை

பக்கங்கள் 196

தொடர்புக்கு

jaleelamuzammil@gmail.com

+94771308495

ஒரு கவிதை எனப்படுகின்றபோது அது எவ்வகைமையைச் சேர்ந்ததாக இருந்தாலும் அதற்கு கருவும் உருவும் இருப்பது மிகவும் அவசியமாகும். அதன் பின்னர் தான் அதற்குரிய அணிகலன்களான எதுகை மோனை உவமான உவமேயங்கள் சந்தம் என்பன தேவைப்பாடு உடையதாகிறது. ஆனால் மேற்சொன்ன அணிகலன்கள் ஹைக்கூ கவிதைகளுக்கு பொருந்தாது.

கருவறையில் கருவாகி உருவாகி உருவமாகி முழுமையாகி பிறந்தால் தான் குழந்தை, இல்லையேல் பிண்டமே. உள்ளத்தில் கருவாகி உருவாகி உட்பொருட்களோடு முழுமை அடைந்து பிறப்பெடுப்பதே கவிக்குழந்தை. இவற்றை செவ்வனே நிறைவு செய்து 786 ஹைக்கூ கவிதைக் குழந்தைகளைப் பிரசுரித்திருக்கின்றார் தூர்கை வரையும் மின்மினிகளின் அன்னை Dr ஜலீலா முஸம்மில் அவர்கள்.

பொதுவாக ஹைக்கூ கவிதைகள் என வருகின்ற போது இதன் முன்னோடிகளான

ஜப்பானிக் கவிஞர்கள் மொரிடாகே, சோகன், மட்சுவோ பாஷோ ஆகியோர்களைத் தொட்டுச் செல்லாமல் எந்த ஊரு இறந்தகால நிகழ்கால கவிஞர்களும் செல்வதில்லை.

இவ்வாறு தான் தமிழில் ஹைக்கூவை அறிமுகப்படுத்திய எட்டயபுரத்து கவி வேந்தர் பாரதியார் மற்றும் தமிழில் முதன்முதலாக ஹைக்கூ கவிதைகளை வரைந்த கவிக்கோ அப்துல் ரகுமான் ஆகியோரை விளித்தவர்களாக தமிழ்நாட்டினதும் இலங்கையினதும் பல கவிஞர்களும் நூல்களையும் ஹைக்கூ பாக்கள் நூல் விமர்சனங்களையும் ஹைக்கூ பயிற்சிக் களங்களை வெளியீடு செய்தும் செயல் படுத்தியும் வருகின்றனர்.

1988 ஆம் வருடம் முதல் இலங்கையர்கள் நாம் ஹைக்கூ கவிதைத் தொகுப்புகளை வெளியீடு செய்த போதும் நான்கு பெண் கவிஞர்களைத்தான் தொகுப்பு நூலை வெளியிட்டோராக அடையாளப்படுத்தலாம். அதில் மூவர் மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தை சேர்ந்தவர்கள் என்பதில் நான் பெருமை

அடையும் அதே வேளை 786 ஹைக்கூ கவிதைகளை தொகுத்தளித்த ஹைக்கூ கவிதைகளின் விற்பன்னராக Dr ஜலீலா முஸம்மில் அவர்கள் அடையாளப்படுத்தப்பட்டு இருப்பது தமிழ் இலக்கிய உலகம் பெற்றுக் கொண்ட பேறாகக் கொள்ளப்படுதல் வேண்டும்.

உண்மையிலேயே கவிஞரைப் பற்றி பிரமித்து நயந்த பல விடயங்கள் உள்ளன. சிறந்த மனைவியாக, தாயாக, மற்றும் பிள்ளைகள் பராமரிப்பாளராக, உறவுகள் பேணுனராக, மனிதாபிமான வைத்தியராக எனப் பல்வேறு பாத்திரங்களைப் பார்த்துக்கொண்டு தினமும் முகநூலில் அழகிய கவிதைகளும் மகத்துவமிக்க கருத்துக்களையும் பதிவேற்றுவது மற்றும் பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள், மின்னிதழ்கள் என சுமார் 40க்கும் மேற்பட்ட ஊடகங்களுக்குத் தனது ஆக்கங்களை வழங்குவது இன்னும் 'சிறகு முளைத்த மீன்' எனும் புதுக்கவிதைத் தொகுதியை வெளியீடு செய்தது மட்டுமல்லாது தற்போது தூரிகை வரையும் மின்மினிகள் எனும் 786 கவிதை ஹைக்கூ கவிதைகளை வெளியீடு செய்வது என, மிகப்பெரும் இலக்கியப்பங்களிப்பை வழங்கிக் கொண்டிருப்பதை பல்லாளுமைப் புலமைத்தேர்ச்சி என்றுதானே புகழ வேண்டும்.

இக்கவிதைத் தொகுப்புப் பிரதி என்னிடம் வழங்கப்பட்ட போது கவிதைகளின் செழுமை கண்டு கொண்டதால் வாசிக்கும் ஆவல் ஆட்கொண்டதால் அனைத்துக் கவிதைகளையும் மூலைத் தாள்களை மடித்து மூடாமல் முழுவதும் வாசித்து முடித்தேன். படிக்கப் படிக்கக் கடிக்கக் கடிக்க சுவைக்கும் பலாச்சளையாக ஹைக்கூ கவிதைகள் இனித்தன. தேன் பாணியில் குழைத்தெடுத்த கற்கண்டுத் துண்டங்களாக ஒவ்வொரு குறும்பாக்களும் இனித்தன. பெரும்பாலான கவிதைகளில் ஹைக்கூவின் விதிகள், பண்புகள் கண்டு வியந்தேன். இது மிகை இல்லை.

அனைத்து கவிதைகளையும் நயந்தேன், வியந்தேன் கவிதைக்குள் கரைந்தேன் கவிழ்ந்தேன் கற்றுணர்ந்தேன். நயந்துரை தர விளைந்தேன். வாருங்கள் வாசகர்களே அவற்றை ரசித்து சுவைப்போம்.

நயந்தவைகளில் சில...

'தொடரும் மழை
சிந்திக் கொண்டிருக்கும்
ஏழைகளின் கண்ணீர்'

கவிஞரின் மையக்கரு இங்கே வறுமை. வறுமையில் வாழ்வோர் வாழுமிடம் குடிசை. அங்கே ஓட்டைகளும் ஓடிசல்களும் வழமைதானே. அங்கே மழைத்துளிகளும் சிந்திக் கொண்டிருக்கும். தினக்கூலிகளும் தொடரும் மழை காரணமாக தொழிலுக்கு செல்ல முடியாத நிலை. அன்றாடங்காய்ச்சிகளான இவர்களின் மழைத்துளிகளாலும் அடுப்பெரிக்க முடிவதில்லை தொழிலின்மையாலும் அடுப்பெரிவதில்லை. ஆதலால் அவர்களின் உணவிற்கு வழி இல்லை. அதையேதான் கவிஞர் தொடரும் மழையால் ஏழைகளின் கண்ணீர் தானே சிந்திக் கொண்டிருக்கும் சுட்டிக் குறிப்பிடுகிறார்.

'பரவும் காட்டுத்தீயில்
வீசிக் கொண்டிருக்கிறது
பறவைகளின் சோகவாடை'

காட்டு தீ பரவுகின்ற போது மரங்கள் செடிகள் கொடிகள் புல் பூண்டுகள் போன்றவை எரிகின்ற வாடைதான் வருமென்று நாம் யோசிப்போம். ஆனால் இங்கே உட்பொருளோ மிக வித்தியாசமாக பொதிந்துள்ளதைக் காணலாம். வனத்திலே தான் மரங்கள். மரங்களிலேதான் பறவைகளின் கூடுகள் இருக்கும். அதனுள் தான் குஞ்சுகளும் இருக்கும். தாய்ப்பறவையும் இருக்கலாம். அவை குஞ்சுகளுக்கு இரை தேடியும் சென்றிருக்கலாம். இந்நிலையில் காட்டுத்தீ பரவுகின்ற போது குஞ்சுப் பறவைகளின் நிலை என்ன? அவை கூக்குரல் இட்டிருக்குமோ? தாயைத் தேடி இருக்குமோ? ஏரிந்து சாம்பலாகி விட்டிருக்குமோ? அந்தத்தாய்ப்பறவையின் நிலை என்ன? இப்போது பாருங்கள் அந்த பறவைகளின் வேதனை வலி எல்லாம் வாடையாக வீசுவதாகக் கவிஞர் குறிப்பிடுகிறார். இருக்க இடமில்லை. சொந்த வீடில்லை. மரம் இல்லை. வேறு இடம் தேடிச் செல்ல வேண்டும் அந்தப் பறவைகள்?. என்ன

ஒரு வலி மிகுந்த ஹைக்கூ கவிதை இது... மிகவும் சிறப்பாக எழுதப்பட்டிருக்கிறது என்றால் மிகை ஆகாது.

‘ஞாயிறு விடுமுறை நாள்
அசதியில் தூங்கும் மனைவிக்கு
கணவனின் தேநீர்’

கவிதையை நயக்கும் போது குறிப்பிட வேண்டிய விடயங்கள் ஆனவை கணவனின் பாசத்தையும் மனைவியின் கடமை உணர்வையும் உட்பொருளாகப் பொதிந்திருக்கிறார் கவிஞர். பெரும்பாலும் கணவர் பிள்ளைகளை பராமரிப்பது ஒரு வீட்டில் மனைவிதான். தேனீர் தயாரிப்பது உணவு சமைப்பது கொண்டு ஆடை துவைப்பது குழந்தைகளின் கல்வியில் சிரத்தை எடுத்துக் கொள்வது என்று எத்தனையோ விடயங்களில் இல்லறத்தை அழகாக்குவது இல்லாள்தான். அதிலும் மனைவியும் தொழிலுக்குச் செல்பவராக இருந்தால் கூட இந்தப் பொறுப்புக்களில் எந்த மாற்றமும் இல்லை எவ்வளவு அழகு. இங்கே கவிஞரின் பார்வையாக இருப்பது ஆறு நாட்களும் வேலை செய்து களைத்த மனைவிக்கு ஏழாம் நாள் ஞாயிறன்று ஒரு ஆறுதல்கிடைக்கிறது. ஒரு பரிசு வந்தடைகிறது. கணவனின் அன்பு கலந்த தேனீர்.

அதுதான் தாம்பத்தியப் புரிதலின் உச்ச கட்டம். பிள்ளைகளுக்காகவும் தனக்காகவும் பாடுபட்ட மனைவி கொஞ்சம் நேரம் அதிகமாக தூங்கட்டும் என்று பச்சாதாபத்தில் கணவன் தயாரித்துக் கொடுக்கும் தேநீர் எவ்வளவு உயர்ந்தது? தேநீரில் கலந்திருக்கும் அன்புச்சுவை கவிஞர் இந்தக்கவிதையில் அதனை அழகாகப் படம் பிடித்துக் காட்டியிருக்கிறார்

‘பள்ளிச் சீருடை
புதிதாகக்கைக்கிறாள் அம்மா
தீபாவளி பண்டிகைக்காக’

இக்கவிதையில் ஏழ்மை எடுத்துக்காட்டப் படுகிறது. பண்டிகையைக் கொண்டாட வழியில்லை. பள்ளியில் வழங்கப்பட்ட

இலவச சீருடையை வைத்திருந்து தீபாவளிப் பண்டிகைக்காக அம்மா தைத்துக் கொடுப்பது அவர்களின் வறுமையை நமக்கு எடுத்துச் சொல்வதாக இருக்கிறது. அந்தத் தாய் வறுமையை நிர்வாகம் பண்ணும் அழகும் பண்டிகையை கொண்டாடும் விதமும் நெற்றிப்பொட்டில் அடித்த மாதிரி நமக்கு ஒரு வேதனையை தந்து செல்வதைக் காணலாம்.

தூரிகை வரையும் மின்மினிகளை எமக்குத் தந்த கவிதாயினி ஹைக்கூ கவிதைகளில் விதிமுறைகளையும் வரம்புகளையும் மீறாமல் அதைப் பின்வருமாறு மின்மினிகளின் காட்டில் அழகாக பயணம் செய்திருக்கிறார்.

‘இழுத்தும் வராமல்
படுத்துக் கிடக்கிறது
நதியோர நாணல்’

நாணல் ஒரு புல்லினம், சாதாரணமான ஒரு பிள்ளை நான் கைகளால் பிடித்து இழுத்தால் அது கையோடு வந்து விடும் ஆனால் நாணலுக்கு ஒரு சிறப்பியல்பு உண்டு எவ்வளவு தான் நீரோட்டமாக இருந்தாலும் எவ்வளவு அது வேகமாக சென்றாலும் அது நதியோடு அப்படியே படிந்து கிடக்கும். உடைய மாட்டாமல் உடையாது வளைந்து கொடுக்கும். நதிநீர் வற்றியதும் நிமிர்ந்து நிற்கும் அப்படியான ஒரு பண்புதான் இந்த நாணலுக்கு உண்டு. இந்த கவிதை மூலம் நம் மூத்தோர்கள் சொன்ன ஒரு வாழ்க்கை தத்துவத்தைக் கருத்து தெளிவோடு எடுத்துச் சொல்கிறார் கவிஞர். வாழ்க்கையில் அனை வருக்கும் பொருந்தக்கூடிய ஒரு விடயம் அதாவது எல்லோருடனும் ஒத்து வாழ வேண்டும் சகிப்புத்தன்மையோடு வாழ வேண்டும் என்பதை நமக்கு சொல்கிறது. மூன்றாவது வரியை வாசிக்கும் வரைக்கும் கவிதையின் வரிகள் சாதாரணமாக ஒரு ஆட்டையோ மாட்டையோ இழுத்தும் வராமல் படுத்து கிடக்கிறது என்று வாசகர்கள் யோசிக்கலாம் ஆனால் ஈற்றடியிலேயே அந்த தத்துவத்தின் முழுமையான கருத்தை அறிவிக்கிறார்.

‘பள்ளிச் சிறுமி
அடுக்கிக் கொண்டிருக்கிறாள்
ஆலையில் தீப்பெட்டிகள்’

மூன்றாவது வரியை விடுத்து கவிதையை நாம் பார்ப்போமாயின் என்ன யோசிப்போம் ஒரு பாடசாலை சிறுமி புத்தகங்களையோ வண்ணப் பென்சில்களையோ எழுதிய காகிதங்களையோ அடுக்குவதாகத்தான் நம் பார்வை இருக்கும். ஆனால் கடைசி வரியில் எங்களைக் கடும் வேதனைக்கு உள்ளாக்கிச் செல்வதை காணக் கூடியதாக இருக்கிறது. குழந்தைத் தொழிலாளர்களை உருவாக்க வேண்டாம் என்னும் கருத்தை அவர் இதன் மூலம் நமக்கு சொல்ல வருகிறார் என்பது கண் கூடு.

ஹைக்கூவின் பண்புகளில் ஒன்று காட்சியை மட்டுமே காட்டுவதாகும். வாசகர்களாகிய நாம்தான் அதனை விரித்து பார்க்க வேண்டும். கவிஞர் ஒவ்வொரு காட்சியையும் சிறப்பாக சொற்சிக்கனத்தோடு எமக்கு காட்டியிருப்பது ஹைக்கூவில் அவர் புலமை பெற்றிருப்பது தெளிவாகிறது. ஏழு சொற்களுக்குள் எண்ணற்ற கருத்துக்களை புகுத்தி வாசகர்களாகிய எம்மை வியப்பில் ஆழ்த்துகிறார்..

‘ஊஞ்சலாடியும்
சந்தோசப்படவில்லை
அந்தக் கூண்டுக்கிளி’

இங்கே ஒரு பறவையின் சுதந்திரம் கருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஆம். ஊஞ்சலாடினால் சந்தோஷம் கிடைக்கும் தானே... ஆனால் ஊஞ்சலாடியும் சந்தோசம் கிடைக்கவில்லை. ஏனெனில் அது ஒரு கூண்டுக்கிளியாக இருக்கிறது. தற்காலத்துக்கும் பொருந்தக்கூடிய ஒரு தத்துவத்தை எமக்கு கவிதை சொல்கிறது. தற்கால சிறுவர்கள் / மனிதர்கள் யாவருமே ஒரு கூண்டுக்குள் அடைப்பட்ட சிறை கைதிகளாகவே காணப்படுவதை நாம் அவதானிக்கிறோம். அந்த சிறை வீடாக இருக்கலாம், வேலையாக இருக்கலாம், கல்வி

முறையாக இருக்கலாம், ஏன் அலைபேசியாகக் கூட இருக்கலாம் அல்லவா.

இவரது ஹைக்கூ கவிதைகளில் பிரமித்து நயந்த விடயம் விதி மீறாமையும் விதியேற்பும் தான். ஒவ்வொரு கவிதையிலும் ஈற்றடித் திருப்பமானது வெகு சிறப்பாக அமைக்கப்பட்டுள்ளது. முதல் இரண்டு வரிகளுக்குமான பொருளை உணர்த்துவது ஈற்றடி திருப்பம்தான். இதுவே ஹைக்கூ கவிதைகளின் சிறப்பியல்பு, உயிர் நாடி என்று ஹைக்கூவில் கரைந்தவர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர்.

‘இறந்து பிறந்த சிசு
கவலைப்படவில்லை
மலட்டுப்பட்டம் பெற்ற பெண்’

கருத்தரிக்காமல் மலட்டு பட்டம் கேட்ட பெண்ணொருத்திக்கு நீண்ட காலத்தின் பின் பிள்ளைப்பேறு கிடைத்து விடுகிறது. அவள் கருவுற்று இருக்கும் வேளையில் படாத அவஸ்தைகள் இல்லை. வலிபொறுத்துபத்தியம் காத்து பத்து மாதம் பிள்ளையை வயிற்றில் சுமந்து பிள்ளையைப் பிரசவிக்கையில் யார் தான் சந்தோசம் அடைய மாட்டார்கள்? அப்பெண்ணும் பிள்ளைப் பிறப்பை எண்ணி மிகவும் சந்தோஷப்பட்டு இருப்பாள். ஆனால் இங்கே கவிஞர் பிறந்த சிசு இறந்தும் கவலைப்படவில்லை என்று குறிப்பிடுவது வித்தியாசமாகவும் ஆச்சரியமாகவும் இருக்கிறது. வியப்புடன் பல வினாக்கள் நம் உள்ளே எழுகின்றன. இப்போதுதான் படைப்பாளி Dr ஜலீலா முஸ்மில் அவர்கள் மூன்றாவது வரியில் தனது திறமையைக் காட்டி இருக்கிறார்கள். மலட்டுப்பட்டம் பெற்ற பெண் என்று ஈற்றடித் திருப்பத்தில் நம் அனைவரையும் வியக்க வைக்கிறார். முகத்தாலும் உறவுகளாலும் மலடி என்று தூசிக்கப்பட்ட ஒரு பெண் தனக்குப் பிறந்த குழந்தை இறந்தாலும் கவலைப்படவில்லை.

அவள் குழந்தையைப் பெற்றுக்காட்டி தான் மலடி அல்ல என்பதை அவள் நிரூபித்து விட்டாள். தூற்றியவர்களின் பழியை தீர்த்து விட்டாள்.. என்பதையே கவிஞர்

சொல்ல வருகிறார். மலட்டுப்பட்டம் பெற்ற பெண்ணின் ஒரு வெஞ்ச உணர்வு இங்கே இவரது ஹைக்கூவில் அருமையாக வெளிப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

இவ்வாறு ஏராளமான காத்திரமான கருத்துக்களுடன் இவரது ஹைக்கூ கவிதைகள் மிளிர்கின்றன. எதை எடுப்பது எதைத் தவிர்ப்பது என்று பெரிய திண்டாட்டம் எனக்குள்.

மேற்சொன்ன கவிதைகள் யாவும் கவிஞரின் கெட்டிக்காரத்தனத்திற்கு போதுமானவை. அவருடைய கவிதைகளில் மேலும் சில சிறப்பு நயப்புகளாக கருத்துப் புலப்பாடு, உள்வாங்கல் திறன், மென்சொல்லாடல், சொல்லளவு, சொற்பிரயோகம், நேர்த்தி, எளிமை யான கையாளுகை என்பன மிகவும் அழகு.

பெரும்பாலான கவிதைகள் சமகால பிரச்சினையை மொத்தமாக பேசுகின்றன. எண்ணம் போன போக்கில் ஒரு கவிதையும் எழுதப்படவில்லை. கண்டது உள்ளுணர்ந்தது அனுபவித்தது அவதானித்தது, அனுமானித்தது இயற்கை நகைச்சுவை சமூகப்பிறழ்வு குழந்தை தொழிலாளர் வறுமை பாசம் அன்பு என உலகியலில் இடம் பெறும் அத்தனை விடயங்களையும் கருவாக்கி உருவாக்கி கவியாக்கி நம் கண் முன் கண்ணாடியாக்கி இருக்கிறார் கவிஞர்.

மூன்று வரிகளுக்குள் முழு பிரபஞ்சத்தையும் குறுகி புகுத்த முடியும் என்பதை முடிந்த முடிவாகத் தந்திருக்கிறார் கவிஞர். பல கவிதைகளில் மானிட வாழ்விற்கான பல செய்திகள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. ஹைக்கூ நுட்பங்கள் கவிதைகளுக்குள் நுழைக்கப் பட்டுள்ளன. ஹைக்கூ கவிதைகள் தமிழ் வரலாற்றுப் பரிணாம வளர்ச்சியாக, உயர்ச்சியாக இலக்கிய உலகால் ஒம்பப்படும் என்று நம்புகிறேன். கவிஞரின் ஆளுமை, ஆற்றல், திறமை, சுடின உழைப்பின்மூலம் வெளியிடப்பட்ட 'தூரிகை வரையும் மின்மினிகள்' மூலம் ஏறாஜர் பிரதேசத்தை இமயமாய் உயர்த்தி நிற்கிறது என்பது எனது திண்ணமான எண்ணம். என்று உரைத்து எனது நயத்துக்கு திரையிடுகிறேன். நன்றி.

வாழ்த்துப்பா

பெருங்கடல் போலும் இல்லை
பேர்குழி இதுவும் இல்லை
அருங்குடம் போலும் இல்லை
அதன்சிறு பாணை இல்லை
உருவமே பெருந்த சாலாய்
உலோகமும் இல்லை ஆனால்
ஒருகுடம் தேனும் இந்த
ஊசியில் வருதே காணீர்

எப்படி அடங்கக் கூடும்
இழையினில் நீல வானம்
எப்படி நகர்த்தக் கூடும்
எறும்பொரு பாறை தன்னை
செப்படி வித்தை செய்யும்
சிந்தையை கடனாய்த் தாரீர்
இப்படி நானும் பாட
எடுக்கவே பாடம் வாரீர்

தமிழ்நெஞ்சம் அமின்

நீய் கிண்பல் வரும் ஆக கிடுகல் வெளிப்படுவது போன்றவை ஒரு ஆர்வம்தான் சின்ன வாழ்வைகள் பெரும் பொருட்கள் மும் பொருளையே விளக்க முடியும்.

சுற்று நிகர்த்த ஒரு பழுவை அரி கத்திரும் போது வெடிக்கும் போலொரு ஆர்வமும் கைக்கூடின் மூன்றாவது வரியை வாசிக்கையில் நிகழும். எனது தத்துவங்களைக்கூறப் பிறந்த சிந்த வடிவம் எண்ண முடியாத தத்துவங்களை பாடிப் பரவாமலடத்திருக்கிறது மிகவுடனெனின் தூரிகை வரையும் மின்மினிகள்

கவத்தியத்தறைத்த கிண்பயாக கிண்கியத்தையும் நோக்கித் துறவறந்த Dr. துறவமுலம்பில் அண்பயில் வரணமை முதல் கண்காட்சியில் தனது சிறு முறைத்த யீர் என்ற கவிதை நெஞ்சின ஊடாக கிண்கிய உலகில் அறிப்பட்ட சிவ சூழ வணத்தண்களும் மிகவும் அறிப்பப்பட்டவன். கவத்தியப் போட்டிகள் பவவற்றில் வெற்றி சான்றித்களைக் தனித்தவன்.

சமூகத்தின் மூன்றாம் கண்ணாக நின்ற சிவரது பவப்புகள் பிரச்சினைகளை நோக்கியிருக்கிறது.

ஆழமான தேடலோடு கிண்கியும் பவ பவப்புகளைக் கிண்கிய நனது மூத்த கிண்கிய உலகில் தனது வயவரையும் தனத்திறந்த வாழ்த்துகளும் நோத்தல்களையும்.

சுவிஞர் அமின் எம் பாயில்
வயவரன் குறவர் நுவலாரிசிடர்

சாதிக்கப் பிறந்தவர்

இசை இளவரசர், திரு. லிடியன் நாதஸ்வரம்

பதிமூன்று வயதில், உலக அளவில் நடத்தப்பட்ட பியானோ இசைப்போட்டியில் கலந்து கொண்டு, முதலாவதாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு, ஒரு மில்லியன் அமெரிக்க டாலர்களை பரிசாகத் தட்டிச் சென்று, உலக மக்களை தன் பால் ஈர்த்த இளம் இசைக் கலைஞர். தன் இசைத் திறமையால் இந்தியாவிற்கு பெருமை சேர்த்த இளம் பியானோ வித்தகர். செஸ் ஒலிம்பியாட் 2022ல், தொடக்க விழாவில், கண்களைக் கட்டிக் கொண்டு, இரண்டாவது ஸ்பீடில் பியானோவை வாசித்து அரங்கையே அதிர வைத்தவர், 30 இசைக்கருவிகளை வாசிக்கும் வல்லமை படைத்தவர், பாடகர், நடிகர், பதின்

பருவத்திலேயே வெள்ளித் திரையில் இசை அமைப்பாளராக அறிமுகம் ஆகப் போகிறவர். இசைஞானி இசைப்புயல் இருவரின் அன்புக்கும் பாத்திரமானவர்,

இசைஞானியின் ஒரே மாணவர், தமிழுக்கு பெருமை சேர்க்கும் விதமாக தன் சகோதரியுடன் சேர்ந்து, ஒரு புதிய சாதனையை நிகழ்த்த இருப்பவர். இவ்வளவு பெருமைக்கும் புகழுக்கும் உரியவரான பன்முகத் திறன் கொண்ட இசை இளவரசர், 'திரு. லிடியன் நாதஸ்வரம்' அவர்களுடன் ஒரு நேர்காணல்...

சிறு வயதிலேயே எப்படி இசை ஆர்வம் ஏற்பட்டது?

என் தந்தை, திரு. வர்ஷன் ஒரு இசைக் கலைஞர். சகோதரி அமிர்தவர்ஷிணி பாடகி, புல்லாங்குழல் மற்றும் சாக்ஸபோன் கலைஞர். இருவருமே பாடிக்கொண்டும்,, அல்லது இசை கருவிகளை மீட்டிக் கொண்டும் இருப்பதால், எங்கள் வீட்டில் எப்பொழுதும் இசை ஒலித்துக் கொண்டே இருக்கும். எனக்கும், என் அக்கா அமிர்தவர்ஷிணிக்கும் நல்ல இசையை அடையாளம் காட்டியும், ஊட்டியும் எங்கள் தந்தை வளர்த்திருக்கிறார். தென் இந்திய இசை வட இந்திய இசை மேற்கத்திய இசை, சினிமா பாடல்கள் கர்நாடக சங்கீதம், வாத்தியக் கருவிகளின் இசை என்று பல விஷயங்களையும் அறியப்படுத்தியதால், அவைகளைக் கேட்டுக் கேட்டு பழகிய எனக்கு இசையின் மேல் மிகுந்த ஆர்வம் ஏற்பட்டது.

‘சி.பி.எஸ்.’ (Columbia Broadcasting System) அமைப்பின் சார்பில் நீங்கள் பங்கு கொண்டு உலகையே திரும்பிப் பார்க்க வைக்கும் அளவிற்கு சாதித்ததும் அதற்கு உங்களுக்கு கிடைத்த சன்மானமும் பற்றி சில வரிகள் கூறுங்களேன்?

சிறுவயதிலிருந்தே எங்கள் தந்தை, திரு. வர்ஷன், எங்கள் இருவரிடமும், நீங்கள் சிறப்பாக வாசித்தால், நீங்க தான் வேர்ல்ட் பெஸ்ட் ஆக இருப்பீர்கள் என்று கூறிக் கொண்டே இருப்பார். இந்த வாக்கியம் எனக்கு ஒரு தாரக மந்திரம் போலவே ஆகிவிட்டது.

எனக்கு சுமார் பதிமூன்று வயது இருக்கும் பொழுது, ஒரு சிறப்பான மேடை அமைந்தது. என் தந்தை, பொதுவாக எங்களை எந்த தொலைக்காட்சிக்கும் அல்லது மேடைக்கும் போட்டிக்கு என்று அனுப்பியது இல்லை. ஆனால் எங்கள் வாசிப்பை பல இடங்களுக்கு வீடியோவாக அனுப்பி இருக்கிறார். அப்படி அனுப்பியதில் அமெரிக்காவின் ஒரு டிவி சேனலில் இருந்து என் தந்தைக்கு அழைப்பு வந்தது. “உங்கள் மகனின் வாசிப்பை நாங்கள் கேட்டோம். மிகவும் நன்றாக உள்ளது.

இங்கு மிகப் பெரிய அளவில் ஒரு போட்டி நடக்கப் போகிறது. அந்தப் போட்டியில் 195 நாடுகள் கலந்து கொள்ளப் போகின்றன. அதில் தேர்வான 65 நாடுகளைச் சேர்ந்த கலைஞர்கள், இங்கு சேனலில் நேரில் வந்து வாசிக்கப் போகிறார்கள். மற்றவர்கள் வீடியோவிலேயே எலிமினேட் ஆகி விடுவார்கள். நாங்கள் இந்தியாவிலிருந்து உங்கள் மகன் ஒருவரை தான் தேர்வு செய்திருக்கிறோம். இதில் வெற்றி பெறும் கலைஞருக்கு "The World's Best" என்கிற பட்டம் கிடைக்கும்' என்று கூறினார்கள். அந்தப் போட்டிக்கு அனுப்ப என் தந்தை எண்ணம் கொண்டார். என்னுடைய வீடியோக்களை அவர்களுக்கு அனுப்பிய பொழுது, 65 நாடுகளில் கலந்து கொண்ட கலைஞர்களில், இந்தியாவிலிருந்து

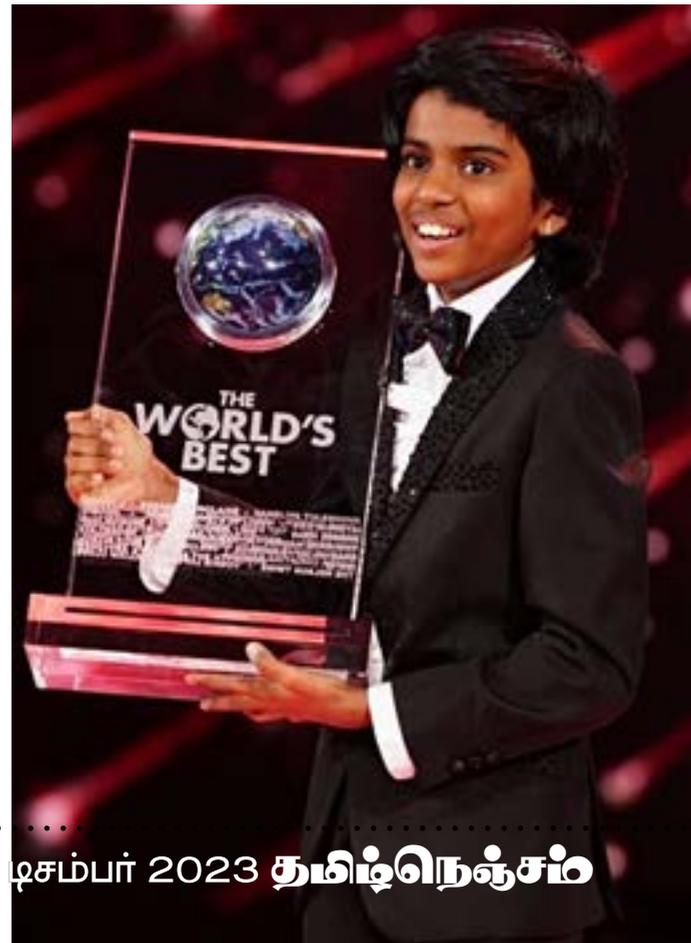
ஒரு கலைஞனாக என்னை மட்டுமே தேர்வு செய்தார்கள் என்பது எவ்வளவு பெரிய விஷயம்.

அமெரிக்காவில் லாஸ் ஏஞ்சல்ஸ் நகரில் நடந்த இந்த போட்டியில் செமி பைனல்ஸ், பைனல்ஸ் என்று தேர்வு செய்யப்பட்ட ஒரு மாத காலம் வரை அங்கேயே தங்கியிருந்தோம். செமி பைனல்ஸ் நடந்த பொழுதுதான், “இந்தப் பட்டத்தை வென்றவருக்கு, ஒரு மில்லியன் அமெரிக்க டாலர்கள் பரிசுத்தொகையாக கிடைக்கும்” என்று கூறினார்கள். பைனலில் தேர்வு பெற்று ‘வேர்ல்ட்ஸ் பெஸ்ட்’ என்கிற டைட்டிலை வென்ற பொழுது எல்லோரும் அவ்வளவு சந்தோஷப்பட்டார்கள். இது ஒரு மில்லியன் டாலருக்காக ஏற்பட்ட சந்தோஷம் அல்ல. என்னுடைய படிப்பை நிறுத்திவிட்டு முழுவதுமாக இசைப்பக்கம் என்னைத் திருப்பியதில், பலருக்கு என் வாழ்க்கையை தந்ததை கெடுத்து விட்டார் என்கிற எண்ணமே வந்தது. இதனால் நான் யாரையும் குறை சொல்கிறேன் என்கிற அர்த்தமில்லை. நான் இந்தியாவிற்கே பெருமை சேர்த்திருக்கிறேன் என்கிற பெரிய விஷயம், எல்லாவற்றையும் கடந்து வரும்படி செய்து விட்டது. இந்த போட்டி, சீசன் 1, சீசன் 2, என்பது போன்று

நடத்தும் போட்டி அல்ல. கூகுளில், வேர்ல்ட்ஸ் பெஸ்ட் என்று தேடிப்பார்த்தால் விடியன் நாதஸ்வரம் என்கிற பெயர் ஒன்று மட்டும் தான் இருக்கும். அதற்கு முன்போ இல்லை அதற்குப் பின்போ அந்த மாதிரி போட்டிகள் நடத்தப் படவில்லை என்பது புரியும். பிறந்த நான்கு மாதங்களில் இருந்தே இசையை நான் ரசித்ததாக பெற்றோர் சொல்லி கேட்டிருக்கிறேன். மியூசிக் மியூசிக் என்று இசையை விரும்பி ஏற்று ஒரு நாளைக்கு பதினாறு மணி நேரம் பிராக்டிஸ் எடுத்து நான் உழைத்ததற்கு எனக்குக் கிடைத்த டைட்டில், ஆண்டவன் கொடுத்த மிகப் பெரிய வரப்பிரசாதம் என்றுதான் சொல்ல முடியும்.

வேர்ல்ட்ஸ் பெஸ்ட் போட்டியின் பைனலில் சாதாரணமாக 160 bpm (beats per minute) வாசித்துவிட்டு, அடுத்து 208 bpm என்று நீங்கள் சொன்ன பொழுது, பார்வையாளர்கள் திகைத்தார்கள். அதை முடித்து விட்டு அடுத்து 325 bpm என்று கூறிவிட்டு, வாசிப்பைத் தொடர்ந்தீர்கள்? பயம் ஏற்படவில்லையா?

பயம் என்பது உண்டாகவில்லை. என்னால் நிச்சயம் முடியும் என்கிற ஒரு தன்னம்பிக்கை

தான் என் உள்ளே இருந்தது. என் தந்தை என்னை அப்படித்தான் வளர்த்திருந்தார். வாசிப்பை முடித்த பிறகு எல்லோரும் ஸ்டேண்டிங் ஒவியேசனில் கைத்தட்டி ஆர்ப்பரித்த பொழுது, எனக்கு உண்டான சந்தோஷமும், சவாலை நிறை வேற்றிய திருப்தியும் ஏற்பட்டது. அந்த தருணத்தில் ஏற்பட்ட ஒரு சந்தோஷத்திற்கும் மன திருப்திக்கும் ஈடு இணையே இல்லை. என்னுடைய அசுர சாதனைக்கு இதை கூட நான் செய்யவில்லை என்றால் என்ன அர்த்தம்?

கண்களைக் கட்டிக் கொண்டு வாசிப்பதும், இரு கைகளாலும் இரண்டு விதமான பாடல் களை ஒரே சமயத்தில் வாசிப்பதும் எப்படி சாத்தியப் படுகிறது?

தி வேர்ல்ட்ஸ் பெஸ்ட் போட்டியின் முதல் நாள் அன்று தான் ஒரே சமயத்தில் இரண்டு கைகளாலும் வெவ்வேறு இசையை வாசித்தால் நன்றாக இருக்குமே என்று தோன்றியது. முதல் நாள் தான் இதற்கு உண்டான பயிற்சியை மேற்கொண்டேன். போட்டி தினத்தன்று நான் அப்படி வாசித்த பொழுது எனக்கு மிகுந்த வரவேற்பு இருந்தது. போட்டி முடிந்த பின்

கிரீன் ரூமிற்குள் அனைவரும் வந்து எனக்கு வாழ்த்து கூறினார்கள். இந்த போட்டியில் 3 அமெரிக்க நடுவர்களும், 50 பல நாட்டைச் சேர்ந்த நடுவர்களும் பங்கு பெற்றிருந்தார்கள். இந்தச் சாதனையை நான் செய்ய, என் முதல் குருவான என் தந்தை திரு. வர்ஷன், எங்களுக்கு பல விதங்களில் உதவியாக இருக்கும் எங்கள் தாய், மற்றும் குருமார்கள் எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக கடவுளின் அனுக்கிரகம் என்று தான் கூறுவேன்.

மலையாள படத்திற்கு இசையமைப்பாள ராக தேர்வானது எப்படி?

வேர்ல்ட்ஸ் பெஸ்ட் டைட்டிலை நான் வென்ற பிறகு, திரு. மோகன்லால் சாரிடம் இருந்து, என் தந்தைக்கு போன் வந்தது. அவர் எனக்கு தன்னுடைய அன்பார்ந்த வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்தார். பிறகு என் தந்தையிடம், தனக்கு ஒரு ப்ராஜெக்ட் இருக்கிறது என்றும், அதை மையர் குட்டிச்சாத்தான் படத்திற்கு கதை எழுதிய திரு.ஜிஜோ புன்னூஸ் என்பவர் தான், அவர் இயக்கப் போகும் பாரோஸ் படத்திற்கும் கதை எழுதி இருக்கிறார் என்றும், அது

இசைஞானியின் ஒரே மாணவர்

விஷயமாக திரு, ஜிஜோ அவர்களே நேரில் வந்து கதையைக் கூறி, டிஸ்கஸ் செய்வார் என்றும் கூறினார். 3 டி யில் உருவாகும் அந்தக் கதையை திரு.ஜிஜோ கூறினார். பதினொரு வயது சிறுமிக்கும், ஒரு பூதத்திற்கும் உண்டான கதையாக இருந்தது. சிறுவர்கள் படமாக இருப்பதால் சிறுவனான நானும் அந்தப் படத்திற்கு இசையமைப்பாளராக அமைவது பொருத்தமாக இருக்கும் என்று என் தந்தை எண்ணினார். அதனால் அந்த ப்ராஜெக்ட்டிற்கு என் தந்தை சம்மதம் தெரிவித்தார். இந்தப் படத்தில் என் அக்காவும் பாடியிருக்கிறார்.

கோவிட் காரணத்தால் தாமதமான இந்தப் படம், இந்த வருடத்தில் வெளியாகும் என்று நினைக்கிறேன். 'ப்ரோஸ்' என்கிற இப்படத்தை மலையாள சூப்பர் ஸ்டார் மோகன்லால் சாரே இயக்கியிருக்கிறார்.

நீங்களும் உங்கள் சகோதரியும் திருக்குறள் சம்பந்தப்பட்ட ஒரு ப்ராஜெக்ட்டு செய்யப் போவதாக அறிந்தோம். அதைப் பற்றி சற்று கூறுங்களேன்?

தெய்வப் புலவர், திருவள்ளுவர், உலகப் பொதுமறையான திருக்குறளை நமக்கு அருளிச்செய்திருக்கிறார். அந்த 1330 திருக்குறளையும் இசை வடிவில் கொடுத்து, அவற்றின் கருத்தையும் சுருக்கமாக சொல்வது போல் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. ஆயிரம் பாடகர்களை அதில் பாட வைக்கவும் ஏற்பாடு செய்து வருகிறோம். தமிழ் உச்சரிப்பு நன்றாக அமைந்து, நன்றாகப் பாடும் திறமையும் கொண்டவர்களாக இருந்தால், இங்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் இ.மெயில் ஐடிக்கு தங்கள் குரலை பதிவு செய்து அனுப்பலாம். நானும் என் அக்காவும் சேர்ந்து செய்யும் இந்த ப்ராஜெக்ட்டை 2023 டிசம்பருக்குள் முடிக்க உத்தேசித்திருக்கிறோம்.

lydian@lydianofficial.com

புகழ் ஏணியில், எட்டாத உயரத்தில் இருக்கும், கடவுளின் குழந்தையான, திரு. விடியன் நாதஸ்வரம் அவர்களுக்கு, அவரின் தெய்வ பக்தி, குரு பக்தி, பணிவு, தன்னடக்கம், பெற்றோரைப் போற்றுதல் போன்ற சிறந்த குணங்களே இந்த உயர்வைத் தந்திருக்கிறது என்றால் மிகையில்லை. அவர் மேலும் பல உயர்ந்த விருதுகளைப் பெற்று, கனவுகளை சிறப்பாக நனவாக்க எல்லோரும் வாழ்த்துவோம்.

மாலதி சந்திரசேகரன்.

உறவனைத் தேடி

நாகேஸ்வரன் சுமத்

செம்மொழித் தமிழ் கலாமன்றம் நிளாவெளி

சூண்டி மாநகரில் இவ்வாண்டு குளிர்காலம் கடுமையாக இருந்தது. பனிப்பொழிவும் சற்று அதிகமாகவே இருந்தது. மூடுபனிக்குள் மூடியது போல் இருந்தது அந்த நகரம். மேகங்கள் எல்லாம் துண்டுதுண்டுகளாகி பூமியில் விழுந்து விட்டது போல் ஆங்காங்கே வீதிகளிலும் கட்டடங்களிலும் மரங்களிலும் வெண்பனிச் சிதறல்கள். அந்த நகரமே வெண்மையாக காட்சியளித்தது.

குளிர்காலத்தின் விடியல்கள் தாமதமாகி விடுவது போலவே அன்றும் காலை பத்து மணிக்கு மேல்தான் சூரியன் மெல்ல எட்டிப்பார்த்தான். சுட்டெரிக்காத மிக மென்மையான சூரிய வெளிச்சம் பரவத் தொடங்கியிருந்தது. சூழல் எப்படி இருந்தாலும் அதற்கேற்ப மனிதர்கள் வாழப் பழகிக்கொள்கிறார்கள். சஞ்ஜயன் அந்தக் குளிரிலும் அவசர அவசரமாக அலுவலகத்திற்கு தயாராகிக் கொண்டிருந்தான்.

அவனது அலுவலகக் கட்டடம் ஐந்து மாடிகளைக் கொண்டிருந்தது. ஐந்தாவது மாடியில்தான் அவன் பணிபுரியும் அறை இருந்தது. இந்த அறைக்குள் தினமும் எட்டு மணிநேர சிறைவாசம். கணனியை வெறித்துப் பார்த்து கண்கள் பூத்துப் போகும். இவையெல்லாம் அவனுக்கு வழக்கமாக இருந்தாலும், எப்போதாவது ஜன்னல்வழியே தெரியும் வெளியுலகத்தைப் பார்க்கும்போது அது அவ்வளவு சுதந்திரமானது என்று பலத்த பெருமூச்சோடு எண்ணத் தோன்றும் அவனுக்கு.

நினைவு தெரிந்த நாள்முதல் அவன் தாயின்

அரவணைப்பில் மட்டுமே வளர்ந்தவன். அவனது அப்பாவைப் பற்றி அம்மா எதுவுமே கூறியதில்லை. அவன் பிறந்த சில நாட்களிலேயே அவர்களுக்குள் பிரிவு ஏற்பட்டு தந்தை தனியே சென்றுவிட்டார் என்ற அளவில் மட்டுமே அவனுக்குத் தெரியும். எப்போது தந்தையைப் பற்றிக் கேட்டாலும் தாயின் முகம் இறுக்கமாகிவிடும்.

“அவரைப் பற்றி மட்டும் என்னிடம் கேட்காதே. எந்தக் குறையும் இல்லாமல் உன்னை நான் வளர்த்து விட்டேன். பிரிந்துவிட்ட பிறகு எனக்கும் அவருக்கும் எந்தத் தொடர்பும் இல்லை. இந்த விடயத்தை அப்படியே விட்டுவிடு” என்பான்.

அப்பாவின் நினைவுகள் எதுவும் அவனுக்கு இல்லை. அவருடைய ஒரு புகைப் படம் மட்டுமே வீட்டில் ஒரு பழைய பெட்டிக்குள் இருந்தது. அதில்தான் அவரைப் பார்த்திருக்கிறான். தந்தையின் முகம் அவனது மனதில் பதிந்திருந்தது. தந்தையிடமிருந்து வாழ்க்கைப்படி வருகிறதா என்பதைக்கூட தாயார் சொல்வதில்லை. தொடர்புகளே இல்லாது போயிருந்த நிலையில் தந்தைதையை எப்போதாவது சந்திக்க வேண்டும் என்ற அவனது நிறைவேறாத ஆசை மட்டுமே அவனுள் குடிகொண்டிருந்தது.

அவன் பல்கலைக்கழகத்தில் படித்த காலத்தில் அவனது நண்பன் ரதன், தனது தந்தை இருமுறை விவாகரத்து செய்து கொண்டதாக கூறியதை கேட்டிருக்கிறான். ரதனின் தந்தை தற்போது தனிமையில் முன்னாள்

மனைவிகளுக்கு வாழ்க்கைப்படிசைகளை வழங்குவதற்காகவே உழைத்துக் கொண்டிருந்தார். இவை எல்லாம் இப்போது வழமை என்றாலும் அவன்மட்டும் இவற்றிலிருந்து கொஞ்சம் மாறுபட்ட எண்ணங்களைக் கொண்டிருந்தான்.

தற்போது மேற்கத்தேயப் பண்பாடு நாடு முழுவதும் பரவிவிட்ட நிலையில் சற்றே மாறுபட்ட மனோபாவம் அவன்மனதில் இருந்தது. ஊர்ப்புறங்களில் இருக்கும் குடும்ப அமைப்பு அவனுக்கு பிடித்திருந்தது. ஒரே துணையுடன் வாழ்க்கை முழுவதையும் வாழ்ந்துவிட வேண்டும் என்ற வைராக்கியத்துடன் அவன் இருந்தான்.

இந்த சூழ்நிலையில் ஒருநாள் வேலை நிமித்தம் கொழும்பிற்குச் சென்று திரும்பி வரும் வழியில் புகையிரதத்தில் அவனது பல்கலைக்கழகத் தோழி நீராஜாவை ஒருமுறை சந்தித்தான்.

“ஆஆ... நீராஜா எப்பிடி இருக்கே? நீ எங்க இங்க?”

“நான் நல்லா இருக்கன் சஞ்சு நீ எப்படி இருக்க?”

நீண்ட நாட்களுக்குப் பிறகு சந்தித்த நண்பர்கள் இருவரும் பல்கலைக்கழகத்தில் படித்த காலத்தைப் பற்றி உற்சாகமாக கலந்துரையாடினர்.

பல்கலைக்கழக தோழர்கள் மத்தியில் கனவுக் கன்னியாக இருந்தவள் நீராஜா. இவனுக்கும் அவளைப் பிடிக்கும் என்றாலும் காதல் என்றெல்லாம் போனதில்லை. அவர்களது முதுநிலை மாணவரான பிறேமை அவள் காதலித்திருந்தாள். இருவரும் திருமணமும் செய்து கொண்டனர்.

“நீராஜா உன்கணவன் பிறேம் இப்ப எப்படி இருக்கான்? என்ன செய்யிறான்?”

“சஞ்சு. பிறேமுக்கும் எனக்கும் ஒத்துவரல்ல. நிறைய கருத்து வேறுபாடுகள். இரண்டே

ஆண்டில் பிரிந்து விட்டோம்”

எப்படியும் அவள் இனி ஒருநிரந்தரமான துணையை தேடிக் கொண்டிருப்பாள் என்கின்ற நம்பிக்கையில் அவளிடம் கொஞ்சம் நெருக்கமாக பேசத் தொடங்கினாள்.

“வாழ்க்கை முழுவதும் ஒரே துணையுடன் வாழ்வதைப் பற்றி என்ன நினைக்கின்றாய் நீராஜா?”

நீராஜாவின் புருவங்கள் ஆச்சரியத்தால் விரிந்தன.

“எந்தவொரு சூழ்நிலையிலும் தனிமனித உரிமை மற்றும் சுதந்திரம் இவைகளுக்கு மதிப்பளிக்கும் இருவரிடையே மட்டும் தான் இது சாத்தியம். இல்லென்னா ஒருத்தர ஒருத்தர் சகிச்சுற்று வாழ வேண்டியிருக்கும். அந்த வாழ்க்கை நரகமாக இருக்கும் அப்படி ஒரு விடயம் நடைமுறையில் சாத்தியமே இல்லைன்னு நினைக்கிறேன்”

“நீராஜா என்னைப்பொறுத்தவரை வீடுன்னா வெறும் கட்டடமல்ல. மனிதர்கள் சேர்ந்து வாழும் இடம். குடும்பமென்பது கணவனும் மனைவியும் இணைந்து குழந்தைகளை பெற்று வளர்த்து அவர்களை ஆளாக்கி வாழ்வில் நிறைவு அடைவது. அப்படி ஒருவாழ்க்கையை வாழனும் என்று நினைக்கிறேன். அப்படிப்பட்ட ஒருதுணையைத்தான் தேடிக் கொண்டிருக்கன்” என்றான்.

சற்றுநேரம் அவனையே வினோதமாக பார்த்த அவள் “ஏய்! உன்னமாதிரி ஆட்களமாத் முடியாது. உன்ன மாதிரியே வினோதமான தோழி ஒருத்தி என் அலுவலகத்தில் வேலை பார்க்கிறா. அவ பெயர் வைஷாலி. சரியான பத்தாம்பசலி. ஒருநாள் அவளை நான் உனக்கு அறிமுகம் செய்து வைக்கிறேன். ஒருவேளை நீங்க ரெண்டுபேரும் சந்திச்சு ஒருத்தருக்கு ஒருத்தர் பிடிச்சிருந்தா திருமணம் செய்து கொள்ளலாம்” என்றாள்.

சில வாரங்களுக்குப் பிறகு ஒருநாள் இரவு உறங்கப் போகும் முன் சஞ்சயனின்

தொலைபேசி சிணுங்கியது. நீரஜாவிடமிருந்து அழைப்பு.

“வணக்கம் சஞ்சு உனது வாழ்க்கைத் துணையைச் சந்திக்கும் நாள் வந்துவிட்டது நண்பனே! நாளை தயாராக இரு வைஷாலியை சந்திப்பதற்கு பொது மருத்துவமனைக்கு வந்துவிடு”

“என்ன? மருத்துவமனைக்கா? என்ன சொல்ற நீரஜா?”

“ஓம் சஞ்சு. வைஷாலியின் அப்பாவிற்கு உடல்நிலை சரியில்லை. மருத்துவமனையில் சேர்த்திருக்கு. வைஷாலிக்கு அம்மா இல்ல. தாயார் இறந்து விட்ட நிலையில் அவதான் தன் தந்தையைப் பார்த்துக் கொள்கின்றாள்”

சஞ்சு ஆச்சரியத்தில் உறைந்து போனான். இப்படி ஒரு துணைக்காகத்தானே அவன் காத்திருந்தான். தனக்குப் பொருத்தமான, வாழ்க்கை முழுவதற்குமான ஒரு துணையை சந்திக்க நேரும் நாள் வந்துவிட்டதா?

எப்படியும் அவளுக்கு தன்னைப் பிடிக்க வேண்டும். தன்னை நிராகரித்து விடக்கூடாது. என்கின்ற ஆதங்கம் அவனுக்குள் அதிகமானது. புத்தம்புது உடையில் பளிச்சென்று தெரிந்தவன் முடிந்தவரை தன்னை அலங்காரப்படுத்திக் கொண்டு புறப்பட்டான்.

மருத்துவமனையில் வைஷாலியின் தந்தை அனுமதிக்கப்பட்டிருந்த அறைக்குள் இருவரும் ஆர்வத்துடன் நுழைந்தனர். சஞ்சயனின் இதயத்துடிப்பு அதிகமானது. அறைக்குள் நுழைந்ததும் அவனது கண்களில் முதலில் பட்டது. கட்டிலில் உறங்கிக் கொண்டிருந்த வைஷாலியின் தந்தை. அவரது முகத்தைப் பார்த்ததும் அவனுக்குள் அதிர்ச்சியோடு ஆச்சரியமும் சொல்லொணா உணர்வுகளும் ஏற்பட்டன. அது அவன் தன் வீட்டில் புகைப்படத்தில் மட்டுமே பார்த்திருந்த அவனது தந்தையின் திருமுகம்.

பெருங்காட்டு நேசக்கார்

முகிலெழுதும் வண்ணத்தூரிகையாய்
புறமுதுகில் சரிந்துவிழும்
தலையை துவட்டிடாத
அவளது ஈர நெடுங்கூந்தல்

பெருங்காட்டில் கட்டுக்கடங்காமல்
வழிந்தோடும் அருவியாய்
எனக்குள்ளேயும் சொல்லருவிகள்
ஓடுவதை உணர்கிறேன் ..

அவளின் மெல்லிய விரல்களை பற்றிட
துளிர்விடும் இளங்குருத்தைத் தொடுவுணர்வு ..

புதிதாய் சொல்லெடுத்து பேசமுனைகையில்
அவளின் மௌனப்பிதற்றல்களில்
சரிந்து விழுகின்றன எனது சொல்லடுக்குகள் ..

காற்றின் வேகத்தில் நிலைக்கொள்ளாமல்
திசைகளற்று மூச்சடைத்து
கீழே கவிழ்ந்துவிழும் இலையென
என்கண்ணிமைகள் எனது கன்னத்தை
நோக்கி சரிந்தன ...

அவளின் சிறுகோபத்தை தீர்க்க
சமாதானமாய்
ஒரு வார்த்தை சொல்வதுண்டு
அது Sorry யோ அல்லது I LOVE U வோ
எதுவானாலும் அவளின்
கோபம் தணிந்துவிடும்
ஏனென்றால் என் வாழ்க்கையின்
முடிவிலியின் பெருங்காட்டு
நேசக்காரி அவள் ...!

ச. இராஜ்குமார்
திருப்பத்தூர் மாவட்டம்

பூமாக்கீழன் -19

ரிஸ்வான்
தேநீர் நேரக்கதை

ய சோதா எதிர்பார்ப்பு தண்ணியில விழுந்த கொள்ளிக்கட்டை போல புஸ்ஸுன்னு நைஞ்சு போய்டுச்சு. இருந்தாலும் கெழவி திரும்பி வரும் வரை யசோதாவுக்கு நிலை கொள்ளல மனசு.. உப்பு செட்டி பொஞ்சாதி கெழவியை சும்மா விட்டு இருக்காது.. கெழவி வரும்போது திங்கற பலகாரம் ஏதாச்சும் கொண்டு வந்திருக்கும் பல எதிர்பார்ப்புகள் இருந்துச்சி யசோதாவுக்கு..

சாயங்காலத்துல இருந்து வானம் மொத்தமா இருட்டிகிட்டு கெடந்துச்சு நீர் சுருக்கு எடுத்தவன் போல அங்கொன்னும் இங்கொன்னுமா பூமி மேல மொரட்டு தூத்த போட்டுச்சு..

பூமா கெழவி கொஞ்சம் நனைஞ்சி ஈரமாத்தான் குடிசைக்கு வந்துச்சு. ராத்திரி ஆயிடுச்சி...

யசோதா வெளியே வந்துச்சி.. கெழவி உப்பு செட்டி வீட்டுல இருந்து முந்தானையில முடிஞ்சி மூசுண்டை ஏதாச்சும் கொன்னாரும்னு இருந்த எதிர்பார்ப்பு ஏமாத்தமாயிடுச்சி யசோதாவுக்கு..

- ரிஸ்வான்

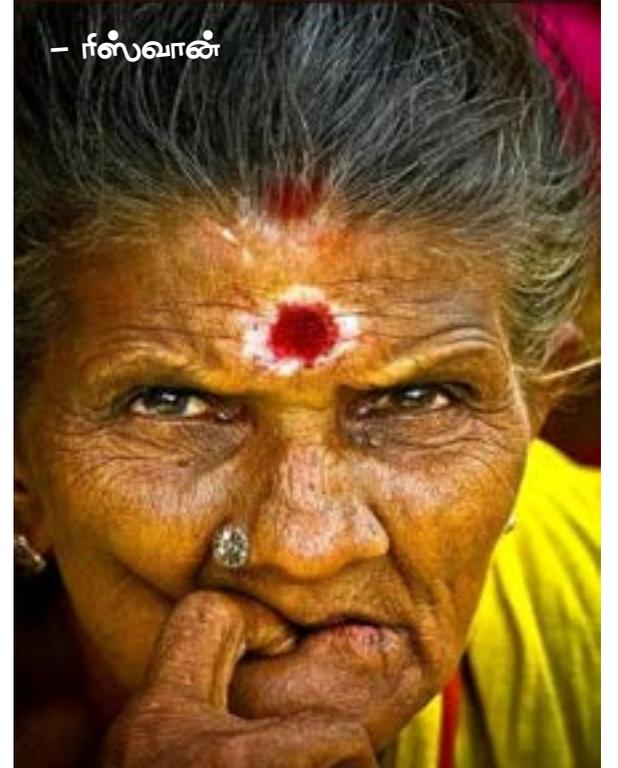

அயிரப்பொடி புளி கொழம்பு வச்சேன் தரட்டா கஞ்சிக்கு.. கொஞ்சம் சுடு சோறும் தரட்டுமா..

சோத்தை போட்டு எதுக்கால உக்காந்து கதை பேசிக்கிட்டே உப்பு செட்டி வீட்டுல என்ன நடந்ததுன்னு தெரிஞ்சிக்க வாய புடுங்குதுன்னு ஆத்தாவுக்கு தெரியும்..

உன் தலையில் ஊத்திக்கோ.. ஏன் டி நாயே உப்பு செட்டி வந்தப்ப உன் மனசல அரிப்பு எடுத்துச்சு தானே.. கெழவிக்கு தெரியும் டி கெழவிய பிச்சி போட்டு மேஞ்சிட்டு போயிடுவான்னு தானே எதிர்பார்த்த சிறுக்கி நாயே.. உன் மூஞ்சில கொள்ளி கட்டை எரியிறதை பார்த்தேன்ட.. நாதாரி போடி உள்ளே.. கெழவி அப்படி ஒன்னும் சொத்தை இல்லை..கெழவி யசோதா வை வைஞ்சிட்டு குடிசைக் குள்ளாற போயிடுச்சி.. கோவத்தோட

தே..என் மேல இருக்குறக் கோவத்த

- ரிஸ்வான்
பூமாக்கீழன் எலும் ரொக்கரிச்சி
தொடர் நாவல்

சோத்து மேலக் காட்டாதே.. நீயீ விஷேஷக் காரவுங்க ஊட்டுல கை நனைக்க மாட்டேன்னு தெரியும் வீம்பு பண்ணாம தின்னு..நானும் இன்னும் ஒன்னும் திங்கல ஒன்னால.. பசி கொடலை புடுங்கி தின்னுது..

ஏண்டியம்மா.. இம்புட்டு பாசம் கண்மாயி கரைய ஓடைசிக்கிட்டு பாயுது...

தே.. கெழவி உன்ன விட்டா எனக்கு யாரு இருக்கா.. வாயிக்கு ருசியா அயிர மீனு கொழம்பு வச்சிருக்கேன் உன்னை விட்டு திங்க மனச இல்லை..இரு என் சோத்தையும் கொண்டுட்டு வாறேன்.. எம்புட்டு நாளாச்சு நாம வாசல்ல ஒன்னா ஒக்காந்து சோறு தின்னு..

பூமாக்கிழவிக்கு மனச மேலே சட்டுன்னு குத்தாலத்து அருவி தண்ணீர் உழுந்தாப் போல குளுந்து போச்சு..அதுக்கு தான் பூமாக்கிழவிய சோதா என்ன சிலுப்பு சிலுப்பி கிட்டாலும் பெரிசா எடுத்துக்கறது இல்ல..

வாசல்ல இரண்டு பேரும் உக்காந்து பேசிக்கிட்டே பசியாறினாங்க.. ஆத்தாவும் மவளும் போல. தே.. கிழவி உங்க ஆத்தா ஒனக்கு மனுசனுங்க கிட்ட சந்தோசமா உறவா பழக சொல்லித்தரலியா....எப்ப பாத்தாலும் மூஞ்சை நெருப்பு சட்டியாட்டம் கடு கடுன்னு வச்சிருக்க..

கேளுடி நல்லாக் கேளு.. புலி பல்லு இளிச்சு துன்னா.. பூனை தோள் மேல கை போட்டு ஏன்டா மச்சான் னு கேக்குமாம்..

போடி போக்கத்தவளே கொஞ்சம் இடம் கொடுத்தா உச்சி முடியை மேஞ்சிடுவியே..

கிழவி தின்னுட்டு சுருக்குப் பையை திறந்து வெத்தலைப்பாக்கு பாலக்காட்டுப் புகையிலை சகிதமா எடுத்து வாய்க்குள்ளாராப் போட்டு கொதப்ப ஆரம்பிச்சிது... பாம்பு போல நுனி நாக்கை நீட்டி சுண்ணாம்பை தடவிட்டு எழுந்து குடிசைக்குள்ள போயிடுச்சி..

சாமி இந்த கெழவியை எதை வச்சி படைச்ச...

பூமாக்கிழவன் -20

ரிஸ்வான்
தேநீர் நேரக்கதை

காலங் காத்தால.. பூமாக்கிழவி வழக்கம் போல அம்பிகா நாயுடு பம்பு தொட்டிக்கு போய் நல்லா முங்கி குளிச்சிட்டு வந்துச்சி..

கூனிப்பாளையத்து நாயுடு டிராக்டரில் வந்து காத்துகிட்டு இருந்தாரு...

வா நாயுடு எப்ப வந்தே உன் ஊட்டு உசருங்க நல்லா இருக்கா..

நல்லாயிருக்குதுங்க ஆத்தா.. சாமி கை பட்ட பொறவு எதுவும் வந்து ஒன்னு செய்யாது ஆத்தா.. நீதான் ரெண்டு மூணு நாளைக்கு பொறவு ஊட்டுக்கு வந்து பாக்குறேன்னு சொன்னே.. கூட்டிப் போவலாமுன்னு நானே வந்தேன்.

ஒனக்கு ஊர் ஜோலி சாஸ்தி சொக்கன் அனுப்பி இருக்கலாம் இல்ல..

அது மரியாதை இல்ல ஆத்தா..

இருடாப் பயலே...

பூமாக்கிழவி குடிசைக்குள்ளராப் போய் கையில் இருந்த வஸ்துக்களை வச்சிட்டு வந்துச்சி...

யலா.. யசோதா.. யசோதா.. உனக்கு இன்னும் பொழுது விடியலையாட பொம்பள...

ம்ம்.. சொல்லு காதுல விழுது.. கொழைநதைக்கு பால் கொடுக்கிறேன்..

நான் கூனிப்பாளையம் நாயுடு வீட்டுக்குப் போறேன் திரும்ப நாழியாவும்.. உச்சிக்குப் பொறவுதான் வருவேன்...

மகராசியாப் போயிட்டு வா.. ஊரு உலகம் அங்கிட்டு இங்கிட்டு நவுந்துடாம பத்திரமா ஆணி அடிச்சி கட்டி வைக்கிறேன்.. காலையில யசோதாவுக்கு பத்திகிட்டு எரிஞ்சுது.. ஏன்னு தெரியல.. மனுசாளுங்க புத்தி எப்பவும் ஒரு நெலையில நிக்கிறது இல்லை.. அதோட நீரோட்டத்தை யாராலும் கணக்கு போட்டு பாக்க முடியறதும் இல்லை. சில நேரம் நம்மளே நாம ஏன் இப்படி இருக்கோம்முன்னு கேட்டுக் கிடத்தோணும்.

பூமாக்கிழவி டிராக்டர் ல ஏறி போயிடுச்சு...

வண்டி கர்லபாக்கம் வழியாப்போச்சு.. பூமாக்கிழவிக்கு கர்லப்பாக்கத்தார் ஞாபகம் வந்துச்சு.. ரொம்ப நாளாச்சு பாத்து.. நல்ல மனுஷன் போய் பாக்கணும்.. மனசுக்குள்ள எழுதி ஓட்டவச்சிக் கிடுச்சி.

பூமாக்கிழவியை பார்த்ததும் படுத்து கிட்டு இருந்த ரெங்கநாயகி எந்திரிச்சிது..

வா ஆத்தா....

நல்லா இருக்கியா தாயீ.. ன்னு காலை தொட்டு கும்பிடுச்சு..

ஆத்தா விலகி கிடுச்சி...

வேண்டாம் தாயீ அம்புட்டு ஓசந்த உசரு இல்ல நானு..

நல்லா இருக்கேன் ஆத்தா.. சாமி.. போல அன்னிக்கு நீ உசரு போராட்டம் நடத்து லைன்னா நானும் குழந்தையும் இந்நேரம் சுடுகாட்டு மண்ணா ஆயிருப்போம் தாயீ.. உன்னை கடவுள் தான் அன்னிக்கு இங்கே அனுப்பி வச்சது..

அன்னிக்கு என்ன நடந்துச்சி எது நடந்துச் சின்னு பதட்டத்துல எதுவும் விளங்கல தாயீ..

ஓடம்பு எப்படி இருக்கு.. உன்னோட பொறப்பு வாசல் ல வலி யெல்லாம் எப்படி இருக்கு... தூய்மை தீட்டு நெறையப் போவுதா இன்னும்..

இல்லை ஆத்தா குறைஞ்சிடிச்சி.. வலியும் குறைஞ்சி இருக்கு..

ரெங்கம் இப்படி காலை நீட்டி விரிச்சிகிட்டு ஒக்காராதே.. வெளிக்காத்து கற்பப்பையில போய் தங்கிடும்.. லேசல கர்ப்பப்பை சுருங்காது சிரமமாயிடும்.. வயிறு உப்புச மாகிடும் எப்பவும் கர்ப்பமாக இருக்காப்போல தெரியும் அடிவாயித்துல இறுக்கி துணி கட்டி இருக்கியா..

கட்டி இருக்கேன் ஆத்தா..

சின்னப்பொண்ணு என்னசெய்யிறா..

இந்தா ஆத்தா.. வாங்கிக்கோ... உன்னோட பேத்தி..

கெழவி கண்ணுல ஈரம் தட்டுச்சு..

ஏலா.. கத்திரிப் பிஞ்சி.. எமன் வாயில இருந்து பிடுங்கி பூமியில நாத்து போல நாட்டு வச்சிருக்கேன்.. நீ நூறு வருஷம் பூமியை ஆளுவ குட்டி

நாயுடு.. கொயவன் கிட்ட புது சட்டியும், வாணியன்கிட்ட இப்ப ஆட்டுன புது நல்லெண்ணெயும் விலை கேக்காம நெறைய துட்டு குடுத்து வாங்கிக்கோ.. கறிவேப்பிலை காரி கிட்ட பச்சை பசேல்ன்னு கறிவேப்பிலை கொத்தா வாங்கிட்டு சுருக்கா வா.. உச்சில வெயில் வற்றதுக்கு முன்னாடி கறிவேப்பிலை சோறு குடுக்கணும்..

தோட்டத்துக்கு போயீ.. மண் அடுப்பை பத்த வச்சி சுடுதண்ணீர் போட்டுச்சு.. தண்ணீரை கலந்து வெது வெதுப்பாக்கி.. லேசா மஞ்சளை அரைச்சு கலந்தது.. வேப்ப இலையை உருவி போட்டு.. ஊற வச்சிட்டு ரெண்டு காலையும் நீட்டி உக்காந்து கால்களுக்கு நடுவே குழந்தையை குப்புற படுக்கவச்சி குழந்தையோட கை கால்கள் உடலை அழுத்தி நீவி விட்டு வெது வெதுப்பான நீரை ஊற்றி குளிப்பாட்டுச்சு.

நாயுடு கிட்ட சொன்ன பொருள்கள்

சுருக்கா ஊடு வந்து சேந்துச்சு..

கிழவி சட்டியை கழுவி அடுப்பில் வச்சி நெருப்பு சட்டியாட்டம் சூடேத்தி நல்லெண்ணெய் ஊத்தி கொதிக்க விட்டுச்சு நாலு கடுகு சீரகம் வெந்தயம் போட்டு பொரிய விட்டு கருவேப்பிலை கொத்தை உருவி போட்டு பொறிச்சி எடுத்தது.. எண்ணையை வடிகட்டி கறிவேப்பிலையை இடிச்சு பொடியாக்கி வெஞ்சன்னத்துல கலந்து சட்டியில் இருந்த கொதிக்கிற எண்ணையை கொஞ்சம் விட்டு ஆறவிட்டு பிசைந்து.. ரெங்கத்துக்கு சுட சுட ஊட்டி விட்டது..

ரெங்கநாயகி கண்ணுல கண்ணீர் வழிஞ்சிது...

கூனிப்பாளையத்தாரு பூமாக்கிழவி கைகளை பிடிச்சி கண்களில் ஒத்தி கிட்டாரு..

நீ சாமி ஆத்தா... ஒரு கிழமைக்கு முன்னாடி நீ யாருன்னு க்கூட தெரியாது.. இன்னிக்கு நீ எங்கள் பெத்த தாய் ஆயிட்டே ஆத்தா..

கடவுள் புண்ணியத்துல எல்லாம் சீராகி வருது நான் கிளம்பறேன் நாயுடு..

ஆத்தா எங்க மனசு சந்தோசத்துக்காவது ஒரு வாய் சோறு தின்னுட்டு போ ஆத்தா....

இந்த பூமாக்கிழவி யாரு வீட்டு சோறும் திங்காது. வக்கணையா.. வாய்க்கு ருசியா என் வயித்துக்கு உப்பு ஓரப்போடு சோறு போட்டு ரொம்ப காலமாயிட்டு... அப்படி இருந்தும் ஆத்தாவுக்கு உக்கிரம் குறையில நெருப்பு கணக்கா நாக்கும்... புத்தியும் பத்தி எறிஞ்சி கிட்டே இருக்கு... சோலியாப் போவுற விஷேச ஊட்டுல கையையும் வயித்தையும்.. நனைக்கிற தில்லை.. சோத்துக்கு மாரடிக்க எல்லாத்தையும் செஞ்சாத ஆத்தா மனசு குத்திக்காட்டும் எல்லாமே மனசுதானே காரணம் நாயுடு..

ஆத்தா யாருடைய வாக்கையும் ஏக்கா துன்னு கூனிப்பாளையத்தாருக்கு தெரியும் பிடிவாதம் பிடிக்கிறவங்க கிட்ட பிடிவாதம் பண்ணா ஒன்னுதுக்கும் ஓதவாது.. உறவும்

நிலக்காதுன்னு சொல்லுவாங்க..

ஆத்தா ஒரு கோரிக்கைய உன் பாதத்துல வைக்கேன் தாயீ.. உனக்கு என் கிட்டே இருந்து எதாவது கேக்கணும்... இல்லை எடுத்துக்கணும்னா எப்பவேணாலும்

என்னைய கேக்காமலே எடுத்துக்க தாயீ அப்பதான் என் மனசு குளிரும்..

சரி ஆத்தா போவலாமா..

ஆத்தா டிராக்டர் ல ஏறி உக்காந்து கிளம்பிடுச்சு.. ரொம்ப நாளைக்கு அப்புறம் மனசுல சில்லுன்னு காத்து வீசச்சு.. பூமாக்கிழவிக்கு ஏன்னு தெரியல..

ஒருவேளை ரங்கநாயகி பேத்தியை புடி ஆத்தான்னு சொன்னதால இருக்குமோ.. அகங்கார ஆத்திரக் காரி உள்ள இன்னொரு பூமாக்கிழவி ஒளிஞ்சிக்கிட்டு இருக்கும் போல..

ரோடு ரெண்டு பக்கமும் பச்சை பசே லுன்னு வயக்காடு.. ஏரி நீர் பாய்ச்சல் கட்டுற கால்வாயில தண்ணீர் சுழிச்சிக் கிட்டு

ஓடுச்சு.. வேர்கள் நனைஞ்சி பச்சைப் பயிர்களோட உயிர்வாசம் காத்துல சில்லுன்னு வந்து மனசுக்குள்ள நிறைஞ்சிது எல்லாம் நம்ம கழனி காடுத்தான்

ஆத்தா..

நீ எம்புட்டு பெரிய ஆளுடா மவனே... உன் ஊட்டு வாசல்ல எத்தனை பேரு இருப்புவ துண்டு கட்டிகிட்டு நிக்கானுவ... கூனிப் பாளையத்துக்கே சொந்தக்காரன் நீ. ஊர் பஞ்சாயத்து தலைவரு ராஜாங்கத்துக் காரன் வேற, எல்லாம் அயிசுவரியத்தையும் சாமி உனக்கு கொடுத்து இருந்தும் துட்டுத் திமிரு இல்லாம மக்கா மனுஷால மதிக்கிறியே சாமி.. ஒன்னைப் போல மனுஷங்களை சாமி எப்பவாச்சும் தான் பூமிக்கு அனுப்பும்.

ஐயோ ஆத்தா அப்படியெல்லாம் சொல்லாதே உன்னைப் போல ஊருக்காக

உசுருவிடற சாமி இல்லை நானு.. நீ நடந்து போகும் போது உன்னோட காலில் இருந்து உதிர்ந்து உழுவுற தூசி மண்ணு நானு..

எல்லாம் கொடுப்பினையும் ஆத்தா அப்பன் செஞ்ச புண்ணியம்..

சாமி கொடுத்தது ஆத்தா..

சாமி ஒருசிலப் பேருக்கு அள்ளி கொடுக்குது பலபேருக்கு கிள்ளிக் கொடுக்குது.. சில பேரு கிட்ட இருந்து இருக்கறதை புடுங்கி கிடுது. இதுதான் சாமியோட வஞ்சனை புத்திடா மவனே.. உன்னை சொல்லல பொதுவா ஒலக நீதியை சொன்னேன்..

பின் கத்தரி வெயிலு... மூஞ்சி தீஞ்சி போவது... ஊரு சுத்தி மாம்பழம் தோட்டம். கொத்து கொத்தா செங்கனிங்க தொங்கி கிட்டு இருந்துச்சி கூனிப் பாளையத்து மாம்பழம்ணா அம்புட்டு ருசி. ஊரு உலகத்துக்கே தெரியும்.

இந்த முறைநல்ல மாம்பழம் வெள்ளாமை கோடை மழைக்கு காத்து கெடக்கு பூமி... மழை இல்லன்னா அம்புட்டு மாம்பழமும் இனிப்பு இல்லாம சல்லுன்னு சக்கையாட்டும் சுவை இல்லாம போயிறும்.

வாஸ்தவமான பேச்சு ஆத்தா.. நீ பூமி யோட ரகசியம் தெரிஞ்ச சாமி ஆத்தா.. சாமிக்குதான் தெரியும் பூமியில எதுக்கு எப்ப என்ன தேவையின்னு..

நாயுடு.. ஒங்கிட்ட ஒன்னு கேக்கணும்..

கேளு ஆத்தா.. நீ உரிமையோடு கேக்க மாட்டியான்னு எதிர்பாக்குறேன் ஆத்தா..

இப்பதான் மனசுல சட்டுன்னு தோணிச்சி.. சரியா தப்பான்னு கிழவிக்கு தெளிவா ஏதும் தோணல.. சாமியேன் இப்படி ஒரு எண்ணத்தை இப்போ என் மனசுல போட்டுதுன்னும் தெரியல. நீ சொத்து பத்து காரன்.. பஞ்சாயத்து தலைவரு.. உன்னால முடியும்னாபாரு.. ஆத்தாகேட்டுப்புட்டேனே ன்னு பொய் வாக்கு கொடுக்காதே.. ஆத்தா

வம்புல மாட்டி விட்டுருச்சுன்னும் வருத்தப் படாதே. எதுவான்னாலும் நேருக்கு முகத்தை பார்த்து பேசிடு..

கேளு ஆத்தா.. என்கிட்ட ஏன் இவ்வளவு தயக்கம்.. சாமியே வந்து வரம் கேக்குறாப் போல.. நெனைச்சு செய்யிறேன் கேளு தாயீ..

ஆத்தா மனசுல ஏதோ சொல்லிச்சு மனசுல பட்டதை சொல்லுதேன்..

உன்னைப் போல துட்டுக் காரணங்களுக்கு எப்பவும் துட்டு விசயத்துல கதவை தொறக்க மனசு வராது அதனாலதான் லெட்சுமி பாதுகாப்பா இருக்க உங்க ஊடுகளை தானாத் தேடி வர்றா..

கூனிப் பாளையாத்தாரு.. சிரிச்சாரு

சொல்லு ஆத்தா...

கிராமத்து புள்ளைங்க படிக்க மழையிலும் கொளுத்தற வெயில்லயும் தின்னனூருக்கு மூனு மையில் கல்லு தாண்டிப் போவதுங்க.. நத்தமேட்டு ஏரியில மழை தண்ணீர் ரொம்பிடுச் சுன்னா கரையை சுத்தி கிட்டு போவனும்.. இன்னும் ஒருகல் தூரம் சாஸ்தி.. சின்ன புள்ளைங்க ஒரு நாளைக்கு ஆறு கல்லு தூரம் நடந்து போய் நடந்து வர சிரமம்.. படுதுங்க ஒன்னப்போல பெரிய துட்டு காரணங்க ஒன்னா சேர்ந்து ஊருல சின்னப் பசங்களுக்கு தோதா சின்ன பள்ளியோடம் ஒன்னு கட்டித் தரலாமில்ல..

கூனிப்பாளையத்தாரு சட்டுன்னு டிராக் டரை ஓரமா நிறுத்தினாரு..

ஏன்டா அப்பனே.. ஆத்தா உனக்கு சாமி கொடுத்த சொத்துக்கு செலவு வைக்கேன்னு

கோவமாயிட்டியா... கீழால இறங்கிகிடவா...

இல்ல ஆத்தா... தலைமுறை தலைமுறையா இந்த கிராமத்துல வாழற எங்க யாருக்கும் இந்த நல்ல புத்தி வரல பார்த்தியா.. நத்தம் மேடு பாக்கத்துலயும் எங்களுக்கு நஞ்சை புஞ்சை

இருக்கு ஆத்தா.. அடுத்த வாரம் பாக்கம் கிராம முனிஸிப (கிராம அதிகாரி) பார்த்து ஸ்கூலுக்கு தோதா இடம் பாக்க சொல்லுறேன் பொறவு.. மத்த விஷயத்தை பாத்துக்கலாம் ஆத்தா.. நல்லத நெனைச்சா ஓடனே செஞ்சிடனும்..

பூமாக்கிழவிக்கு மனசு பிடிக்கொடுக்கல... சந்தோஷத்துல.

நெசமாவா ராசா.. இந்த ஆத்தாவோட வார்த்தைக்கு அம்புட்டு மருவாதையா உன்கிட்ட..

எனக்கு என் குடும்ப வாழ்க்கையை திரும்ப கொண்ணாந்து கொடுத்த சாமி நீ.. ஆத்தா. இப்பக் கூட உனக்காக என்கிட்டே எதுவுமே கேக்கலையே ஆத்தா.. எங்களோட பிள்ளைகளுக்கு தானே ஆத்தா கேக்குற..

ராசா.. இப்ப உன்கிட்ட கேட்ட வரம்

இந்த ஊருல இருக்குற என்னோட பேரன், பேத்திகளுக்காகதானே... இந்தஊரும் உறவு தானே என்னோட சொந்தம் பந்தங்கள்.. உறவு எல்லாம்..

உன்னைப்போல நல்லவங்க மனசுலதான் சாமி எப்பவும் பேசிகிட்டு இருக்கும் ஆத்தா.. விஷயத்தை மனசுக்குள்ளாறையே வையீ... ஆத்தா யாரு கிட்டயும் சொல்ல வேண்டாம்.. ஒருவேளை கெட்டது வந்து முடியாம போச்சுன்னா.. நீ சொன்ன வாக்கு பொய்யாயிடும் ஊரு சனங்க முன்னாடி..

கூனிப்பாளையத்தாரு டிராக்டரை உசுப்பி.. கிளம்பினார்.... நத்தம்மேடு கிராமத்துக்கு..

பூமாகிழவிக்கு மனசுல கொண்டாட்டம்.. சும்மா மரத்த உலுக்குனதுக்கு வானத்துல இருந்து நிலாவே மடியில விழுந்தாப்போல சந்தோஷம்.. பூமாக்கிழவிக்கு.. தொடரும்...

யாருக்கும் தெரியாமல்...

நேசப்பெருஞ்சிறையின்
கம்பிக் கதவினை
யாருக்கும் தெரியாமல்
சத்தமின்றி
சாத்திக் கொள்கிறேன்

இதோ நான்
சிறைப்பட்டிருக்கிறேன்

தாழிட்டுத் தனித்துவிட்டு
எங்கு தான் சென்றாயோ?
இங்கு நான் படுகின்ற அவஸ்தை
என்று தான் உணர்வாயோ?

வண்ணமிழந்த
வண்ணத்துப் பூச்சியொன்றின்
வெற்றுடலாய்
நீயின்றி வெறுமனே நடக்கிறேன்
இந்த சாலைகளையெல்லாம்
வெறுமையுடனே கடக்கிறேன்

போரரச்சல் தரும்
வாகனச் சத்தங்களெல்லாம்

இன்று
வரம்பு மீறி மெளனித்திருக்கின்றன
உன் மௌனத்தின் சாயலில்

அப்படியே,

முடிவற்று
நீண்டு கொண்டே செல்லும்
இந்த சாலையைப் போலவேதான்
உன் நினைவுகளும் எனக்கு
முடிவிலியாய் தொடர்கின்றன

சத்தமின்றி கத்திக் கொண்டிருக்கிறேன்
இந்த உலகத்தின்
வெற்றிடங்களில்லாம்
உன்னையே நிரப்பிக் கொண்டிருக்கிறேன்

உன்னால் தாழிடப்பட்ட
இந்தக் கதவானது
இனி திறப்பதற்கான
சாத்தியமே இல்லை

நானுன்னில் ஆயுட் கைதியானேன்.....

- முZஸ்னி முர்ஷிட்

மன ஜியாடுண்டர்

ரகுநாத் வ

வாசிப்பனுபவம்

புத்தக மதிப்புரை

மன ஜியாடுண்டர்

கவிதைத் தொகுப்பு

ஆசிரியர் : ரகுநாத்.வ

விலை : ரூ.100 பக்கங்கள் 100

வெளியீடு : படைப்பு பதிப்பகம்

ஆசிரியருக்கு இது இரண்டாவது கவிதைத்தொகுப்பு.

அவரே தன் முன்னுரையில் குறிப்பிட்டிருப்பது போல நிறைய கவிதைகள் அவருள் நிகழ்ந்த வெவ்வேறு மன அங்கலாய்ப்புக்களை பெறுகின்ற கண நேரங்களிலெல்லாம் கவிதையாக்கி கோர்த்திருக்கிறார்.

தலைப்பிற்கேற்ப பிடித்தம் சார்ந்து நிகழ்பவை சலிப்பதில்லை என்பதற்கு இவரது கவிதைகளே உதாரணம். அடுத்தென்ன என்கிற ஆவலை மனதிற்குள் விதைக்கின்றன.

தொகுப்பில் வருகிற உணர்வுகள் வாசிப்பாளனை நின்று நிதானமாக இறுகப் பிடிக்கின்றன. சகமனிதனின் பசி சமுதாய ஏற்றத்தாழ்வுகள் மாறி வருகிற வாழ்வியல் நடைமுறை போன்ற வலி நிறைந்த யதார்த்தங்களை தொகுப்பு முழுதும் உலவ விட்டிருக்கிறார் ஆசிரியர்.

உயிர்த்தெழுதல் என்கிற கவிதையில் 'வெட்டுண்ட பெருமரம் துளிர்விட வேறென்ன காரணம் இருந்து விட முடியும்' என்கிற வரிகளில் இயற்கையின் மீதுள்ள நேசமும் வெட்டப்படும்போது அடைகிற மரத்தின் பதைபதைப்பும் வாசிப்பாளனை தொற்றிக்கொள்கிறது.

ஓயாப்பசி என்கிற கவிதையில் உலகத்தையே இயக்கும் பசியில் வாடும் விளிம்புமனிதர்களின் வயிறுகள் பற்றி சிந்திக்கிறார்.

இனியொரு கவிதை 'வேரிலூருகிற சிவப் பெறும்புகளின் பசித்துயரங்களை அறியாத கொய்யா ருசிக்கிற சாம்பல் அணில்' பற்றி பதிவு செய்கிற குறியீட்டு கவிதை.

சமூக ஏற்றத்தாழ்வுகளையும் சகமனித அக்கறையின்மையையும் படம் பிடித்து காட்டுகின்றன.

விடுதியிலிருக்கிற சிறுமிகளுக்கு சாதம் பிசைகிற அம்மாவாக நிலவை உருவகிப்பது புதிய கோணம்.

முன்பெல்லாம் என்கிற கவிதையில் கால மாற்றங்களில் தொலைந்து போகிற தொழில் களையும் அதில் மறைந்து போன மனிதர்கள் இப்போது எப்படி பிழைக்கிறார்கள் என்கிற கவலையும் அழுத்தமாக பதிவு செய்யப்படுகிறது.

இன்னும் சில கவிதைகள் உளவியல் பார்வையில் அணுகப்பட்டிருக்கிறது.

பசியில் கையேந்திய மூதாட்டியினை அவசரத்தில் கடந்து முடித்து

எண்ணத்தில் தீர்க்க முடியாத
பசியோடு நின்று கொல்கிறது
நிதானம்..

அவளின் வளர்த்தல்
முதிர்வடைகிறது என்னின்
இளநரை

அனைத்து உருவங்களின்
பிம்பங்களையும் சிறைபிடிக்கிறது
மழைத்துளியின் சுண்ணீர்!

தொகுப்பில் என்னை ஈர்த்த சில கவிதை வரிகள்..

சட்டென சாளரம் அடைத்து
மழை விரும்பாமல் செல்கிறாய்
வெயிலாகிறேன் நான்..

மரம் எழுதும்
சுயசரிதைக்கு
சருகென்று பெயர்

சிறுமியின் காற்றை மட்டும்
குடித்து விட்டு பறந்து விடுகிறார்
கடவுள்

மூங்கில் வெட்டுபவனின்
செழித்த கைகளில் ரம்மியமாக
ஊடுருவுகிறது குயிலின் மௌனம்

மரணிக்க விரும்பாத முறிந்த
மரம் ஒன்று உயிர்களை வேரோடு
இறுகப் பற்றிக் கொள்கிறது.

ஆம்.. இந்த கவிதைகளும் மனதை
இறுகப்பற்றிக்கொள்கிறது என் பார்வையில்
இது வாசிக்கப்பட வேண்டிய தொகுப்பு..

இன்னும் நிறைய நல்ல தொகுப்புக்களை
வ.ரகுநாத அவர்கள் வெளியிட வேண்டும் என
வாழ்த்துகிறேன். நன்றி

கவிதை புத்தகம் வேண்டுவோர் தொடர்பு
கொள்ள வேண்டிய எண்.+91 97875 22311

ச.ஆனந்தகுமார், சென்னை

தமிழ்நெஞ்சம் 2023 டிசம்பர்

அதிசய வானம்

நிலவைச் சுற்றி கோடுகள் வரைந்து
இரவை பகலாக்கிக்கொண்டிருக்கும்
யாழினிக்கு தெரியவில்லை
ஒளிரும் நட்சத்திரங்களை
ஒளித்துவைப்பது எப்படியென
இப்போது அவளின் வானத்தில் மட்டும்
தெரிகிறது பகலிலும் நட்சத்திரங்கள்

தாலாட்டு

கிளையில் தூளிகட்டி
குழந்தையை படுக்கவைத்து
தாலாட்டு பாடுகிறாள் அம்மா
தாயின் அரவணைப்பில்
இலை இமைகள் மூடி
தூங்கிக் கொண்டிருக்கிறது மரம்

வெறுமை

பள்ளிவிடுமுறை நாட்களில்
அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்
பாதுகாவலர்கள்
குழந்தைகள் இல்லாத
வீட்டின் வெறுமையை

ஒற்றுமையில் வேற்றுமை

எல்லோரும் பட்டாசு வெடிக்கலாம்
குப்பைகள் அள்ள மட்டும்
குறிப்பிட்ட ஆட்கள்
எங்கள் தேசத்தில்

அன்பு பரிசு

அம்மாவின் பிறந்தநாளுக்கு பரிசளிக்க
நாட்காட்டி ஒன்றை தயாரித்து
கொண்டிருந்தாள் மகள்
புரட்டிப் பார்த்ததில் தெரிந்தது
அனைத்து ஞாயிற்றுக்கிழமைகளிலும்
“அம்மாக்களுக்கு சமையல் விடுமுறை”
என்று எழுதியிருந்தது
பரிசாகிப்போனது அந்த நாட்காட்டி
அத்தனை அம்மாக்களுக்கும்

சீ.பாஸ்கர்

படிகாஸ்...

உனக்குச் சொந்தக் கருத்து
ஏதுமில்லையா?
மற்றவர்களின் கருத்துக்களை
அமைதியாக செவிமடுத்தது
கவனமாக கேட்கின்றாயே..
முரண்படுவதில்லையா?
எவ்வளவு பொறுமை வேண்டும்!
மேற்கூறியவை
எனது இளமைக்கால நண்பன்
என்னிடம் புகுத்திய கேள்விகள்...

நிதானமாக நான் அவன் முகத்தை நோக்கி
கூறத் தொடங்கினேன் பின்வருமாறு...

நான் ஏன் முரண்படவேண்டும்?
ஒவ்வொரு மனிதனும்
தனது கருத்தை, ஆதங்கத்தை,
உணர்வுகளை பரிமாற,
வெளிபடுத்த சந்தர்ப்பம் கிடைக்காமல்
மனதில் பூட்டிவைத்து
புழுங்குவதை நாம் அறிவதில்லை..
சரியான நேரம் கிடைக்காதா?
ஆதரவாக பேச,
எண்ணங்களை இறக்கிவைக்க
ஆள்கிடைக்காதா? என
அங்கலாய்கின்றார்கள்..

இன்னும் சொல்லப்போனால்
பொருத்தமான 'வடிகாலை'
தேடுகின்றனர். அதை நாம்
புரிந்துகொள்ள முயல்வதில்லை,
பொறுமையில்லை.
அதை நான் சரியாக உணர்கின்றேன்...

வடிகாலின் இயல்பென்ன?
நல்லது, கெட்டது, கூளம், குப்பைகள்
எல்லாவற்றையும் கடத்துவதுதானே!
அதன்செயல்பாடு தர்மம்தானே.
இதனால் வடிகாலுக்கு
ஏதும் பாதிப்புண்டா?

வடிகாலின் தியாகத்தை எவரும்
கொண்டாடுவதில்லை என்பதற்காக
அது தாழ்ந்து போவதுமில்லை,
தன் செயலை நிறுத்துவதுமில்லை..

வடிகாலின் செயல்பாடு நிறுத்தப்பட்டால்
ஊர் நாறிப்போயிடுமே.

உன்னதமான தொழிலைத்தானே
அது ஆற்றுகின்றது.

ஆற்றிவு படைத்தவனும்
தன் எண்ணங்களையும்
ஆசைகளையும் வெளிப்படுத்த
சரியான வடிகால் கிடைக்காத
காரணத்தினாலயே,
'மனநிலை பிறழ்வு, கோபம்,வெறுப்பு,
எரிச்சல் என்பவற்றுக்கு ஆளாகின்றான்.

நான் ஏன் வடிகாலாக
இருக்கக்கூடாது,என்னால்
முடிந்த தர்மம் வெளியில்
தெரியாது செய்கின்றேன்..

அதிலும் வயதானவர்கள்
நிலைமையோ இன்னும் பரிதாபம்.
பிள்ளைகளாகிய நாம் அவர்களை
எல்லா செயல்பாட்டிலும்
கட்டுப்பாட்டை விதித்து மூலையில்
ஒதுக்கி வைத்து விடுகின்றோம்.

அவர்களின் உணர்வுகளை புரிந்து
தோழமையுடன்உறவாடுவோம்.. முதலில்
எமது வீட்டிலிருந்தே தொடங்குவோம்.

நம் பெற்றோரை சுதந்திரமாக
விடுவோம். அவர்களோடு
உரையாடுவோம்.அவர்களின் விருப்பத்தை
அறிந்து நடந்து கொள்வோம்.
நமக்கும் அந்நிலை காத்துக்
கொண்டிருக்கின்றது என்பதை
புரிந்து கொள்வோம்..

நண்பனின் முகத்தில்
என்நிலை புரிந்ததற்கான
அடையாளம் தெளிவாகத் தெரிந்தது..

இப்போது என் எண்ணங்களையும்,
கருத்துக்களையும் நண்பனுக்கூடாக
இறக்கி வைக்க அவன்
எனக்கு வடிகாலாகினான்..

எனது மனசின் பாரம் குறைந்து
உடல் இலேசாகி இருந்ததை
இப்போது உணர்கின்றேன்...

'அவா'
மூதூர்.

நத்தார் தன்முனைக் கவிதைகள்

ஆயிரம் சிலுவைகள்
இலட்சம் மரித்தல்கள்
எல்லாவற்றிலும் உயிர்க்கிறது
கிறிஸ்துவ அன்பு

A thousand crosses
Millions of deaths
Resurrects in everything
Christian love

ஒரே கிறிஸ்து
ஒரே சாட்டை
போதவே போதாது
ஜென்ம பாவிசுக்கு

One Christ
And a single whip
Not enough
For born sinners

ஆடம்பரக் குடில்கள்
அதீயற்புத அலங்கரிப்புகள்
ஏழைக் கிறிஸ்து
பணக்காரர்களுக்கு மட்டும்

Luxury cottages
Fantastic decorations
Poor Christ
Only for the rich

நல்லது ஓங்க
அல்லது ஒதுங்க
கிறிஸ்துவின் பிறப்பு
நம்பிக்கையின் இருப்பு

Goods to rise
Or Ills to step aside
Birth of Christ
Existence of faith

பிறக்க வேண்டும்
மீண்டும் கிறிஸ்து
காசாவில் கோட்டையாய்
நாசாவில் சாட்டையாய்

Christ again
To be born
As a fort in Gaza
And a whip at NASA

- ராஜ் ஆரோக்கியசாமி

- Raju Arockiasamy

உன்னத நட்சத்திரம்
காட்டியது வழியை.
மேய்ப்பரைக் கண்டு
தாள் பணிந்தார்
தாழ்மையானவரே.

மாதவம் செய்தது
மாட்டுத் தொழுவம்
அன்னை மேரி
மாமன்னனை ஈன்றதால்..

தாவீதின் குமாரன்
வந்தான் தரணிக்கு...
சுமந்தான் சிலுவையை
மரித்தான் புவனம் சிறக்க!

- சசிகலா விஸ்வநாதன்

நற்செய்தியை அறிவிக்க
விண்மீன் தோன்றியது வானில்
பெத்தலகேம் மீட்பார்
பிறந்தாரே மாட்டு தொழுவத்தில்..

நத்தார் திருவிழா
நாடெங்கும் பெருவிழா
கன்னி ஈன்ற
இறை இயேசுவின் பொன்விழா

தூய ஆவியால்
கன்னி ஈன்ற செல்வர்
உயிர்களை காக்க
வந்த விண்ணின் செல்வர்

- கோ.பவித்ரா

சீறுவர்கள் சங்கமம்

தேவதையின் கொண்டாட்டம்

இன்னும் இரண்டு நாட்களில் கிறிஸ்துமஸ் கொண்டாட்டம். மேரியோட வீட்டுல மேரி, அவங்க அம்மா, அப்பா எல்லாரும் சேர்ந்து வீட்டை நல்லா சுத்தம் செய்தனர்.

வீட்டின் ஒரு ஓரத்தில் மாட்டுத் தொழுவம் போல் செய்து, அதன் நடுவில் வைக்கோல் பரப்பி அதில் குழந்தை ஏசுவின் பொம்மை வைத்தார்கள். கூடவே மேரிமாதா, யோசேப்பு, மாடுகள், கன்றுகள் கூடவே தேவதைகள் பொம்மைகளையும் வைத்து அழகு படுத்தினார்கள். கிறிஸ்துமஸ் மரம் வைத்து குட்டியாய் பொம்மைகள், நட்சத்திரங்களைத் தொங்கவிட்டு வண்ண விளக்கு சரங்களால் அலங்காரம் செய்தார்கள். வாசலில் நட்சத்திர விளக்கு இயேசுவின் பிறப்பை உலகுக்குச் சொல்லிக் கொண்டிருந்தது.

அன்று இரவு உறங்கும் பொழுது யாரோ பேசுவது போலவும், சிரித்து விளையாடுவது போலவும் தொடர்ந்து சத்தம் கேட்டுக் கொண்டே இருந்ததால் மேரிக்குத் தூக்கம் போய்விட்டது. யாராக இருக்கும் என்ற சந்தேகத்துடன் மெதுவே எழுந்து நடுஅறைக்கு வந்து பார்த்தாள்.

பொம்மையாக இருந்த தேவதைகள் அனைத்தும் உயிர் பெற்று அங்குமிங்கும் ஓடியாடி விளையாடிக் கொண்டிருந்தன. மேரியைப் பார்த்ததும் 'ஓ... மேரி, வா... வா,

எங்களோட சேர்ந்து விளையாடலாம், வா...' என்று கூப்பிட்டன.

'நீங்கள் எல்லோரும் பொம்மையாகத் தானே இருந்தீங்க, எப்படி இப்படி உயிரோடு வந்தீங்க..' என ஆச்சரியமாகக் கேட்டாள் மேரி.

'எங்களுக்குப் பிடித்த இடமாக இருந்தால், நாங்கள் எங்களின் சுய உருவத்திற்கு மாறி விடுவோம். அன்பு நிறைந்திருக்கும் இந்த வீட்டையும், உங்களையும் எங்களுக்கு மிகவும் பிடித்திருக்கிறது. அதனால் நாங்களாகவே மாறி விட்டோம்' தேவதைகள் கூறியதும் மிகவும் மகிழ்ச்சியாக அவர்களுடன் விளையாடினாள் மேரி.

மறுநாள் கிறிஸ்துமஸ். எதையோ யோசித்தபடியே உட்கார்ந்திருந்தாள் மேரி.

'என்ன யோசிக்கற மேரி...' கேட்டபடியே அருகில் வந்தது கருணை தேவதை.

'அது ஒன்னுமில்ல கருணை' மேரி சொல்லவும் 'இல்லையில்லை நீ எதையோ யோசிக்கிறாய், எங்களுக்குத் தெரியும்' என்றது உண்மை தேவதை.

'ஆமாம் தேவதைகளே, நாளை கிறிஸ்துமஸ்...'

'அதான் தெரியுமே, நாங்களும் அதற்கு தானே வந்திருக்கோம்...'

'நாளைக்கு என் தோழிகள் வீட்டுக்கு வருவாங்க, உங்களைப் பார்த்ததும் என்ன சொல்வார்கள், செய்வார்கள் என்று தெரிய வில்லை. உங்களுக்கு அவர்களால் ஏதும்

சிரமம் வந்துவிடுமோ என்று கவலையாக இருக்கிறது 'என்றாள் மேரி.

கலகலவென சிரித்த தேவதைகள் 'அட... இதற்காகவா இவ்வளவு கவலைப் பட்டாய், உனது தோழிகள் வந்தால் இன்னும் நிறைய மகிழ்ச்சிதானே பெருகும். நாம் அனைவரும் ஒன்றாக விளையாடுவோம், சரியா...?' மகிழ்ச்சி தேவதை சொன்னதும் மற்ற தேவதைகள் 'ஆமாம்...' என்றன.

ஆனாலும் மேரி அமைதியாகவே இருந்ததைப் பார்த்த குட்டி தேவதை 'நான் ஒன்று சொன்னால் கேட்பார்களா?' என்று மற்ற தேவதைகளைப் பார்த்துக் கேட்டது. அனைவரும் 'சரி' என்றார்கள்.

'நாளைக்கு மேரியோட தோழிகள் வீட்டுக்கு வரும்போது நாம் அனைவரும் பொம்மையாக நடிப்போம். அவர்கள் போனதும் மீண்டும் தேவதைகளாக மாறிடுவோம்...' என்றது

குட்டித் தேவதை சொன்ன யோசனையை அனைவரும் ஏற்றுக் கொண்டனர். அடுத்த நாள் கிறிஸ்துமஸ் அன்று மேரியின் தோழிகள் வரும்பொழுது அனைத்துத் தேவதைகளும் பொம்மைகள் போல் நடித்தன.

மேரியும் அவளின் தோழிகளும் கேக், இனிப்பு வகைகளைச் சாப்பிட்டபடியே பேசிக்கொண்டு இருந்தனர். அப்போது குட்டி தேவதையின் அருகில் ஒரு பூச்சி ஊர்ந்து வந்தது. வண்ணங்கள் நிறைந்த அந்தப் பூச்சியைப் பார்த்ததும் குட்டித் தேவதைக்கு அதனோடு விளையாட வேண்டும் என்ற ஆசையாக இருந்தது.

ஊர்ந்து கொண்டிருந்த அந்தப் பூச்சி தனது இறக்கைகளை அசைத்து பறக்கத் தொடங்கியது. உடனே அந்தப் பூச்சியைப் பிடிக்கக் குட்டித்தேவதை வேகமாக ஓடியது. அப்போது அவசரத்தில் கவனிக்காமல் பக்கத்திலிருந்த பூந்தொட்டியை இடித்து விட, அது கீழே விழுந்து உடைந்து விட்டது.

பூந்தொட்டி உடைந்த சத்தம் கேட்டு மேரியும், அவளது தோழிகளும் அங்கு வந்துவிட்டனர். அதில் ஒரு தோழி 'மேரி, இந்தக் குட்டிப் பொம்மை அங்கிருந்து இங்கு எப்படி வந்தது?' என்று கேட்டாள்.

'அதுவா... ஓடி வந்தேன்' பதில் சொன்னது குட்டி தேவதை.

'ஆகா... நீ பேசுவாயா?' மற்றொரு தோழி கேட்கவும், திருதிருவென விழித்தது குட்டித்தேவதை.

'நான் சொல்கிறேன்' என்றவாறே வந்த உண்மை தேவதை நடந்த அனைத்தையும் கூறியது. அதனைக் கேட்டதும் தோழிகள் அனைவரும் ஆர்வத்துடன் 'அப்போ நீங்கள் எல்லோரும் தேவதைகளா... ஆகா சந்தோசமா இருக்கிறது. எல்லாரும் சேர்ந்து விளையாடலாமா?' என்று ஆர்வத்துடன் கேட்டனர்.

'ஓ... விளையாடலாமே... வாருங்கள்' என்றதும் தேவதைகளும், குழந்தைகளும் சேர்ந்து விளையாடினர்.

மாலை ஆனதும் 'நாங்கள் வீட்டிற்கு கிளம்புகிறோம். நீங்கள் எங்கள் வீட்டிற்கு வருவீர்களா?' மேரியின் தோழி கேட்டதும் அன்பு நிறைந்திருக்கும் எல்லா வீட்டுக்கும் நாங்கள் வருவோம். நிச்சயமாக உங்களின் வீட்டுக்கும் ஒருநாள் வருகிறோம் ' என்றன தேவதைகள்.

மேரிக்கும் அவளது தோழிகளுக்கும் இந்த ஆண்டு கிறிஸ்துமஸ் தேவதைகளுடன் கூடிய கொண்டாட்டமாக மகிழ்வுடன் கழிந்தது.

சு.பிரவந்திகா,
பட்டாபிராம், சென்னை

ஆப்பிளும், தர்பூசணியும்

ஒரு கடையில் ஆப்பிள், ஆரஞ்சு, தர்பூசணி என்று மூன்று பழங்கள் இருந்தன. அதில் ஆப்பிளும், தர்பூசணியும் மிக நெருக்கமான நண்பர்களாம்.

ஒரு நாள் ஆப்பிளும், தர்பூசணியும் விளையாடிக் கொண்டிருந்தபோது ஆப்பிள் 'நண்பா, நீ எனக்கு நிறைய உதவி செய்திருக்கிறாய் அதற்கு உனக்கு எப்படி நன்றி சொல்வதென்றே தெரியவில்லை' சொன்னது.

அதற்கு தர்பூசணியோ 'பரவாயில்லை நண்பா நீ எனக்கு எதுவும் தர வேண்டாம்' என்றது.

தர்பூசணி மறுநாள் விளையாடச் செல்லவே இல்லை. 'என்ன ஆச்சு நண்பா' என்று ஆப்பிள் கேட்க, தர்பூசணியோ 'ரொம்ப நாளாவே எனக்கு ஒரு ஆசை இருக்கு நண்பா, உன்னிடம் அதைக் கேட்கவா' என்றது.

'என்ன ஆசை? உனக்கு இல்லாததா... என்னவென்று கேள்' என்றது ஆப்பிள்.

'எனக்கு வெளியே சென்று ஊர் சுற்றிப் பார்க்க வேண்டுமென ஆசையாக இருக்கு' என்றதாம் தர்பூசணி.

'சரி வா, என்னிடம் ஒரு திட்டம் இருக்கு. கடைக்கு வருபவர்கள் யாராவது நம்மை வாங்கிச் செல்லும்போது நாம் இங்கிருந்து தப்பித்து ஓடி விடலாம்' என்றது ஆப்பிள்.

இரண்டுமே தம்மை யாராவது வாங்கிவிட மாட்டார்களா என்று தினமும் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தன.

ஒரு நாள் ஒருவர் அவர்களை வாங்கிச் சென்றார். அப்போது ஆப்பிளும், தர்பூசணியும் தப்பிச் சென்றன. சிறிது நேரம் கழித்து ஆரஞ்சும் அவர்களுடன் சேர்ந்தது. ஆப்பிளும் தர்பூசணியும் 'நீ எப்படி இங்கு வந்தாய்' என்று ஆரஞ்சிடம் கேட்டது. ஆரஞ்சோ அதற்கு

'எனக்கும் வெளியே சென்று சுற்றி பார்க்க ஆசையாய் இருந்தது அதனால்தான் நானும் தப்பித்து வந்துவிட்டேன்' என்று சொன்னது.

அவர்கள் மூவரும் நடந்து கொண்டிருந்தபோது தர்பூசணி தனக்கு பசிப்பதாகக் கூறி அங்கிருந்து சென்றது.

ஆரஞ்சு ஆப்பிளிடம் 'அந்த தர்பூசணியை பார்த்தியா? எப்பவும் சாப்பிட்டுகிட்டே இருக்கு, எவ்வளவு குண்டா இருக்கு பாரேன்? நீ அதோடு நட்பு கொள்ளாதே' என்றது.

'எங்கள் நட்பைப் பிரிக்கதான் இவ்வளவு தூரம் வந்தாயா?' என்று ஆப்பிள் கேட்டபோது வெட்கத்துடன் தலை குனிந்த ஆரஞ்சு 'ஆம், உங்கள் நட்பைப் பிரிக்கத்தான் வந்தேன்' என்று கூறி மன்னிப்புக் கேட்டது.

'இங்கிருந்து சென்றுவிடு' என்று ஆப்பிள் மிகவும் கோவமாக ஆரஞ்சிடம் கூறியது. ஆரஞ்சும் அங்கிருந்து சென்றுவிட்டது.

தர்பூசணி ஆரஞ்சு செல்வதைப் பார்த்து ஆப்பிளிடம் 'அது எங்கு நண்பா செல்கிறது?' என்று கேட்டது.

'விடு நண்பா, அது நம்மோடு விளையாட வரவில்லையாம். நாம் மகிழ்ச்சியாக சுற்றிப் பார்க்கலாம் வா' என்று ஆப்பிள் தர்பூசணியிடம் சொன்னது. பின்பு இருவரும் சந்தோசமாக ஊர் சுற்றிப் பார்த்தனர்.

நீதி : எப்பொழுதும் உன் நண்பர்களையும், குடும்பத்தையும் யாரிடமும் விட்டுக் கொடுக்காதே...

ஆ.இந்து மித்ரா

திறமை

ஜி.மைத்ரேயி

வந்தவாசி

ஆரணி நகரில் ரொம்ப பிரபலமான பள்ளியில் சுரபி ஐந்தாம் வகுப்பு படித்துக் கொண்டிருந்தாள். அவள் பள்ளியின் ஆண்டு விழாவில் குழுவாக வில்லுப்பாட்டு பாடல் பாடுவதற்கு பெயர் கொடுத்திருந்தாள்.

அப்பாவிடம் அதைக் கூறி பெரும் மகிழ்ச்சி அடைந்திருந்தாள். அன்று ஞாயிறுக்கிழமை விடுமுறை .வீட்டில் முழு நேரமும் வில்லுப்பாட்டின் கதை, பாடல் சொல்லிப் பார்த்துக் கொண்டு இருந்தாள்.

மறுநாள் பள்ளிக்குச் சென்றவுடன் வில்லுப்பாட்டு குழுவில் இருந்து சுரபியை நீக்கி விட்டார்கள். காரணம் சரியான குரல் வளம் இல்லை, பிற மாணவர்களுடன் ஒத்துப் போகவில்லை எனக் குழுவில் இருந்து நீக்கினார்கள்.

மாலை பள்ளியை விட்டு வந்ததிலிருந்து ஒரே சோகமாக இருந்தாள். அம்மா என்னவென்று கேட்டதற்கு எதுவும் கூறாமல் அமைதியாக இருந்தாள். சரி, சரி... உனக்குப் பிடித்த ஸ்நாக்ஸ் கொண்டு வருகி நேன் என சமையலறையை நோக்கிச் சென்றார் அம்மா.

அப்போது அப்பாவும் அலுவலகத்தில் இருந்து வந்தார். ரஎன்ன ஆச்சு என் செல்லம் இவ்வளவு சோகமாக இருக்கிறது என பல கேள்விகளைக் கேட்டுக் கொண்டே இருந்தார். சுரபி அழத் தொடங்கி பள்ளியில் நடந்ததை கூறி, அதிகமாக அழுதாள்.

பிறகு அப்பா பேசத் தொடங்கினார் நேற்று நாம் கடைத்தெருவிற்கு சென்று நிறைய விளையாட்டுப் பொருட்களைப் பார்த்தோம். அதில் ஒரு சில பொருளை மட்டுமே நீ வாங்கினாய். மற்ற பொருட்களை வேண்டாம் எனச் சொன்னாய், அதற்கு அந்தப் பொருட்கள் கவலைப்படுவதும் இல்லை. கடைக்காரரும் வருத்தப் படுவதில்லை. அது போல தான் நீயும் இருக்க வேண்டும். உன்னை பாட்டு போட்டியிலிருந்து நீக்கிவிட்டால் அதற்காக நீ கவலைப்படக் கூடாது. உனக்கு எதில் விருப்பம் அதிகமாக இருக்கிறதோ அதில் கலந்துகொண்டு வெற்றியடைய வேண்டும் எனக் கூறினார்.

அதைக் கேட்ட சுரபியின் அம்மா பாப்பா நன்றாக பரதநாட்டியம் ஆடுவாள் என்றார். சுரபியும் ஆமாம், ஆமாம் என்று மகிழ்ச்சியாக தலையாட்டினாள். பிறகு வகுப்பு ஆசிரியரிடம் கூறி நடனத்திற்கு பெயர் கொடுத்தாள். சுரபி ஆண்டு விழாவில் பாரதியார் பாடலுக்கு நடனமாடி முதல் பரிசையும் தட்டிச் சென்றாள்.

அனைவருக்கும் ஒவ்வொரு திறமை கண்டிப்பாக இருக்கும் அதை அவர்கள் தான் வெளிக் கொண்டு வர வேண்டும்.

சுவீரமணி, ஏழாம் வகுப்பு, ஊ.ஓ. நடுநிலைப்பள்ளி, தொட்டணம்பட்டி, வேடசந்தூர் வட்டாரம், திண்டுக்கல் மாவட்டம்.

ஓவியங்கள் : த.சுதன்

Nora M, 8 years

Ilyes M, 5 years

Nora M

வீட்டுக்கு வந்த வால் டுசத்திரம்

பேராசிரியர் பெஞ்சமின் இலெபா, பிராங்க

சென்ற ஆண்டு வந்த வத்தலக்குண்டு மாமா 'குடிலில் ஒளிரும் விடிவெள்ளி' பற்றி நிறைய செய்திகள் சொன்னாரு இல்ல? நம்ப ஏசு பொறந்தப்ப ஏதோ நட்சத்திரம் வந்துச்சு. அது வால் நட்சத்திரம் அப்பிடின்னு ஏதேதோ கேள்விப்பட்டதை பத்தி கேட்டப்ப 'தம்பி, அடுத்த ஆண்டு வரும்போது மறக்காம கேளு! சொல்றேன்' னு சொன்னாரு. இந்த ஆண்டு மாமா வருவாருன்னு காத்திருந்தோம். ஆனா வரலயே! அவருக்கு ஏதோ அவசர வேலையாம். அதுக்கு பதிலா வால் நட்சத்திரத்தையே அனுப்பி வைக்கிறேன். ஆனா ஜாக்கிரதைன்னு போன்ல சொன்னாரு. எங்களுக்கு ஒண்ணும் புரியல. ஆனா காத்திருந்தோம். கடைசில வால் நட்சத்திரம் வந்து சேர்ந்தப்ப மயக்கம் போடாத குறைதான்.

மாமா எச்சரிச்ச மாதிரி வந்தது என்னவோ சரியான வால் நட்சத்திரம்தான். பேரு பாலு. சரியான வாலு. அவரோட 5 வயது பேரன். அடேங்கப்பா! கதீனா கெட்டது போங்க! கிறிஸ்மஸ் நேரம் ஆச்சா, அம்மா பலகாரம் செஞ்சி ருசி பாக்க வைக்க வேண்டியதுதான். அஞ்ச நிமிஷத்துல தட்டு காலி. கையப் போயி கழுவுடான்னா 'வாணாம் பாட்டி, வெரலு எல்லாம் நக்கிப்புட்டேன்' ங்குறான். இந்தப் பயகிட்ட இருந்து பலகாரங்களை எப்படி பாதுகாக்கிறதுன்னு அம்மாவுக்கு ஒரே கவலை. வயசுப் பொண்ணை வச்சுக்கிட்டு சுத்தி சுத்தி வர வாலிப பசங்க கிட்ட இருந்து அவளக் காப்பாத்த கவலைப் படுற அம்மாக்காரி மாதிரி அம்மா அலைபாஞ்சி போனா.

சும்மா சொல்லக்கூடாது. பய படு சுறுசுறுப்பு. சாப்பாட்டுல மட்டுமில்ல, எல்லாத்துலயும் தான். வருங்காலத்துல பெரிய அரசியல் தலைவனா வருவான் போல. வந்த அடுத்த நாளே எங்க அடுக்குமாடி வீட்டுல குடியிருக்கும் வாண்டுகளை சேர்த்து கூட்டம் போட்டுட்டான். எல்லாருக்கும் லீவு வேறு. கேக்கணுமா?

பத்தாம் மாடியில இருந்து தடதடன்னு கடைசி அடுக்கு வீடுவரை ஓடுறது என்னா, உய்யுன்னு விசில் சத்தம்தான். மத்தியானம் யாரும் தூங்க முடியல. இவன் வெளியில் இருந்தாலாவது பிரச்சினை கொறையுமுன்னு பாத்தா, இவனால வெளியில உள்ள பிரச்சினை ரெண்டு மடங்கு ஆகிப் போச்சு. எல்லாரும் எங்க வீடுவரை வந்து பிராது குடுத்துட்டுப் போனாங்க. என்ன பண்ணதுன்னு யோசிச்சோம். 'மிச்சம் மீதி பலகாரம் செய்ய இவன சித்தாளா வச்சுக்க! சித்தாளு வேல எட்டாளு வேல..மா'னு அம்மாவுக்கு சோப் போட்டோம். அம்மா அரண்டு போயிட்டா. முடியவே முடியாது ன்னுட்டு, மீறி வற்புறுத்துனா ஸ்ட்ரைக் தான்னு பயமுறுத்துனா. ஆனா பயலோ 'பாட்டி பாட்டி நா ஒனக்கு ஒதவி செய்றேனே, அம்மாவுக்கு நான்தான் ஒதவி செய்வேன். ஒனக்கும் ஒதவி செய்றேனே ப்ளீஸ்'ன்னு கெஞ்சறான்.

நாங்களும் ஒத்து ஊத ஒருவழியா அரை மனசோட அம்மா ஒத்துக்கிட்டா. அப்பாடான்னு நாங்க ஆளுக்கொரு வேலய பாக்க கிளம்பிட்டோம்.

அம்மா வடைக்காக பருப்பை அரைத்துக் கொண்டு பரபரப்பா வேலையில் மூழ்கி இருந்தா. கூடவே வெங்காயம் பச்சமொளகா நறுக்கிட்டு ஒரே பிசியா இருந்தா. பாலு பய சத்தத்தையே கானோம். நாங்க நிம்மதியா அவங்க அவங்க வேலைய பாத்துகிட்டு இருந்தோம். 'அடப்பாவி'ன்னு ஒரு சத்தம் உக்கிராண அறையில் இருந்து கேட்டது. கத்ரினா வேகத்துல பயபுள்ள வெளிய ஓடியாறான். கண்ணகி போஸ்ல, ஆனா கையில் கரண்டிக் காம்போட அம்மா பின்னால ஓடியாறா. அப்பா, அண்ணா, தங்கச்சி, நானு எல்லாரும் என்னவோ ஏதோன்னு பதறிப் போனோம்.

அம்மா மூச்ச இரைச்சக் கத்துறா. 'இவன் கண்ணுல படாம மைசூர் பாசு செஞ்ச உக்கிராண அறையில் வச்சருந்தேன். எப்படித்தான் இவன் கமுகு மூக்குல வேர்த்துதோ, பாதிக்கு மேல தின்னு தொலைச்சிட்டானே! கடங்காரன்!!!!' அப்பா 'அட சரி விடு! சின்னப்பய தானே?'னு அம்மாவ சமாதானப் படுத்துனார். 'அட, அது இல்லீங்க! கடலமாவு இவ்வளவு தின்னா வயிறு என்னத்துக்காவுறது' அம்மா அந்த ஆத்திரத்திலும் அந்த வாலுக்காக அனுதாபப் பட்டாள்.

'சரிமா! நீ போய் உன் வேலயப்பாரு. நான் மலை ஜோடிக்கப் போறேன். அவனை நான் பாத்துக்கிறேன்'னு அம்மாவை சமாதானம் பண்ணி அனுப்பிட்டு வால் நட்சத்திரத்த தேடுனா, ஆள் சிட்டா பறந்துட்டான். மேல் வீடு, கீழ் வீடு எல்லாம் தேடி கடைசியில் எட்டாம் மாடி வீட்டுல பிடிச்சேன், டீவி முன்னால ஒரு கையில் ரிமோட் கண்ட்ரோலும் மறு கையில் பாப் கான் பாக்கெட்டுமா. வீட்டுக்காரர் கையெடுத்துக் கும்பிட்டார். 'புண்ணியமாப் போவுங்க, (இந்தக் குரங்கைனு சொல்ல வந்தவரு) பிள்ளைய கூட்டிட்டுப் போயிடுங்க, வந்ததுல இருந்து சானல மாத்தி மாத்தி குழிழீர் பண்ணி இதோட மூணாவது தடவையா ரவுண்டு வந்துட்டான். டீவிக்கு ஏதாவது ஆயிடுமோன்னு பயமா இருக்கு' ஒண்ணும் பேசாம பாலுவை

இழுத்துக் கொண்டு வந்தேன். மொதல்ல கொஞ்சம் முரண்டு பிடிச்சான். 'மலை ஜோடிக்க ஒரு கை கொடுடா ராஜா'ன்னு தாஜா பண்ணி கொண்டு வந்து சேர்ந்தேன்.

மலை ஜோடிக்க ஆரம்பித்தேன். பயலும் கொஞ்சம் கை கொடுத்தான். அப்பப்ப உக்கிராண அறைப்பக்கம் போய் நோட்டம் விட்டான். அம்மா முன் ஜாக்கிரதை முனியம்மா ஆகி உக்கிராண அறைக்கு பெரிய பூட்டாவே போட்டு விட்டான். பெரிய அண்ணன் அவ்வப்போது வந்து பார்த்து திருத்தங்கள் சொன்னார். மலை ஆறுமணி ஆகி இருக்கும். பெரும்பாலும் மலை முடிந்து விட்டது. இனி மின்சார பல்புகளைப் போட்டு எரிய விடவேண்டியதுதான் பாக்கி. குட்டிக் குட்டி விளக்குகளை மலையைச் சுற்றி வளைத்துப் போட்டேன். ஏறக்குறைய நாலு சர்க்கியூட்கள், ப்ளக்கைப் போட்டால் ஒண்ணுகூட எரியல. பாலுவைக் கூப்பட்டு ப்ளக் பக்கத்தில் நிக்க வச்சேன். யாரும் ப்ளக் போடாம பாத்துக்கனு உத்தரவு. அண்ணன் வேற பக்கத்துல வந்து நின்னுக்கிட்டார். ஒவ்வொரு சர்க்கியூட், பல்புன்னு சரிபார்த்துக்கிட்டே வர்றேன், கழுத ஒதைச்சாப்புல ஒரு ஒதை. கைகாலெல்லாம் ஒதறல் எடுத்துப்போச்சு. 'அண்ணே! வெளையாட காலநேரம் இல்லியா? இப்ப போய் இப்படி ஒதைக்கலாமா'னு கேட்டா அண்ணன் முழிக்கிறாரு. 'நான் ஒண்ணும் பண்ணலியே என்கிறார். 'டேய் பாலு! ப்ளக்கை போட்டியா'ன்னு கேட்டேன். இல்லென்னு தலையை ஆட்டினான். 'சரி போடாதே'ன்னு சொல்லிட்டு செக் பண்ண கைய வச்சேன். அவ்ளோதான் மறுபடி செம ஒதை. இப்போ புரிஞ்சு போச்சு. பயதான் பிளக்கை போட்டிருக்கிறான். அதான் செம ஷாக் அடிச்சருச்சு. 'ஏண்டா இப்பிடிப் பண்ண'ன்னு கைய ஓங்கினா 'ப்ளக்கை சொருகினா என்ன ஆகும்னு பாக்கத்தான்'ங்கிறான் பாவிப்பய மவன்.

ஒரு வழியா அத சரி பண்ணியாச்சு. இன்னொரு வயரை வெட்டி இணைச்சு ப்ளேடைத் தேடுனா அது இவன் கையில்... 'டேய் வாணாம், வெட்டிக்கு வ' என்று சொல்லிக்கிட்டு இருக்கும் போதே 'வீல்'னு சத்தம். பாலு கைல இருந்து ரத்தம். ஒன்னு

அழகை வேற. எல்லாரும் வந்து கூடிட்டாங்க. தங்கச்சி போய் டிங்ஞ்சர் எடுத்து வந்தா.நானும் அப்பாவும் பாலுவ பிடிச்சிக்கிட்டோம். அண்ணா பக்குவமா டிங்ஞ்சர் போட்டு சின்ன கட்டும் போட்டு விட்டார். அப்படியும் அவன் வாலுத்தனம் அடங்கல. சமையல்கட்டுக்கும் வரவேற்பறைக்குமா கத்திக்கிட்டே கெடந்தான். சமையலறையில வடை சுட்டுக்கிட்டிருந்த அம்மா பலதடவை விரட்டி விட்டாள். அங்க போய் ஒளியிறதும் இங்க வந்து தாவிக் குதிக்கிறதமா ஒரே அட்டகாசம். ஒரு டைமா உட்காரேண்டா னு முதுகுல ரெண்டு வச்சேன்.

மலை முடிச்சாச்சு. லைட் போட்டாச்சு. சீழ்ப்பக்கமா சுத்தி மூடியாச்சு.அம்மா வடை சுட்ட கையோடு பல வீடுகளுக்குப் பலகாரம் கொடுத்து அனுப்பத் துவங்கினா. தங்கச்சியும் நானுமா புது உடுப்புல மாத்தி மாத்தி பலகாரம் கொண்டு போய் கொடுத்துக்கிட்டு இருந்தோம்.

டெலிபோன் மணியடிச்சது. எடுத்துப் பேசிய அம்மாவின் முகம் எட்டுக் கோணலாக மாறியது. 'என்னது எங்க வீட்டு வடையில் மருந்து வாசனையா? மசாலா கொஞ்சங் கூட போட்டுட்டேன் போல'ன்னு சமாளிச்சி பதில் சொன்னா. அப்பா உக்கிராண அறைல மீதம் உள்ள வடையில் ஒரு துண்டை வாயில புட்டு போட்டவரு தூ தூன்னு துப்புனாரு. 'ஆமாண்டி வடையில் மருந்து வாடைதான் வருது. மம் அயோடின் டிங்ஞ்சர் வாசனை'னு சொல்ல அம்மா 'நே'னு முழிச்சா. வடையில் மருந்து வாசனை எப்படினு யாருக்கும் புரியல.

'கண்டு புடிச்சிட்டேன் கண்டு புடிச்சிட்டேன்'னு ஆக்கிமீடிஸ் 'யுரேக்கா யுரேக்கா'னு கத்தின மாதிரி தங்கச்சி கத்துனா. 'நம்ம பாலுவோட வாலுத்தனம் தான்மா. அவன் வெரல வெட்டிக்கிட்டப்போ டிங்ஞ்சர் போட்டு கட்டுனோம்ல. பாவி வெரல வச்சுக்கிட்டு சும்மா இருக்காம வடை மாவை ஒரு கலக்கு கலக்கி இருக்கான் போ. அதுதான் மருந்து வாசனை அடிக்குது வடை' என்றாள். 'எங்க அந்தப் பய'ன்னு அம்மா கேட்க, அப்பத்தான் கவனிச்சோம் கொஞ்சநேரமா அவன் சத்தத்தையே காணோம்னு. எங்க போயிருப்பான். வீடு முழுக்கத் தேடியாச்சு. ஆளக் காணோம். அரக்க பரக்க நான் ஒருபக்கம் தங்கச்சி ஒருபக்கம் ஓடுனோம். எல்லா

வீடுகளையும் தேடுனோம். ஆனாலும் பயல காணோம். எங்க எல்லாருக்கும் கலவரம்.

மறுபடி டெலிபோன். மாமாதான் பேசுனார். பேரனுக்கு வாழ்த்து சொல்லக் கூப்பிட்டாரு. 'பய வெளிய போயிருக்காண்ணா' ஒரு வழியா சமாளிக்க, ஏகப்பட்ட டெலிபோன் அழைப்புகள், வடை மருந்து வாசனைனு. மசாலா அதிகம்னு அம்மா சமாளிச்சிக்கிட்டிருந்தா. எங்கு தேடியும் பாலுவைக் காணோம். ராத்திரி சாப்பாடு யாருக்கும் ளறங்கல. மணி வேற ஆகிக் கொண்டே இருந்தது. இரவு சாமப் பூசைக்கு வேற போகனுமே! இரவு பத்து பத்தரை இருக்கும். பேசாம போலீசுக்கு போக வேண்டியது தான்னு முடிவுக்கு வந்தோம்.

அப்ப மலை ஒரு குலுங்கு குலுங்கியது. எங்களுக்குத் தூக்கிவாரிப்போட, மறுபடி ஒரு குலுக்கல். அட மலையில் என்ன பூகம்பமா னு எல்லாரும் திகிலோட பாக்க 'ம்ம் பசிக்குது பாட்டி' னு சோம்பல் முறிச்சுக்கிட்டே மலை தாளைக் கிழிச்சுக்கிட்டு பாலு வெளியே வந்தான்.

'அடப்பாவி! அதுக்குள்ள எப்பிடிடா போனன்னு நான் அதட்ட அத்தனை பேரும் அவன் மேல் பாய்ந்தோம். அவன் மாவுல கையப் போட்டுட்டு பாட்டி அடிக்கப் போறானு பயந்துபோய் விளையாட்டா உள்ள போய் ஒளிஞ்சிருக்கான். அது தெரியாம நானும் மலைய தாளைப் போட்டு ஒட்டிட்டேன் போல. உள்ள பதுங்குன பய அசந்துபோய் தூங்கிட்டான்.

எல்லாரும் அவன் முன்னால பாயவும், டக்குன்னு குடில் முன்னாடி மண்டி போட்டு 'யேசு பாப்பா, யேசு பாப்பா சீக்கிரம் வந்து பொறந்திடுங்க. நானு உங்க கூட விளையாடனும்'னு கண்ணை மூடிக் கொண்டு பக்தியா அவன் செபிக்க, நாங்க அந்த வால் நட்சத்திரத்தை, எங்க வீட்டுக்கு வந்த வால் நட்சத்திரத்தை அப்படியே அணைச்சிக் கிட்டோம்.

ஆம், ஆயிரம் தவறுகள் செய்தாலும், ஏசு பாப்பாவை நம் மனக்குடிலில் பிறக்க அழைத்து விட்டால் நாமும் பாலு போல நல்லபிள்ளையாகி விடமாட்டோமா என்ன!

வழி மாற்றிப் பெய்ந்தே நூல் மதிப்புரை

இலக்கியம் என்பது வயது பாகுபாடின்றி எல்லோரையும் ஈர்த்து சென்றடையக்கூடியது. அதிலும் வயதில் சற்று இளையவர்கள் இவற்றில் அத்த ஈடுபாட்டுடன் இயங்கி, தம் கருத்துக்களை எழுத்தாணி வாயிலாக வெளிப்படுத்துகையில், அதில் இளரத்தத்துக்கேயுரிய துடிப்பும் துணிவும் இருப்பது இயல்புதான். இங்கும் ஒரு இளையவர் தன் எழுத்துக்களால் இலக்கிய உலகத்தை ஆளுமை செய்யப் புறப்பட்டிருப்பதும், அவை காத்திரமான கருத்துக்களை சொல்ல முனைவதும் வரவேற்கத் தக்கதாக அமைந்திருக்கிறது. ஆமாம்! இளம் எழுத்தாளர் அர்சிதா அமீர் எழுதிய 'வழி மாற்றும் மொழி' நானாவித எண்ணங்களை எனக்குள் விதைத்துப் போக இவரின் எழுத்துக்களில் ஒரு எழுத்தாளனுக்கேயுரிய தார்மீகக் கடமையான சமூக அக்கறையைக் காண முடிந்தது.

இந்த சமூகத்தின் மீதான இவரின் ஆழப் பார்வை ஊடுகதிர்களாக மனித மனங்களை ஊடுருவி, இந்நூலைப் பிரசவிக் கக் காரணமாக

அமைந்துள்ளது என்றெண்ணுகிறேன். முதலில் 'நான் வியந்த சிறுவன்' கரடுமுரடான வாழ்க்கையையே அசாஸ்ட்டாகத் தூக்கிப் போட்டுப் பிடிக்கும் மனோபாவம் கொண்ட துடிப்பான ஒரு சிறுவனைப் பின்னிப் பிணைந்த கவிவரிகள் ஒரு காவியமாய், எமை விரல் பிடித்து வழிநடத்த, காணும் காட்சிகள் வலிகளைத் தந்தாலும் அந்த சிறுவனின் தன்னம்பிக்கையும் உறுதியும் வாசகர்களை சற்று வியக்க வைக்கவே செய்யும்.

நம் வாழ்க்கையில் இது போன்றவர்களை நாமும் சந்தித்திருக்கக் கூடும். வாழ்க்கையின் யதார்த்தத்தை வரவேற்று, வாழ்வின் சிறுதுளி யையும் ரசித்துத் தன் பாணியில் ஏற்கும் பக்குவம் பெரியவர்களும் கற்றுக் கொள்ள வேண்டிய பண்பாகும்.

இதில் வரும் சில வரிகளை உற்றுநோக்கினால், வாழ்க்கை நம்மையும் நெறிப்படுத்தி நேர்மறை சிந்தனைகளை நமக்குள் விதைத்துப் போகும்.

'மின்சாரம் இல்லாவிட்டால் என்ன மின்மினி களோடு ஒளிர்கின்றான்'

'இந்த சிறுவன் என் வாழ்வை மாற்ற முற்படுகின்றான். நான் வாழும் வாழ்வை, நான் வாழக் கற்றுத்தருகின்றான்'

'குடிசைக்குள் கொட்டும் மழைத்துளி கொஞ்சம் நின்று கொள்ளட்டும். இவன் புரண்டு தூங்கும் அழகைப் பார்க்க புண்ணியம் செய்யட்டும்'

'போலிமுகங்கள் பொலிவானது. போர்வைக்குள் உள்ளவரை, பொக்கிஷம் மறைவானது நீ போராடிப் பெற்றுக் கொள்ளும்வரை என்றான்'

'நீ நினைப்பது மட்டும் உலகமல்ல நிமிர்ந்து பார். மர்மங்கள் பல நிகழ்த்தும் சிலந்திவலை போன்று சிக்கவைக்க உன் கண்களைக் கட்டிவிடும் கவனம் என்றான்'

வாழ்க்கை என்பது அனுபவசாலிகளுக்கும் கூட ஆட்டங் காண்பித்து, கண்கட்டு வித்தை புரிய,

இச்சிறுவனோ வாழ்வியலின் தாத்தாரியங்களைத் தத்துவங்களாக்கி வாய்மொழிந்து, அதே வாழ்க்கையை தனக்குப் பிடித்த வானவில்லாய் வளைத்துக் கொள்கிறான். இனி இவன் எம் சிந்தை கொய்து போவதில் வியப்பென்ன உள்ளது?

அடுத்து 'அடிமை அறைக்குள் நான்' பெண்ணியம் பேசப்படும் இந்த நவீன யுகத்திலும் உலகின் எங்கோ ஒரு மூலையில் அவர்களின் உணர்வுகள் நசுக்கப்பட்டுக் கொண்டிருப்பதையும், கருவறையில் தொடங்கி கல்லறை வரை அல்லலுறும் அவர்களின் போராட்டங்களும் சமூகத்தில் அவர்களின் யதார்த்த நிலையும், அவற்றை இனங்கண்டு கொண்ட ஒரு எழுச்சி மிக்க எழுத்தாளரை இங்கு அடையாளப்படுத்திப் போயிருக்கிறது. பெண்ணை போதையாகவும் சுகபோகம் அனுபவிக்கும் சதைப்பிண்டமாகவும் காணும் சில மனப்பிறழ்வு கொண்டவர்களால் பாதிக்கப்பட்ட பெண்கள், அர்சிதாவின் மனதில் ஏற்படுத்திய தாக்கத்தின் விளைவு தான் சாட்டையடியாக வந்து விழுகின்றன வரிகள்.

'உருவங்கள் வரலாற்றில் மகுடம் சூடுவதில்லை. உருவாக்கும் எண்ணங்களே வரலாற்றை மகுடமாய் சூட்டிக் கொள்ளும் என்ற எண்ணங்களோடு பிறந்தவள் பெண்' அற்புதமான கருத்தை ஆணித்தரமாக சொன்னது பேரமுக என்றே சொல்லலாம்.

'பெண்ணை வீழ்த்த நினைத்த நொடிகளை சொல்ல முற்படுகின்றேன். விடியலைத் தேடி அல்ல. வினோதங்களை நிகழ்த்தி'

தோல்விகள் தந்த வலிமை இங்கு எஃகு போல் உறுதியாகி சாதனை படைக்கத் துடிப்பதை சொல்லிச் செல்லும் வரிகள் பெருமிதம் கொள்ளச் செய்கிறது.

'நாவின் நவீனம் நாள்தோறும் அரங்கேறும் வார்த்தையா வசியமா என்ற வாழ்வியல் வலம் வரக்கூடும்' சிறப்பு!

'அவள் தசையில் இருக்கும் தாகம்
என் அவள் தனித்துவத்தில் இருப்பதில்லை'

இக்கேள்வியின் தாக்கத்திலிருந்து மீள்வது அவ்வளவு சலபமில்லை என்றே தோன்றுகிறது.

'தீயாக இரு என்று சொல்லும் உலகம் அவளைத் தீண்டாமல் இரு என்று சொல்ல மறுப்பது ஏன்' வேள்வித் தீயின் அனலும், எரிமலையின் உக்கிரமும் இதில் புதைந்து மனதை தகிக்கச் செய்கிறது.

'அன்பின் தொடுகையும் ஆசையின் தொடுகையும் வேறென்ற அறிவை போதிக்க மறக்கின்றோம்.

தெரிந்தவர்கள் உறவினர்கள் என்று தன் குழந்தையை இழக்கின்றோம்'

இந்த வரிகளை சிந்தனையில் பதித்தாலே போதும்! சிறுவர் பாலியல் துஷ்பிரயோகத்திலிருந்து சமூகம் விழிப்புணர்வு பெற்று விடும்.

பெண்களின் கனவுகளை நசுக்கி, தம் காலடியில் அடிமையாக்க நினைக்கும் பலரை நோக்கித் தோட்டாவாக ஆக்ரோஷமாக சீறும் இந்த இளம் எழுத்தாளரின் எழுதுகோல் பிரசவிக் கும் எழுத்துக்கள் சமூக சீர்திருத்தத்திற்கு வழிகோலும். இந்நூலில் இவர்கையாண்ட சொல்லாடல்கள் இவரின் மொழியாளுமையைப் பறைசாற்றும்.

இந்நூல் என்னைப் பொறுத்தவரை ஒரு போதிமரம். இதில் சிந்தனையைக் குவிக்கும் ஆணாதிக்கவாதிகள் ஞானம் பெறக்கூடும். இன்னும் சொல்ல நிறைய இருப்பினும், வாசகர்கள் வாசித்து இவர் எழுத்துக்களை வரவேற்க வழிவிட்டு ஒதுங்குகிறேன்.

68 பக்கங்களை கொண்ட இந்நூலானது சமூகத்தைத் தூர்வாரி வழி மாற்றும் மொழியாகும். காத்திரமான ஒரு படைப்பைத் தந்த நூலாசிரியர் அர்சிதா அம்ருக்கு நல் வாழ்த்துகள்!

- வஃபீரா வஃபி

சிறுகுகள் வரையட்டும்

சூர்யா. பா

அழகிய விடியற்காலை பொழுது. இல்லத்தில் தாய்மார்கள் அனைவரும் பம்பரமாய் சுற்றி கபடி ஆடும் தருணம். அரை தூக்கத்தில் இருக்கும் குழந்தைகளை வாரி அணைத்துக் கொண்டு பல் துலக்கி, நீராட்டி, சீருடை அணிவித்து, சிற்றுண்டி அளித்து, புத்தக பையை சரிபார்த்து, விசிலடித்து அழைக்கும்

குக்கருக்கு தலையில் கொட்டு வைத்து மதிய உணவு எடுத்து வைத்து போர்க்களமாக காட்சியளிக்கும் சமையலறை .

அப்படிப்பட்ட போர்க்களத்திலிருந்து விஜய் வேகமாக பள்ளி பேருந்தில் ஏற ஓடுகிறான். அவசரத்தில் முதல் நாள் இரவு எழுதிய வீட்டு பாட நோட்டை விட்டு விட்டான். அதை கவனித்த அம்மா கயல் சட்டென்று எடுத்து கொண்டு பின் தொடர்ந்தாள். நிறுத்தத்தில் பேருந்து வந்து நிற்க அனைவரும் ஏறி கொண்டு இருந்தார்கள். தூரத்தில் இருந்து நோட்டை எடுத்து வந்த கயல் நின்று விட்டாள். காரணம் அதற்கு மேல் விரைவாக ஓட முடியாது என்று உணர்ந்தாள். இரவு வெகு நேரமாய் எழுதிய வீட்டு பாடத்தை மறந்த மகன் பள்ளியில் ஆசிரியரிடம் தண்டனை பெற்றுவிடுவானே என்ற வருத்தத்தில் கயல் செய்வதறியாது தயங்கி நிற்கிறாள் .

பேருந்து நிறுத்தத்தில் நிற்பதையும், கயல் பாதி வழியில் கையில் வீட்டு பாடத்தை வைத்துக்கொண்டு நிற்பதையும் பார்த்த கல்லூரி மாணவன் ஒருவன் சற்றும் தாமதிக் காமல் “என்னிடம் கொடுங்கள் Aunty” என்று கையிலிருந்து பெற்றுக்கொண்டு வில்லிலிருந்து புறப்பட்ட அம்பு போல சீறி பாய்ந்தான். “wait பன்னுங்க Uncle” என்று கத்தி கொண்டே பேருந்தை அடைந்தான். வீட்டு பாடம் பத்திரமாய் விஜய் கையில் சேர்ந்தது .கயல் பெருமூச்சு விட்டாள் .

ஆனால் நன்றி சொல்ல கூட நேரமில்லை. ஒரு புன்னகை மட்டுமே பரிசளித்து கையசைத்து சென்ற அந்த மாணவனின்

பெயரும் தெரியாது.போகும் வழியில் வாய் திறந்து கேட்காமலே குறிப்பறிந்து உதவி செய்த அந்த மாணவனின் செயல் கயலின் மனதில் ஒரு தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது .

நாம் எத்தனை பேர் இப்படி மற்றவரின் தேவையறிந்து கேட்காமலே உதவி செய்யும் மனப்பக்குவம் பெற்றுவிட்டோம்? எதிரில் வரும் நண்பரை பார்த்தால் வணக்கம் முதலில் சொல்ல கூட தயங்குகிறோம் .அவர் சிரித்தால் நாழும் சிரிக்கலாம் இல்லையென்றால் கண்டுகொள்ளாமல் சென்று விடுவோம் என்ற அற்ப சுயநலமும் சுயமரியாதையும் தடுக்கிறது. பிறந்தநாள் வாழ்த்து சொல்ல மறந்த தோழிக்கு நாழும் வாழ்த்து சொல்வதில்லை. பேருந்தில் ஏற தடுமாறும் முதியவரை கைதூக்கி விடாமல் பார்த்துக் கொண்டே இருக்கும் கல் மனது பெற்ற முட்டாளர் மானுடம். கீரைக்காரி கூடையை தூக்கிவிட யோசிக்கும் நாகரிக கோமாளிகள் என்று பல வேடிக்கைகள் நம்மை சுற்றி நிகழ்ந்து கொண்டோன் இருக்கிறது.

இந்த நிலை மாறி, இனி உங்கள் சிறகுகளும் விரியட்டும். வாழும் காலம் சிறிதுதான். எனவே கடந்து செல்லும் ஒவ்வொருவருக்கும் புன்னகையை பரிசளியுங்கள். தேவையில்லாத இடங்களில் சுயமரியாதைக்கு ஓய்வு கொடுங்கள். எதையும் எதிர் பார்த்து உதவ வேண்டாம். மற்றவரின் சுமையை, சங்கடங்களை தீர்த்தோம் என்ற மன திருப்தியடைய உதவுங்கள். அவர்களின் நன்றியை மட்டும் பரிசாய் பெறுங்கள்.பறந்து விரிந்த வானில் இனி உங்கள் சிறகுகளும் ஆனந்தமாய் பறக்கட்டும் .!!!

சனவரி 2024
தமிழ்நெஞ்சம்
புத்தாண்டு மலராக மலரும்
ஆக்கங்கள்
வரவேற்கப்படுறது.
editor@tamilnenjam.com

துளிப்பாக்கள்...

கோவில் மரத்தில்
தொட்டில் குழந்தை பொம்மைகள்
மழலை வரத்துக்காக

எல்லா சேனலிலும்
விளம்பரம் புதுப்புது
கருவாக்கமையங்கள்.

கருவாக்கமையங்கள்
காளான்களாக முளைத்தபடி
மருத்துவ சாதனை

அவசரமாக ஓடினாள்
ஊர்தியில் பலத்தஅடிவிபத்து
ஆம்புலன்சில் பயணித்தாள்

குடை இல்லை
மழையில் நனைந்தபடி செல்லும்
வானிலை அறிவிப்பாளர்

அரசமரம்
தலைவிரித்தபடி ஆடுகின்றது
புயல் காற்று வீசுவதால்

கருவேலங்குச்சி
அந்த நாளில் நீத்பிரஷ்
கிராமங்களில் உபயோகம்

பெட்ரோல் விலை
ஏறுமுகம் இளசுகள் இன்று
சைக்கிள் பயணத்தில்..

உழைத்தக்களைப்பு
களத்து மேட்டில் மனைவி
தூக்குச்சட்டியில் கூழ்

கருப்பணசாமி சிலை
எதிரில் பலியாகீடும் செம்மறி ஆடுகள்
நேர்த்திக்கடன்

R.S.பாலகுமார்.,M.A.

தன்முனைக்கந்தைகள்

ஆசை பிறந்தவுடன்
புத்தன் மறைகிறான்
நிலாவை கேட்கிறது
ஒற்றைக்காலில் குழந்தை

நான்கு கால்கள்
பற்றாமல் போய்விடுகிறது
தன்னம்பிக்கை இழந்த
மர நாற்காலிக்கு

காற்றடைத்த பெட்டிக்குள்
என்னவெல்லாம் தேடுவீர்
உள்ளேயும் வெளியேயும்
நிறைந்தால் மட்டுமே உயிர்

வானம் பார்த்ததும்
அப்பா சிரிக்கிறார்
வாசல் பார்க்கிறேன்
அம்மா புன்னகைக்கிறாள்

ஒரு விதை நடுகிறேன்
நீர் ஊற்றுகிறேன்
மண்ணை காணவில்லை
மனிதர் உருவில் மரம்

நன்றி செய்தவரை
நலமா என்றது வாழ்வு
நடுங்கிக் கொண்டே
எதிரெதிரே மழையும் புனையும்

வனம் தேடினேன்
விதை என்னுள்
தாத்தாவின் சாயலில்
நானும் அண்ணனும்

வளைய நிழல் தேடி
மரம் கீழ் நிற்கிறேன்
வளைந்த மனம் தேடி
நகர்கிறது மெல்ல

ஏளனமாய் சிரித்தவனுக்கு
ஒன்று மட்டும் பரிசு
சிரித்தவன் முன்னால்
மௌனம் கொண்டவன் வெற்றி

தினம் விடியல் என்பது
ஒருவனின் எதிர்பார்ப்பு
வண்ணங்களை மட்டும்
தந்து செல்கிறது பட்டாம்பூச்சி

நான் கண்டிப்பாக
நீயாக மாறிவிடுவேன்
அறியாதவர் கேட்டால்
யாரென்று சொல்வது

ஆட்டு மந்தைகளும்
மான் கூட்டங்களும்
மறைந்தோடுவது என்னவோ
உறைய துடிக்கும் குருதிக் கே

நீ பேசிய வார்த்தை
காயம் நிறைந்தது
மீண்டும் ஆற்றிவிடுகிறாய்
அன்பே எனக்கூறி

சத்தியம் என்பது
நம்பிக்கை சார்ந்தது
நிமிராமல் குனியாமல்
வானும் மண்ணும் இல்லை

எண்ணையும் நீரும்
ஒன்றென தோன்றும்
தாமரை இலைக்காக
கதிரொளி காத்திருப்பதில்லை

சே கார்கவி கார்த்திக்
நாகப்பட்டினம்

செம்புலப் பெயல்நீர் போல

காந்தர்வக் கூடலில்
தலைப்பட்டுப் புணர்ந்தவன்
பிரிவான் என்றெண்ணி
கலங்கிடல் கூடுமோ?
விசம்பின் மழைத்துளி
முகவரி அறிந்தாப்
புவியில் கலந்தன !

உமிக்கும் அரிசிக்கும்
ஒட்டுதல் உறவும்
இயல்பென அமையும்
அறியீர் ! பிரிந்திடில்
நெல்லும் வாழாதே !
எந்தைக்கும் நுந்தைக்கும்
நம்முறவே பற்றாம் !

விரலிடை நகமாய்
இணைந்த உறவாம்
இனியும் பிரிந்திடில்
சொத்தைப் பல்லெனக்
குத்தும் நினைவில்
துடியா விழியாவோம் !

மண் ஈர்த்த
மழைநீர் நாமானோம் !
அஞ்சிடல் அர்த்தமன்று
என்னாவி தஞ்சமே
மாய்ந்திடில் என்றும்
நின் மடியே !

- செல்வம் பெரியசாமி

புத்துணர்வு

புத்துணர்வு என்றால் என்ன?

மனமும் உடலும் புதுத்தெம்பாக குதூகலம் அடைவதைப் புத்துணர்வு என்கிறோம்.

வாழ்க்கையில் புத்துணர்வு ஊட்டும் காரியங்களில் ஈடுபடும்போது நமக்கு மனதில் ஒருவித மகிழ்ச்சி ஏற்படுகிறது.

நல்ல நண்பர்கள் நல்ல உணவுகள் நல்ல புத்தகம் நல்ல அனுபவம் நமக்கு நல்ல புத்துணர்வு ஊட்டும் அம்சங்களாகும்.

குழந்தைகளோடு விளையாடுவது மகிழ்ச்சிக் குரியது. ஒவ்வொரு கணப்பொழுதும் உற்சாகம் கரைபுரண்டு ஓடும்.

ஒரு நடைபயிற்சியில் இருக்கும் புத்துணர்வு சொல்லொணாத மகிழ்வை அளிக்கும்.

உடல் சுறுசுறுப்பாகவும் எமக்கு அமையும்.

நல்ல நண்பர்களுடன் மனவிட்டு அளவளாவும் போதும் ஆறுதல் எமக்கு கிடைக்கிறது. அதுவும் ஒருவித புத்துணர்வு ஊட்டும் மகிழ்வுதான்.

இறைவழிபாடு நீச்சல் விளையாட்டுகள் போன்றவற்றில் ஈடுபடுகையில் மனதில் ஒருவித புளகாங்கிதம் புத்துணர்வு ஏற்படுகிறதல்லவா?

எப்போதும் மனமானது சோர்வடையாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். நாம் ஆற்றும் செயல்கள் நல்லவையாக மனதிற்கு பிடித்திருந்தாலே புத்துணர்வு கிடைக்கும். மகிழ்ச்சி தாண்டவமாடும். அல்லாவிட்டால் சோர்வு எம்மைக் கவ்விக்கொள்ளும்.

மத்தாப்பு கொளுத்தும் போது இருக்கும் சின்ன மகிழ்வே புத்துணர்வாக இருக்கும்.

மத்தாப்பு மறைந்து போய்விடும். ஆனால் மகிழ்ச்சி எப்போதும் ஆழ்மனதில் தாண்டவமாட வேண்டும்.

நல்ல நண்பர்கள் நல்ல உணவுகள் நல்ல புத்தகம் நல்ல அனுபவம் நமக்கு புத்துணர்வு ஊட்டும் அம்சங்களாகும்.

புத்துணர்வு என்றால் என்ன?

சேர்வாக இருக்கும் மனதிற்கு சுறுசுறுப்பும் உத்வேகமும் தரும் நிகழ்வுகளில் ஒன்றி யிருக்கையில் மனமானது மகிழ்வு பெறும். புதிய சக்தி வந்தது போல் செல்யும் கடமைகளில் திறம்பட மேற்க்கொள்ள முடியும்.

புத்துணர்வு இல்லாவிட்டால் சோர்வும் கவலையும் சூழ்ந்து விடும். புதிய சிந்தனை மனங்களில் உதயமாகாது. ஆகவே நாம் மகிழ்வாக இருக்க முயல வேண்டும்.

வாழ்க்கை என்பது ஒடிக்கொண்டிருக்கும் நதிபோல. நாமும் முயற்சியோடும் செயற்பாடு களுடனும் இயங்க வேண்டிய தேவை உள்ளது.

எனவே புத்துணர்வாய் இருந்தால் புதிய சிந்தனைகள் செய்யும் தொழிலில் மாற்றங்கள் நிறைவான மகிழ்வு கிடைக்கும். ஆனால் இன்று அவசரம் அவசரம் என்று பலர் அவசர உலகில் ஓடுவதால் மாறுபட்ட காலம் கூறுபட்டு போய்விட்டதோ என எண்ண வைக்கிறது.

ஆனாலும் நிதானம் பொறுமை புத்துணர்வு இவை இருந்தால்தான் பலவற்றை நாம் ஆற்ற முடியும். எனவே சற்று நிதானித்து பாருங்கள். சோர்வும் கவலையும் அவசரமும் அல்ல வாழ்க்கை. நிதானமும் புத்துணர்வுமே அடுத்த பக்கத்தை திறக்க எமக்கு உதவும்.

தமிழ்மணி நகுலா சிவநாதன்
யேர்மணி

காதுகுத்துக்கலியாணம்

அ. முத்துஜயன்

முத்துசாமி முருகேசன் கிட்ட சொன்னான் நாளைக்கி எனக்கு கலியாணம் டான்னு. முருகேசன் கேலியா சிரிச்சான். அஞ்சாப்புப்படிக்கிற ஒனக்கு கலியாணமாயார்கிட்ட காதுகுத்துறன்னான். முத்துசாமி சொன்னான் காதுகுத்துக் கலியாணம் தாண்டா. நாளைக்கி கோச்சடையில் எங்க குலதெய்வம் கோயில்ல எனக்கும் என் தம்பிக்கும் காதுகுத்துக்கலியாணம் இந்தா இந்தபத்திரிக்கைய வேண்ணா பாரு என் பேரு போட்டுருக்குன்னு பத்திரிக்கையக் காமிச்சான்.

இவங்க ரெண்டுபேரும் அஞ்சாப்பு ஒரே பள்ளிக்கொடத்துலதான் படிக்கிறாக. ரெண்டுபேரும் அப்புடி ஒரு நெருக்கம். வீட்டுல குடுக்குற தீம்பண்டங்களை டவுசர் பையில் வைச்சிக் கொண்டாந்து குடுப்பான் முத்துசாமி. எலந்தப்பழம் மாங்கா புளியங்கா உப்போடகொண்டாருவான் முருகேசன். ரெண்டுபேரும்வகுப்புலரகசியமாதிம்பானாக. ஒருத்தனுக்கொருத்தன் உசிறு.

முத்துசாமி சொன்னான் நாளைக்கி

நீ கோயிலுக்கு வந்துரு. இந்தா பத்திரிக்கை வைச்சிக்க, காலையில் வந்துரு நாளைக்கி ஞாயத்துக்கெழமைதான் லீவுதான். அங்க காலையில் சாப்பாடு உண்டு பொங்கல் போடுவாங்க. ஒன்னய நான் எதிர் பார்ப்பேன் கட்டாயம் வரணும்ன்னான். முருகேசன் வேற என்ன விசேசம்ன்னான். முத்துசாமிசொன்னான் கெடாவெட்டி கறிக்கொழம்போட மத்தியானம் சாப்பாடு. கட்டாயம் நீ வரணும்ன்னான்.

முருகேசன் சொன்னான் எங்கம்மாகிட்டக் கேட்டுப்பாக்குறேன் விட்டா வாறேன். கூட என் தம்பியக்கூப்புட்டு வாறேன் அவனுக்கு கூட்டம் கோயிலுன்னா ரொம்பப்புடிக்கும். கூட்டிட்டு வரலாமான்னான். ஒ தாராளமா கூப்புட்டு வா ரெண்டுகொடா விருந்து சூப்பரா இருக்கும். ஒனக்காக நான் காத்திருப்பேன் மறந்துராத கட்டாயம் வந்துரணும்ன்னான் முத்துசாமி.

முருகேசன் வீட்டுக்குப்போய் அம்மாகிட்ட விசயத்த சொன்னான் முத்துசாமி மறக்காம வரசொல்லிருக்கான். போகலைன்னா சங்கடப்படுவான்னான்.

அம்மா சொல்லிச்சி அவன் சும்மா பேச்சுக்குச் சொல்லிருப்பான் அதை பெருசா எடுத்துக்காத அங்க அவனைத்தவிற வேற ஆருக்கும் ஒன்னையத்தெரியாது. அவன் விசேசத்துல இருப்பான். அதெல்லாம் சரிப்பட்டு வராதுன்னுச்சு. ஆனா முருகேசன் அடம்பிடிச்சான் அம்மா கறிக்கொழும்பாம்மா நல்லாருக்குமாம். நீ எனக்கு வீட்டுல கொழம்புல ரெண்டு துண்டுதான் போடுவ. அங்க நெறையாப்போடுவாகலாம்ன்னான்

ஆமாஒங்கப்பாவருமானத்துக்குகாக்கிலோ வாங்குறதுல அம்புட்டுத்தான் வரும் ஆளுக வீட்டுல ஆறுபேரு. ரெண்டு துண்டு ஆளுக்கு வந்தாலே அதிகம்...சரி ஆசப்படுற போய்ட்டு வா. வெறுங்கையோட போகாத. இந்த பத்து ருவா தாறேன் காதுகுத்துனவன்ன அவன் கைல குடுன்னா.

மறுநாளு தம்பிய குளுப்பாட்டி டவுசர் சட்டைபோட்டு பவுடர் எல்லாம் அடிச்சி திருஸ்ட்டிபொட்டுஎல்லாம்வைச்சி அவன்கூட அம்மா அனுப்புனா. அவனும் இருக்குறதுல நல்ல சட்டை டவுசர் ஒண்ண தொவைச்சி போட்டுக்கிட்டுகெழம்புனான் அம்மா நேர் வகுடு எடுத்து சீவிவிட்டா. ராசா தான் எம்பிள்ளைகன்னு திருஸ்ட்டி கழிச்சி...அங்க சாப்பாடு லேட்டாகுமுடா கஞ்சி இருக்கு குடிச்சிட்டுப்போடானனு சொல்லிச்சி. அங்க காலையில சாப்பாடு போடுவாகலாம் அங்க சாப்புட்டுக்கிறேன்னு தம்பியத் தூக்கிட்டுக் கெளம்புனான் முருகேசன்.

கோயிலுக்கு முருகேசன் போனான். அங்க ரேடியாவெல்லாம் கட்டி பெரிய பெரிய கட்டவுட்டெல்லாம் வைச்சிருந்தாக அதுல முத்துசாமி அவன் தம்பி படம் போட்டு போஸ்ட்டர் எல்லாம் அடிச்சிருந்தாக. கூட்டம் ரொம்பி வழிஞ்சிச்சி. இவன் கோயிலுக்குள்ள போனான் எல்லாரும் முத்தையாசுவாமியையும் அய்யனாரையும் சூடம்பொருத்தி சாமி கும்புட்டுக்கிட்டு இருந்தாக இவனைப்பாத்ததும் முத்துசாமி ஓடியாந்து பாத்தான் புது டிரெஸ் போட்டுருந்தான். தலையில பூ வைச்சிருந்தான். முடி எடுக்குறதுகு முன்னாடி வைக்கனுமாம்ன்னான். சரி வா பொங்கல்

இருக்கு சாப்புட்டுன்னு கூப்புட்டான். இவனும் போய் ஒக்காந்துதம்பிக்கு ஊட்டிவிட்டான். நாம நேரடியா கறிக்கொழும்பு சாப்புடலாமுன்னு பொங்கல் சாப்புடல

அதுக்குள்ள முத்துசாமிய கூப்புட்டுப்போய் முடி ஏறக்குனாக அவன் தம்பிக்கும் முடி ஏறக்கி குளிக்கச்சொல்லி தலையெல்லாம் சந்தனம் பூசனாக. மொட்டையில முத்து சாமி அழகா இருந்தான். புதுசா டிரெஸ் போட்டுவிட்டாக இன்னும் கொஞ்சநேரத்துல காது குத்துவாகன்னான். அதுக்கான ஏற்பாடு நடந்துச்சு. அவனோட தாய்மாமன் சீர் கொண்டாந்தாரு.

காதுல போட வேண்டிய தோடு சங்கிலி அப்புறம் பழங்கள் பருப்பு பேரிச்சம்பழம் இப்புடி தட்டுதட்டா இருந்துச்சு. இதுக்கு நடுவுல பச்சரிசியும் வெல்லமும் சேத்து வைச்சிருந்தாக., மாவிளக்கும் போட்டுருந்தாக. காதுகுத்துறவரு நேரம் நல்லாருக்குன்னு சொன்னவன்ன எல்லாரும் கூடுனாக. முத்துசாமியும் அவன் தம்பியும் தாய்மாமன் மடில ஒக்காற வைச்சி ஆசாரி காதுல பூவால சந்தனத்தை எடுத்து வைச்சாரு.

அ. முத்துவிஜயன்

எது தோல்வி

விண்மீன் வீழ்ந்தது

இது தோல்வியா?

பு உதீர்ந்தது

இது தோல்வியா?

வீழ்வதெல்லாம் தோற்பதற்கல்ல

வீழ்ந்தனவெல்லாம் வீணாமல்ல

சிதறிப் போன மழைத்துளிகளெல்லாம்

மீண்டும் மேகமாய் பிறப்பெடுக்கவில்லையா?

வெற்றிச் சரித்திரம்

புரட்டிப் பார்

தோல்வி - படி ஏறியதை நீ அறிவாய்

ஒற்றை மின்குமிழுக்கு ஆயிரம் தோல்வியாம்

பகர்ந்தது - எடிசனின் வெற்றிச் சுடர்

உன்னால் முடியாதாம்

ஊர் தூற்றியதாம்

வாய் பேசியதாம்

இது தோல்வியா..?

எது தோல்வி?

நீ கண்ட கனவுகளை கலைய விட்டது

எது தோல்வி?

உன் நினைவுகளை அலைய விட்டது

மறந்து போ தோல்விகளை - அவமானங்களையல்ல

உன் விண்ணின் வர்ணம் நீ தீட்டு

வெற்றி நாளை உன் கையில்

எப்.ஹக்மா நசீர்

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்

இலங்கை

அப்புறம் பேசிக்கிட்டே சரக்குன்னு ஒருகாதுல குத்துனாரு. ஆன்னு கத்துனான் முத்துசாமி . அம்புட்டுத்தான்னு சொல்லிக்கிட்டு தோட மாட்டிவிட்டாரு. அடுத்தகாதும் குத்துனவன்ன மாமாசங்கிலி போட்டாரு. ஆனா அவன் தம்பிய அஞ்சபேரு அழுக்கிப்பிடிச்சி காது குத்துனாக. அழுதவாய்க்கு வாழப்பழம் குடுத்தாக.

எல்லாரும் முத்துசாமிக்கு காசு கைல குடுத்தாக இவனும் பத்துருவாய அவன் கைல திணிச்சான். எல்லாரும் இருந்து சாப்புட்டுப்போகனும் சாப்பாடுதயாரா இருக்குன்னு சொன்னாக முத்துசாமி சாப்பிடாமப்போயிராததான்னான். இவன் போய் பந்தில ஒக்காந்தான் தம்பியபக்கதுல வைச்சிக்கிட்டு. கொழம்பு வாசமே மூக்கதொளைச்சிச்சி. கறிவேற தனியா சுக்காமாதிரி மின்னுச்சு. முட்டை வேற. இன்னிக்கி வேட்டைதான்னு நெனச்சிக்கிட்டான் முருகேசன்.

எலையப்போட்டுதண்ணி தெளிச்சி ஒவ்வொன்னா வந்துக்கிட்டு இருந்துச்சு. இவன் எலையில எல்லாம் வைச்சாக. எச்சில் ஊற பாத்துட்டு இருந்தான். பதார்த்தம் வைச்சிட்டு சோறப்போட்டு கொழம்ப ஊத்தப்போனப்ப இவன் முதுகுல பளாரன்னு அடி விழுந்துச்சு. எவன் டா இவனுகள் உள்ளாற விட்டது எந்திரிடான்னு ஒருத்தர் கத்துனாரு. இவன் ஆன்னு கத்துனான் தம்பியும் அழுதான். அவர் கையப்புடிச்சி இழுத்தாரு. வெளியபோடான்னு இவனுக்கு அழுகையும் அவமானமுமாப்போச்சு.

அதுக்குள்ள சத்தம் கேட்டு கூட்டம் கூடிருச்சு. முத்துசாமியும் ஓடியாந்தான் அவனுக்கு என்ன நடந்துச்சுன்னு தெரியல. ஆனா இவன் அழுகையப்பாத்ததும் புரிஞ்சிடுச்சு. அவரு கைய வந்து தட்டி விட்டான். இவன் என் பிரண்டு நான் தான் வர சொல்லிருந்தேன் இப்புடி பண்ணிட்டங்களேன்னு சொல்லும் போது அவனுக்கும் அழுக வந்துருச்சு. அதுக்குள்ள முருகேசன் வெளியபோய்க்கிட்டு இருந்தான்.

முத்துசாமி ஓடியாந்து அவன் கையப் புடிச்சான். தப்பு நடந்துபோச்சு மன்னிச்சிரு டான்னு அழுதான் அதுக்குள்ள அவனோட அம்மா அப்பாவும் வந்து தம்பி கோவிச்சிக் காத தப்பு நடந்துபோச்சு. பெருசா எடுத்துக்காத வான்னு கையப்புடிச்சி கூப்புட்டாக. ஆனா இவனால் அழுகைய நிறுத்த முடியல கேவிக்கேவி அழுதான். முத்துசாமி கெஞ்சினான். மன்னிச்சிரு மன்னிச்சிருன்னு வம்படியா கூப்புட்டுப்போய் தனியா எலை போட்டு பக்கத்துல நின்னு சாப்புடச்சொன்னான்.

ஆனா இவனால் சாப்புட முடியல. அழுகைதான் வந்துச்சு. பேருக்கு இலைய நனைச்சான். அதுக்குள்ள முத்துசாமி சாப்பாடு கறி எல்லாம் பார்சலா கட்டிகொண்டாந்தான். நீ சரியாவே சாப்புடல. இதக்கொண்டுபோய் வீட்டுல சாப்புடு நடந்ததுக்கு மன்னிப்புக் கேட்டுகிறேன்னு சொல்லும்போது அவன் அழுகைய அடக்க முடியல. இவனும் கண்ணீர்வழிய கெழம்புனான்.

வெளிய வந்தவன்ன பாத்தா பிச்சக்காரவுக நின்னுக்கிட்டு இருந்தாக அவங்ககிட்ட முத்துசாமி குடுத்த பார்சலை குடுத்துட்டு கொழாயிலவயிறுநெறையதண்ணிகுடிச்சான். தம்பிக்கும் குடுத்தான். வீட்டுக்குப்போனதும் அம்மா கேட்டுச்சு ஏண்டா மூஞ்சி ஒரு மாதிரி இருக்குன்னு. அதுக்கு அவன் சொன்னான் கொழம்பு காரம். அதுதான்னு சமாளிச்சான்.

சரி பரவாயில்ல. அம்மா காலை யில கேட்டியே அந்தக்கஞ்சி இருக்கான்னான். இருக்குடா இதோ கொண்டாறேன்னு வட்டில கஞ்சியும் ஊறுகாயும் கொண் டாந்துச்சு. அது தேவாமிர்தமா இருந்துச்சு முருகேசனுக்கு... அம்மா ஒரு விதமா புரிஞ்சிக்கிட்டு கண்ணத்தொடச்சா. எல்லா அம்மாவுக்கும் பிள்ளைகளின் பசி தாங்க முடியாததுன்றது அவ முந்தானையால கண்ண தொடைக்கும்போது தெரிஞ்சது...

புத்தக வரசனை

வரும் நாளுக்காய்
காத்திருந்து
வாங்கிய
வார இதழ்கள்

பத்தாம் வகுப்பு
ரிசல்ட் பார்த்த
தினசரி பேப்பர்

நூலகத்தில்
தேடித்தேடி கிடைத்த
ஆதர்ச எழுத்தாளர்களின்
புதினங்கள்

சுழற்சி முறையில்
மிதிவண்டியில்
வீடு தேடி வரும்
லெண்டிங் லைப்ரரி
புத்தகங்கள்

அக்கம் பக்கத்தில்
இரவல் வாங்கிப் படித்த
துப்பறியும் நாவல்கள்

ஒவ்வொரு புத்தகத்திற்கும்
ஒவ்வொரு வாசம்

ஜீன் மாதத்தில்
புதுப்பாட புத்தகங்களின்
அச்சு மை வாசனை

மாமா கடையில்
பொட்டலம் மடிக்க
வைத்திருந்த
மாத இதழின்
பெருங்காய வாசனை

படிப்பதாய்
பாவனையை செய்த
புத்தகத்தில்
பதீன்பருவக்
காதலின் வாசனை

திருட்டுத்தனமாய்
ஒளித்து வைத்து
படித்த புத்தகத்தில்
பயத்தின் வாசனை

கண்டு கேட்டு
தொட்டுத் தடவி
படித்து உணர்ந்த
எந்த புத்தகத்தின்
வாசனையும்

தொடுதிரையின்
விரல் நகர்த்தல்களில்
இல்லை.

ஓராயிரம் புத்தகங்கள்
இணையத்தில்
கொட்டிக் கிடந்தாலும்
முன்பு போலில்லை
வாசிப்பனுபவம்.

- அ.ஈ.டித் ரேனா
புதுக்கோட்டை-622003

ஹைக்கூ

வற்றிய குளத்தின்
நடைபாதையை மறைத்து விடும்
பெய்யும் மழை

அருவியின் தூறல்
குளிர்ச்சியை ஏற்படுத்திய வண்ணம்
மரத்தின் நிழல்

மழலை முகம்
கவலையைப் போக்கிடச் செய்யும்
அம்மாவின் தாலாட்டு

குழந்தையின் குறும்பு
பார்த்து ரசிக்கத் தூண்டுகிறது
பூனையின் விளையாட்டு

நீரருவி
பாறையில் வழக்கிச் செல்லும்
மீன்கள்

வெடித்த குண்டுகள்
கீழே சிதறி விழுகின்றன
சடலங்கள்

சுவரில் தண்டவாளங்களோ
பார்க்க வியப்பூட்டுகின்றன
வரிசையில் எறும்புகள்

கொடியில் ஆடைகள்
உலரச் செய்து விடும்
மழைக்குப்பின் வெயில்

மரநடுகை விழா
தோரணம் அமைக்க வெட்ப்படுகிறன
கமுகு மரங்கள்

கொடியில் மலர்
காற்றில் அசைந்த வண்ணம்
குளத்தில் நீரலை.

நட்பின் அறிமுகம்
கிடைக்க வழிச் செய்கிறது
பேருந்துப் பயணம்

பெய்கின்ற மழைத்துளி
தேக்கி வழியச் செய்யும்
சாளரக் கண்ணாடி

பாதையின் வளைவுகள்
எச்சரிக்கையுடன் செல்லத் தூண்டும்
வாகனப் பயணங்கள்

பூங்காவில் மலர்கள்
பல நிறங்களில் உள்ளன
வண்ணத்துப்பூச்சிகள்

வரப்போரத்தில் கொக்கு
சேற்று நீரில் தெரிகிறது
உறுமீன்

சத்தமிடும் தவளை
தலையைத் தூக்கிப் பார்க்கிறது
நீரோடையில் பாம்பு

எழுதிய கவிதை
வாசிக்கும் போது தெரிகிறது
ஒற்றுப்பிழை

அடர்ந்த காட்டினுள்
நம்பிக்கையைத் தருகின்றது
சிறிய வெளிச்சம்

பேருந்தினுள் குழப்பம்
மெல்ல குறையத் தொடங்கியது
குடிகாரனின் போதை

மரங்களின் இணைவு
வித்தியாசமாகத் தெரியும்
நிழலின் தோற்றம்

வெட்டிய கரும்பின் சாறு
சொட்டுச் சொட்டாய் வடிகிறது
விவசாயியின் வியர்வை

சோ. ஸ்ரீதரன்

இலங்கை

இரு மனத்தின் நறுமணம்...

இது உனக்கான உள்ளம்
இங்கில்லை கள்ளம்
இது மெய்யன்பின் நேசம்
இங்கில்லை வேசம்
இது இதயத்தின் விருப்பு
இங்கில்லை வெறுப்பு
இது தூய்மையின் வாசல்
இங்கில்லை பூசல்
இது இனிமையின் உறைவிடம்
இங்கில்லை மறைவிடம்
இது பூந்தென்றல் காற்று
இங்கில்லை விசநாற்று
இது விட்டுக்கொடுப்பின் வடிவம்
இங்கில்லை கடினம்
இது வைகறைக் கிழக்கு
இங்கில்லை அழுக்கு
இது ப்ரியத்தின் எழுச்சி
இங்கில்லை வீழ்ச்சி
இது உணர்வுகளின் சங்கமம்
இங்கில்லை பங்கம்
இது இறைவனின் அன்பளிப்பு
இங்கில்லை முகஞ்சளிப்பு
இது எழில் கொஞ்சம் தோட்டம்
இங்கில்லை வாட்டம்
இது அமைதியின் காடு
இங்கில்லை கேடு
இது இணையான உறவு
இங்கில்லை பிரிவு.

மக்கொணையூராளீ

தற்கும் ஸீவக்கவிகள்

வீட்டிற்கு வருகைதந்த
மழைக்கால உறவுநத்தைகள்
இன்னும் சில வாரங்களில்
இரவு கச்சேரி நடத்தவிருக்கும்
குட்டித்தவளைகளின் அறிமுகம்
கடலுக்குச் செல்லும் வழியில்
நலம் விசாரிக்கும் மழைத்துளிகள்

மகனோடு முருங்கைக்காய்ச்
சண்டையிட்ட நிமிடங்கள்
கன்னங்களில் பழுத்திருக்கும்
மகளின் முத்தக்கனிகள்

ஒவ்வொரு நினைவுச் சுயமிகளையும்
கருமேகக் கண்களோடு
அடுக்கி வைக்க வைக்க
நிரம்பி வழியும் மனப்பெட்டி

குடும்பக்கட்டுப்பாடு செய்த
பாலைவன வானத்தின்
நட்சத்திரப் பிள்ளைகளுக்குத்
தமிழ் வகுப்பெடுக்க செல்கிறேன்
கடல்தாண்டி... கடல்தாண்டி...

- ஸ்ரீவி.முத்துவேல்
துபாய்

